

ΜΙΚΡΑ ΛΙΣ

Τεύχος 10 - 13 Μαρτίου 1998 - Τιμή 250 δρχ

Jelly's

ό την Αθήνα στη Νέα Υόρκη
αναδρομική έκθεση και το βιβλίο

Ο
ΚΑ
Σ

Συζητάμε για τον τοπικό Τύπο με
την Λουκία Τζάλλα και τον Βασίλη Κουτσολιόντο

με εγχυημένη
ασφάλεια στην χρήση,
οι εφαρμογές
υγραερίου προτείνονται
για λύσεις **οικονομικές,**
με σεβασμό προς το
περιβάλλον

ΠΕΤΡΟΤΚΑΖ Κ. ΦΑΡΜΑΚΗΣ Α.Γ.
ΠΛ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΗΛ. +7092

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολιτικό Βαρόμετρο: Αλληλεγγύη ή παρωπίδες για το Κόσσοβο; γράφει ο Γ. Παπαδημητρίου

6

Σε αυτό το εξώφυλλο: Μια από τις πιο όμορφες φωτογραφίες της Νέλλυς, από το άλμπουμ Από την Αθήνα στην Νέα Υόρκη

Συνέντευξη: Ποιο είναι το μέλλον του τοπικού Τύπου; Συζητάμε με δύο εκδότες τοπικών φύλλων

14

Μουσική: Ο Τελευταίος Ρεμπέτης στα Γιάννενα; Μια συνέντευξη με τον Τόλη Ρούσση

30

Υστερόγραφο: Όταν ο ρατσισμός μας επισκέπτεται «διακριτικά»

50

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Τεύχος 10, 13 Μαρτίου 1998 Τιμή 250 δρχ.

Εκδότης: Νίκος Αλμπανόπουλος Αρχισυντάκτης: Φιλήμων Καραμήτσος Σε αυτό το τεύχος συνεργάζονται: Γιάννης Παπαδημητρίου, Γιώργος Κοκκώνης, Μαρία Ζουμπούλη, Βασίλης Ντισιάκος, Μαρία Παπαδοπούλου, Τάνια Φαρμάκη, Ελένη Παπαδάκη, Άρης Λιάβας, Τάσος Κανάσης, Μιχάλης Αράπογλου, Χρήστο Καφτεράνης, Δ. Βρούνης, Ρένα Διαμαντή

Φωτογραφία: Χ. Γκλίβας, Σκίτσο: Χαντζό

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση Ιωσήφ Βακόνδιος, Διαχωρισμοί Πολύχρωμο, Εκτύπωση Τυποεκδοτική Ηπείρου, Διεύθυνση Περιοδικού: Χατζή Πελλερέν 8, 452 21 Ιωάννινα, e-mail: nikalban@otenet.gr, τηλ. - fax: 0651 22348 - Ετήσια Συνδρομή 3.000 δρχ., Εταιρίες, υπηρεσίες 30.000 δρχ.

Σοσιαλιστικός ο ΠΑΣ;

Ο δημοτικός σύμβουλος της Ν.Δ. και γνωστός δικηγόρος **κ. Γκόντας** έχει καταθέσει πρόταση να επιχορηγείται ο ΠΑΣ Γιάννενα με 100 εκατ. ευρώ ετησίως από τον Δήμο. Βρήκαμε μάλιστα και μία δήλωσή του σε τηλεοπτικό κανάλι αναδημοσιευμένη στον Ηπειρωτικό Αγώνα (6/3) σύμφωνα με την οποία: *“Όταν επιχορηγείται το δημοτικό θέατρο με 260 εκατ. γιατί να μην επιχορηγείται και ο ΠΑΣ με τον οποίο ασχολείται μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων της πόλης;”*.

Μα γιατί **κ. Γκόντα** ο ΠΑΣ Γιάννενα είναι ιδιωτική επιχείρηση που λειτουργεί στα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς κι όπως θα γνωρίζετε ως δεξιός σ’ αυτά τα πλαίσια όποιος χρωστάει κλείνει. Άλλο τώρα που στην Ελλάδα συντηρούνται τόσα μαγαζάκια που ονομάζονται ποδοσφαιρικές εταιρείες για να κάνουν πλάκα (και να βγάζουν λεφτά) κάτι “μικροπαράγοντες” και μερικοί ιδιοκτήτες και θαμώνες νυχτομάγαζων. Εκτός πια αν κάνετε τα Γιάννενα Σοβιετική Δημοκρατία με κρατικό ποδόσφαιρο. Όσο για το θέατρο σας θυμίζουμε ότι είναι τέχνη και μετά τον Διαφωτισμό οι δυτικές κοινωνίες αποφάσισαν να το ενισχύουν με κρατικές επιδοτήσεις όπως βέβαια και τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Με την ευκαιρία, γιατί είναι χρεωκοπημένη επιχείρηση ο ΠΑΣ και γιατί συνεχίζουν να είναι μέτοχοί του (με δημοτική στήριξη) αυτοί που τον χρεωκόπησαν; Κατά τα άλλα ευχόμαστε σε όλους μία καλή, λαϊκιστική, προεκλογική χρονιά.

Φιλ. Κ

Άρση

Η **Άρση** είναι μία καινούργια μηνιαία εφημερίδα στην πόλη μας που εκδίδεται από το **Νέο Αριστερό Ρεύμα**. Η ανεξάρτητη αριστερά έχει σπάνια την ευκαιρία να παρουσιάσει το λόγο της δημόσια κι αυτό όχι γιατί δεν έχει ιδέες και άποψη αλλά γιατί στον τοπικό τύπο κυριαρχεί τις περισσότερες φορές η μονοφωνία της κυρίαρχης άποψης. Η **Άρση** θα μπορούσε να είναι καλύτερη τόσο αισθητικά όσο και σε ύφος και περιεχόμενο -η Αριστερά πρέπει κάποια στιγμή να συναντήσει τις

νέες τεχνολογίες και τις νέες μορφές επικοινωνίας. Χρειάζεται όμως και τη στήριξή μας. Το έχουμε ξαναγράψει, έχουν και οι αναγνώστες ευθύνη Έκπληξη γι’ αυτόν το χώρο, η ενδιαφέρουσα αναφορά στον Κορνήλιο Καστοριάδη από την Κατερίνα Κέη ενώ στην υπόλοιπη ύλη θα βρείτε αναφορές σε θέματα εκπαίδευσης, κείμενα για την ανεργία, διεθνή νέα και τοπικά θέματα.

Φιλ. Κ

Σόι πάει το... σχέδιο

Βραβείο πήρε ο γελοιογράφος Χαντζόπουλος, όχι όμως ο γνωστός Χαντζό που κοσμεί κάθε τόσο την πέμπτη σελίδα μας όπως και τις σελίδες του Ηπειρωτικού Αγώνα αλλά ο γιός του! Πιο συγκεκριμένα, ο **Άρης Χαντζόπουλος** πρότευσε στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Γελοιογραφίας που οργάνωσε το Πατρινό Καρναβάλι για μαθητές γυμνασίου-λυκείου. Η βράβευση έγινε σε λαμπρή τελετή τις απόκριες στην Πάτρα, παρουσία και του Αθηναίου γελοιογράφου **κ. Ορνεράκη**. Φωτογραφίες και συνεντεύξη του νεαρού σχεδιαστή ελπίζουμε να έχουμε στο επόμενο τεύχος. Προς το παρόν, τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Α.Α.

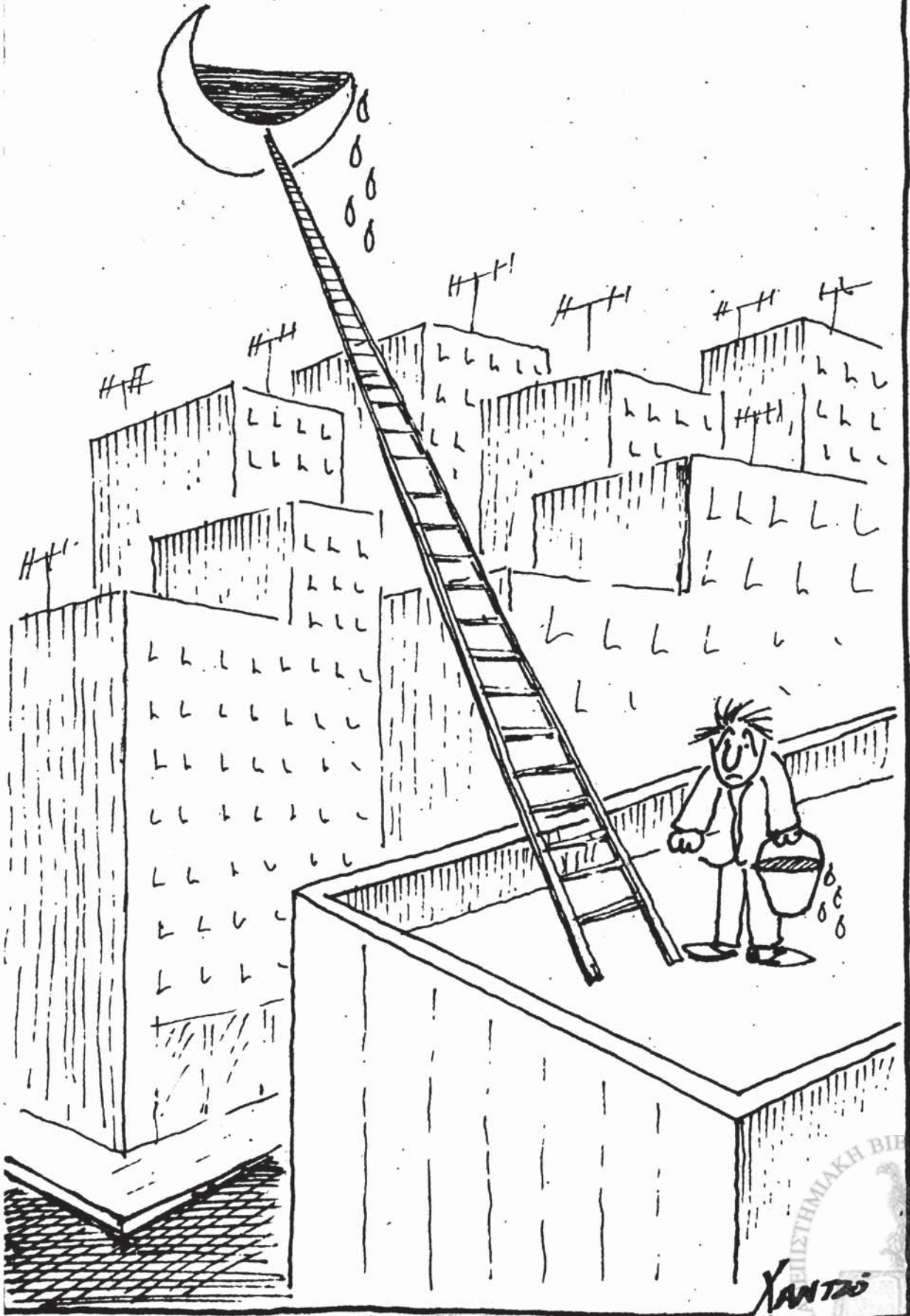
Λάθη

Όχι ότι μπορούμε να αποφύγουμε τα λάθη, αφού φυσικά δεν έχουμε επαγγελματία Διορθωτή και τις διορθώσεις τις κάνουμε εμείς οι ίδιοι, την τελευταία στιγμή, εξαντλημένοι ήδη από την προετοιμασία του τεύχους. Αλλά να, στο τελευταίο μας τεύχος το παρακάναμε, αλλάζοντας ακόμα και το όνομα της **Μέλπωσ Αξιώτη** σε ...«Αχιώτη» σε τίτλο μάλιστα άρθρου -ένα λάθος που έβγαζε μάτια- ενώ δεν έλειψαν και αρκετά ακόμα μικρότερα λάθη.. Δεν μπορούμε παρά να ζητήσουμε συγγνώμη από τους αναγνώστες μας και να προσπαθήσουμε περισσότερο στο μέλλον να αποφύγουμε τα σοβαρά -τουλάχιστον- λάθη.

Ν.Α.

XANTZO...μάρης

Αλληλεγγύη ή παρωπίδες για το Κόσσοβο ;

Ας μου επιτραπεί να εγκαταλείψω προσωρινά την εγχώρια επικαιρότητα και να ασχοληθώ με τα δραματικά γεγονότα του Κοσσυφοπεδίου. Όχι μόνο επειδή οι εξελίξεις στα Βαλκάνια έχουν για τη χώρα μας ιδιαίτερη σημασία αλλά και επειδή εξακολουθεί να είναι ζητούμενη στην Ελλάδα η αντιμετώπιση των βαλκανικών προβλημάτων από θέσεις αρχών.

Θέλω να μιλήσω χωρίς περιστροφές. Πριν αρχίσει κανείς να επιδίδεται σε ηθικολογία για τη

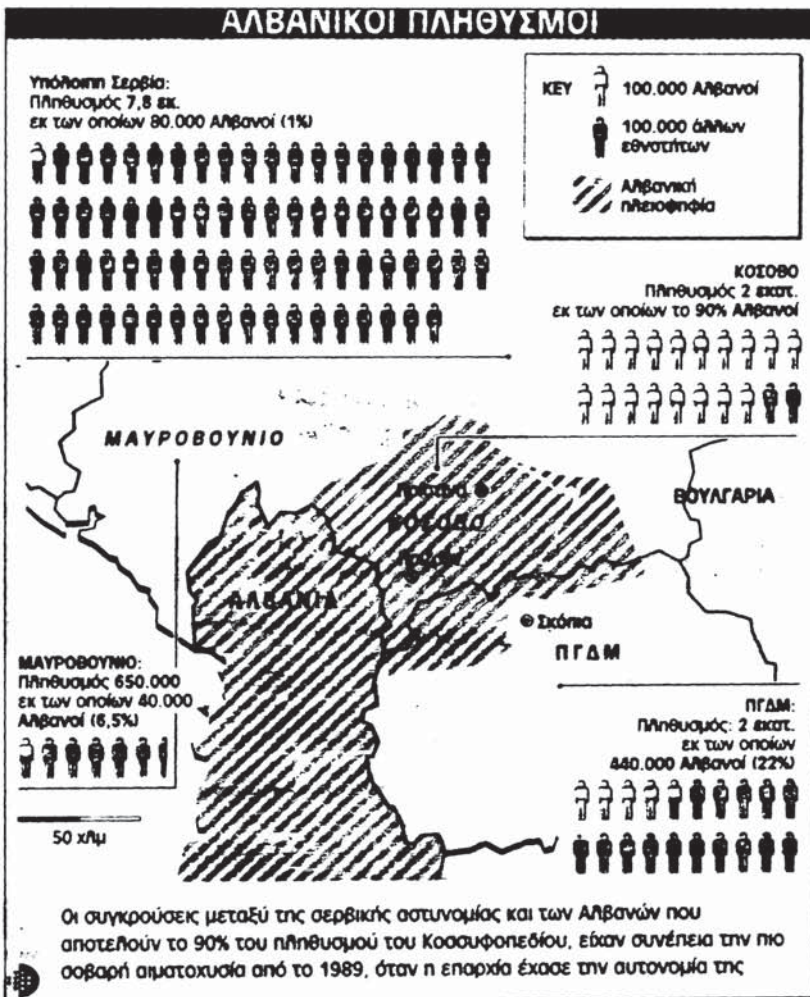
φιλία στα Βαλκάνια, οφείλει να είναι μέχρι ωμότητας ειλικρινής με τα γεγονότα. Στο Κόσσοβο, το πιο φτωχό τμήμα της Σερβίας και της νέας Γιουγκοσλαβίας, η ζωή της συντριπτικής πλειοψηφίας των κατοίκων (90%), που είναι Αλβανοί, εδώ και 10 περίπου χρόνια επιδεινώθηκε δραματικά:

- καταργήθηκε το Κοινοβούλιο και το συνταγματικό καθεστώς της αυτονομίας, το οποίο είχε θεσπίσει η τιτοϊκή Γιουγκοσλαβία
- καταργήθηκαν οι θεσμοθετημένοι Αλβανικοί εκπαιδευτικοί θεσμοί, το Πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας Πρίστινα και τα σχολεία όλων των βαθμίδων

- υφίσταται καθεστώς φυλετικών διακρίσεων (απαρτχάιντ) υπέρ της Σερβικής μειοψηφίας και σε βάρος των Αλβανών, που αποκλείονται συστηματικά από τις υπηρεσίες

- πάνω από 300.000 Αλβανοί έχουν ήδη αναγκαστεί να μεταναστεύσουν

- η Σερβική αστυνομία, όταν δεν επιδίδεται η ίδια σε βιαιότητες, καλύπτει την δράση παρακρατικών οργανώσεων με επικεφαλής τον διαβόητο καπετάν Αρχάν, πρώην τροφίμο φυλακών, αρχηγό των χούλιγκαν του Ερυθρού Αστέρα και ήδη κατηγορούμενο για εγκλήματα στη Βοσνία, που έχει στήσει το στρατηγείο του στο ξενοδοχείο Grand της Πρίστινα (το ίδιο ξενοδοχείο, που διαβάζουμε στην "Ελευθεροτυπία" της περασμένης Κυριακής ότι επισκέφθηκε ο

Χάρτης της περιοχής με τον πληθυσμό των Αλβανών (Ελευθεροτυπία)

συμπατριώτης μας ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ **Γιάννης Ρουμπάτης**, χωρίς να μας λείπει για τις συναντήσεις του - να τις χαίρεται τις φιλίες με τον Αρκάν).

Πίσω απ' όλα αυτά βρίσκεται, για μιά ακόμη φορά, ο Σέρβος Πρόεδρος **Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς**, που παίζει το εθνικιστικό χαρτί, προκειμένου να διατηρηθεί στην εξουσία. Το καθεστώς Μιλόσεβιτς καταγγέλλεται ως ο κύριος υπεύθυνος της όξυνσης στο Κόσσοβο όχι μόνο από τη διεθνή Κοινότητα αλλά και από τα πιο προοδευτικά κομμάτια της Σερβικής αντιπολίτευσης, όπως την Ένωση Πολιτών της **Βέσνα Πέσιτς**, και το ανεξάρτητο Τύπο του Βελιγραδίου. Υπέρ της επιστροφής της αυτονομίας στο Κόσσοβο τάσσεται εξάλλου και ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος του Μαυροβουνίου **Μίλο Τζουγκάνοβιτς**.

Είναι προφανής η επίδραση της κατάστασης αυτής στην άνοδο του Αλβανικού εθνικισμού, στη μείωση της αποδοχής του μετριοπαθούς Αλβανού ηγέτη **Ιμπραήμ Ρουγκόβα**, ενός είδους Γκάντι των Βαλκανίων, που τάσσεται εναντίον της ένοπλης βίας και υπέρ της παθητικής αντίστασης και της παράλληλης λειτουργίας Αλβανικών θεσμών, και στην αύξηση των ενόπλων επιθέσεων του εξτρεμιστικού **“Απελευθερωτικού Στρατού του Κόσσοβου”** εναντίον Σέρβων αστυνομικών. Αναμφίβολα πρόκειται για τρομοκρατικές ενέργειες, οι οποίες όμως ωχριούν μπροστά στην “κρατική τρομοκρατία” του καθεστώτος - για σκεφθείτε αλήθεια να κατηγορούσε κανείς για τρομοκρατία τη μαύρη πλειοψηφία της Νότιας Αφρικής, όταν αγωνιζόταν, με κάθε μέσο είναι αλήθεια, απέναντι στο καθεστώς του απαρτχάιντ.

Οι πρόσφατες επιχειρήσεις των Σερβικών δυνάμεων ασφαλείας εναντίον αόπλων πληθυσμών - ανάλογες με αυτές του τουρκικού στρατού στο Κουρδιστάν - και οι πυρπολήσεις χωριών απομάκρυναν το ενδεχόμενο συμβιβαστικών λύσεων. Υπό τέτοιες συνθήκες είναι ασφαλώς αυτονόητη η μαξιμαλιστική διεκδίκηση της ανεξαρτησίας από την πλειοψηφία των Αλβανών, παρότι δεν υφίστανται ευνοϊκές προϋποθέσεις. Ούτε η διεθνής πολιτική διατήρησης των συνόρων ούτε οι Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής μπορούν να ανεχθούν τέτοιο αίτημα - ούτε καν η Αλβανική Κυβέρνηση το στηρίζει και μόνο η αντιπολίτευση του **Μπερίσα** προσπαθεί να το αξιοποιήσει πολιτικά. Όσο για τους στρατιωτικούς συσχετισμούς, η Σερβική

υπεροχή είναι κάτι παραπάνω από συντριπτική.

Καθώς είναι εκ των πραγμάτων αδύνατο να τεθεί με αξιώσεις θέμα απόσχισης του Κοσσυφοπέδιου, μπορούμε να είμαστε απόλυτοι. Η επιστροφή στο **τιτοϊκό στάτους κβο** και τη συνταγματική αυτονομία είναι προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για την αναζήτηση ειρηνικής λύσης. Το καθεστώς Μιλόσεβιτς οφείλει να αντιληφθεί ότι όσα συμβαίνουν στο Κοσσυφοπέδιο δεν αποτελούν μόνο εσωτερική υπόθεση της Σερβίας. Η διεθνής αλληλεγγύη στους καταπιεζόμενους Κοσσοβάρους θάπρεπε να εκδηλωθεί μ' όλα τα μέσα και σ' όλα τα επίπεδα.

Όλα αυτά ίσως να ηχούν κάπως παράταιρα στην βομβαρδισμένη με παραπληροφόρηση ελληνική κοινωνία. Τουλάχιστον τα Μέσα Ενημέρωσης της χώρας μας έκαναν ένα βήμα μπροστά σε σύγκριση με την αντιμετώπιση της Βοσνιακής κρίσης, αφού τη φορά αυτή δείχνουν τα καμμένα Αλβανικά χωριά και δεν μιλούν ούτε για προβοκάτσια ούτε για δυτική προπαγάνδα. Όσο για την Κυβέρνηση, μπορεί οι θέσεις της ν' απέχουν πολύ από την τυχοδιωκτική γραμμή **Μητσοτάκη - Γκαϊήτζ - Σεβαστιανού** για νομική εξομοίωση της Βορείου Ηπείρου με το Κοσσυφοπέδιο (αλήθεια τί σχέση μπορεί να έχει, σε επίπεδο Διεθνούς Δικαίου, μία οντότητα συνταγματικά και εδαφικά ορισμένη με μιά αόριστη έννοια;), αρκετές φορές όμως ο κ. **Πάγκαλος** δείχνει ανίκανος ν' απαλλαγεί από το μίζερο ρόλο του απολογητή του Μιλόσεβιτς.

Δυστυχώς ο χώρος του περιοδικού είναι αρκετά περιορισμένος, θάθελα όμως να προσθέσω δυό λόγια για όσους εξακολουθούν να αντιλαμβάνονται τις εξελίξεις ως διεθνή ιμπεριαλιστική συνωμοσία, με στόχο την οικονομική διείσδυση και εκμετάλλευση. Υπάρχει ήδη διείσδυση ξένου κεφαλαίου στο Κόσσοβο, μόνο που τυχαίνει να είναι ελληνικό ! Ο λόγος για την εταιρία **“Μυτιληναίος Α.Ε.”**, που έχει πραγματοποιήσει επένδυση 500 εκ. δολλαρίων στα ορυχεία Τρέπσκα, κοντά στην περιοχή των συγκρούσεων. Η εταιρία έχει καταγγεληθεί ότι συμμορφώνεται στην απαγόρευση προσλήψεων Αλβανών και αποτελεί βασικό στήριγμα του απαρτχάιντ. Τον ίδιο ρόλο δεν έπαιξαν συμπατριώτες μας εφοπλιστές και στην περίπτωση της Νότιας Αφρικής;

ΕΛΒΙΕΞ I

Όποιος ενδιαφέρεται πρωτίστως για το αποτέλεσμα της κινητοποίησης κατά της ΕΛΒΙΕΞ - και όχι για την πολιτική σπέκουλα - δεν μπορεί παρά να θεωρήσει θετική την παρουσία των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ **Αργύρη** και **Μαλέσιου** στη συγκέντρωση έξω από το εργοστάσιο, πολύ περισσότερο αν τη συγκρίνει με τη στάση άλλων συναδέλφων τους. Πώς αλήθεια να ερμηνεύσει κανείς τη συνεχιζόμενη σιωπή του **Κάρολου Παπούλια**; Ως απόδειξη μήπως των καταγγελιών ότι η συγκεκριμένη βιομηχανία, ρυπογόνα όσο και κρατικοδίαιτη, είχε ισχυρές πλάτες και στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Ο κ. Παπούλιας επιβάλλεται να ξεκαθαρίσει το συντομότερο τη θέση του. Όσο για τον **Αντώνη Φούσα**, καθυστέρησε καμιά βδομάδα αλλά βρήκε τελικά το δρόμο: χαρακτήρισε λαϊκισμό την κινητοποίηση, τασσόμενος -εμμέσως πλην σαφώς- στο πλευρό της ΕΛΒΙΕΞ. Ας το έχουν υπόψη οι Νεοδημοκράτες του Λεκανοπεδίου.

ΕΛΒΙΕΞ II

Τόσο η αγένεια στις τηλεοπτικές δηλώσεις του κ. **Παναγιώτου** εναντίον του Νομάρχη όσο και η άγαρμπη προσπάθεια να κατασκευαστούν "υπερασπιστές" της ΕΛΒΙΕΞ είτε με φέιγβολάν οργάνωσης-μαϊμού (με τον βαρύγδουπο τίτλο "Ομάδα προστασίας του πολίτη") είτε με την ηθικά και νομικά απαράδεκτη χρήση της υπογραφής "Δασικοί Συνεταιρισμοί", χωρίς να υπάρχει σχετική απόφαση της Ένωσης Δασικών Συνεταιρι-

σμών, σίγουρα δεν δείχνουν καθαρό μυαλό και ψυχραιμία. Ο κ. Παναγιώτου νοιώθει ότι τα περιθώρια της ανοχής στενεύουν και ενεργεί σπασμωδικά.

Αριστερά και εκλογές

Αρκετούς πόντους κέρδισε τις προηγούμενες μέρες η υπόθεση της εκλογικής συνεργασίας των δυνάμεων της Γιαννιώτικης Αριστεράς στις επερχόμενες Δημοτικές εκλογές. Είχαμε κατ' αρχήν τη σημαντική δήλωση του **Φίλιππα Φίλιου** (στην εκπομπή του δημοσιογράφου Θανάση Βάγια στο τηλεοπτικό κανάλι ITV) ότι θέλει να συμβάλει σ' αυτή την προοπτική, χωρίς να θεωρεί μονόδρομο τη δική του υποψηφιότητα για τη θέση του Δημάρχου, ενώ από την άλλη πλευρά έχουν πυκνώσει οι επαφές και οι βολιδοσκοπήσεις μεταξύ διαφόρων ομάδων ή κινήσεων. Παρότι υπάρχουν σοβαρότατα εμπόδια και είναι πρόωρο να διακινδυνεύσει κανείς προβλέψεις, είναι σίγουρο πως η προοπτική της εμφάνισης ενός ισχυρού τρίτου πόλου στην επερχόμενη αναμέτρηση φαίνεται να συγκινεί αρκετούς.

Πολιτιστική Πρωτεύουσα

Καμιά καινούργια πληροφορία για την περιβόητη εξαγγελία, σε συνέδριο με θέμα την πολιτιστική κληρονομιά στην Κωνσταντινούπολη, ότι το δίδυμο των Ηπειρωτικών πόλεων Γιάννενα - Άρτα θα προταθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού ως μελλοντική πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης. Η εξαγγελία αυτή, συνδυασμένη με την προοπτική ανακαίνισης δύο ισλαμι-

κών μνημείων - των λουτρών στα Γιάννενα και του τζαμιού Ιμαρέτ στην Άρτα - πρέπει να ερμηνευθεί μάλλον ως αυτοσχεδιασμός για εξωτερική κατανάλωση, προκειμένου δηλαδή να έχει και η χώρα μας να επιδείξει κάποια δραστηριότητα στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας για την πολιτιστική κληρονομιά, παρά ως ένδειξη συγκροτημένης και συνεπούς πολιτικής. Στο κάτω-κάτω, εάν το Υπουργείο Πολιτισμού ενδιαφέρεται σοβαρά για την προστασία των ισλαμικών μνημείων στην πόλη μας, θα πρέπει επιτέλους να προωθήσει την απαλλοτρίωση του τζαμιού της Καλούτσιανης, που εμφανίζει τη γνωστή απαράδεκτη για πολιτισμένη χώρα εικόνα.

Τουλάχιστον η συγκεκριμένη εξαγγελία επαναφέρει στην επικαιρότητα το τεράστιο θέμα της αντιμετώπισης της ισλαμικής πολιτιστικής κληρονομιάς της πόλης μας. Και είναι σίγουρα ενθαρρυντικό σημείο ότι, με την εξαίρεση ορισμένων ακραίων περιπτώσεων - όπως το άγαρμπα ακροδεξιό "μολύβι" του "Πρωϊνού Λόγου" -, η πόλη μας υποδέχθηκε θετικά τη συγκεκριμένη πρόταση. Αν μάλιστα προσθέσουμε τις εύστοχες επισημάνσεις του αρχιτέκτονα Γιώργου Παπαγεωργίου στον επίσημο πανηγυρικό λόγο για την επέτειο της 21ης Φεβρουαρίου - προφανώς με σύμφωνη τη Δημοτική Αρχή - φαίνεται πως η ιδέα της αναγνώρισης και ανάδειξης της ισλαμικής ιδιαιτερότητας της πόλης μας κερδίζει σταθερά έδαφος.

Πολιτιστικά...

Τα Γιάννινα, η Άρτα, η Ήπειρος πολιτιστική πρωτεύουσα. Τα Γιάννινα «πολιτιστική πόλη». «Θα αναβαθμίσουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά και παράδοση». Ωραία πράγματα. Μεγάλα λόγια και χαμόγελα θριαμβευτικά. «Πολιτιστική πόλη». Λες και υπάρχουν πόλεις απολίτιστες. «Αναβάθμιση της παράδοσης». Ωραία, θα εκπολιτίσουμε τα χωριά μας. Θα εξωραϊσσουμε τον τόπο, θα αναβαθμίσουμε την κληρονομιά μας. Εμπρός για μια «πολιτιστική πόλη», εμπρός για μια «αναβαθμισμένη πολιτιστική κληρονομιά». Εμπρός, άλλωστε φτάνουν και οι εκλογές. Πρέπει να το πούμε, ότι μετά από δικές μας ενέργειες το Υπουργείο Πολιτισμού εξετάζει το ενδεχόμενο να κηρύξει την Ήπειρο επόμενη πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης. Να το πούμε, διότι ο πολιτισμός εκτός των άλλων -ποιων άλλων δηλαδή;- φέρνει και τουρισμό και ...ψήφους. Άλλωστε δεν χάνουμε και τίποτα...

Να δούμε όμως τι σημαίνουν οι δύο βασικές διακηρύξεις «επισήμων χειλέων». Τι σημαίνει «πολιτιστική πόλη». Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον μια ανάλυση από τους ίδιους. Να ακούσουμε κάτι παραπάνω από τις γνωστές στερεότυπες εκφράσεις. Όμως, δεν είναι και τόσο απαραίτητο, διότι η ίδια η φρασεολογία αποκαλύπτει μιαν αντίληψη για τον πολιτισμό. Μια αντίληψη που από μόνη της προσφέρει το μεγαλύτερο επιχείρημα για την απόρριψη τέτοιων προτάσεων. Εκτός κι αν η πρόταση αποσκοπεί στον «εκπολιτισμό» των ιδίων.

Η φράση «πολιτιστική πρωτεύουσα» έχει φυσικά νόημα, αλλά οι πρωτεύουσες δεν γίνονται με αποφάσεις κάποιων κέντρων και με γραφειοκρατικές διαδικασίες γίνονται μόνο με τη δική τους κοινωνική και πολιτισμική δυναμική.

Αλλιώς τέτοιου είδους φιλοδοξία μπορεί απλώς να οδηγήσει στην εισροή κάποιων δις...

Όσο για τη φράση «αναβάθμιση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και παράδοσης» το ερώτημα που τίθεται είναι απλό: Η παράδοσή μας είναι υποβαθμισμένη; Αν ναι, γιατί υπερηφανευόμαστε γι' αυτή; (πρόσφατα άλλωστε τοποθετήθηκαν στις εισόδους της πόλης μεγάλες πανέμορφες! Πινακίδες που θυμίζουν σε μας και ενημερώνουν τους ξένους ότι τα Γιάννινα είναι πόλη των θρύλων και των παραδόσεων - city of legends and traditions!). Η παράδοση, και ιδιαίτερα η λαϊκή, μόνο με παρεμβάσεις κεντρικών μηχανισμών δεν «αναβαθμίζεται». Το αντίθετο ακριβώς. Η παράδοση είναι αυτή που είναι, διότι δημιουργείται και μεταδίδεται έξω από κεντρικούς εξουσιαστικούς ελέγχους με βάση το γνωστό τρίπτυχο «το δημοτικόν» = συλλογικό, το «κατά παράδοσιν» και «το αυθόρμητον», που είχε προσδιοριστεί ήδη από τον Αριστοτέλη...

Οι όποιες παρεμβάσεις που αποσκοπούσαν στην «αναβάθμιση» ξέρουμε πάρα πολύ καλά από την ιστορία που οδήγησαν και ξέρουμε από τι είδους εξουσίες κυρίως έγιναν... Οι όποιες εκπολιτιστικές, εξωραϊστικές διαθέσεις διάφορων οργανισμών ξέρουμε τι αποτελέσματα είχαν. Η σύγχυση και το κιτς που κυριαρχούν σήμερα στη χώρα μας είναι προϊόν τέτοιων αντιλήψεων και διαθέσεων.

Οι πολιτικοί, αν θέλουν να αναβαθμίσουν κάτι, να αναβαθμίσουν τη γνώση τους και το σεβασμό προς την παράδοση και την αντίληψή τους για τον πολιτισμό. Κατά τα άλλα, να πάψουν να υποτιμούν τη νοημοσύνη μας (αυτοί που το κάνουν). Διότι η ειρωνεία γίνεται οργή...

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

από τον Φιλήμονα Καραμήτσο

Ψύχραιμη η τοποθέτηση του Γιώργου Κυρούση στον Ηπειρωτικό Αγώνα (27/2) για τη σχεδιαζόμενη κατασκευή της Παραεγνατίας που θα διανύει τις βόρειες γειτονικές μας χώρες. Υπενθυμίζει ότι αυτός ο δρόμος δικαιούται το ιστορικό όνομα της Εγνατίας οδού αφού ακολουθεί τα χνάρια της και τονίζει ότι είναι καλύτερα να τελειώσει εκείνος ο δρόμος και να διοχετεύονται εκεί οι νταλίκες αφήνοντας τη δική μας Εγνατία να υποδέχεται Έλληνες και ξένους οδηγούς. Απογοητευμένος ο Γ.Κ. από την πορεία του “εθνικού” μας έργου εύχεται να τελειώσει τουλάχιστον γρήγορα το κομμάτι της Ηπείρου για να βελτιωθεί η επαφή της με την υπόλοιπη χώρα και σ’ αυτό κανείς δεν έχει αντίρρηση.

Πριν από λίγα όμως χρόνια ήταν αλλιώς τα πράγματα. Όλοι ζητωκραύγαζαν τα “μεγάλα έργα” που θα κατασκευάζονταν με κοινοτικά χρήματα. Τότε πολλοί από εμάς αναρωτιόμασταν γιατί θεωρείται ανάπτυξη μόνο η κατασκευή δρόμων και αεροδρομίων και όχι η τεχνολογία ή η βιομηχανία και γιατί η Κοινότητα επιδοτούσε μόνο τους δρόμους. Στο κρίσιμο ερώτημα τι θα ωφελούσε πραγματικά αυτός ο δρόμος την Ήπειρο πέρα απ’ το να λύσει το πρόβλημα της Κατάρρας όλοι απαντούσαν με κραυγές περί των δήθεν “εθνικών θεμάτων”. Στην ύποπτη απουσία σχεδιασμού γραμμών τραίνου οι περισσότεροι σιωπούσαν. Αντί της προστασίας της Δωδώνης κάποιος προβάλλανε τα “αυτονόητα” καλά της ανάπτυξης και τον σοσιαλισμό των μεγάλων έργων εις βάρος της ιστορίας. Θυμίζαμε ότι οι Ελβετοί αρνήθηκαν τη διέλευση φορτηγών απ’ το έδαφός τους και κανείς δεν το σχολίαζε ίσως γιατί πίστευναν ότι οι Έλληνες μάγκες ξέρουν ενώ οι Κουτόφραγκοι παιδιάρίζουν.

Ας είναι. Τουλάχιστον τώρα ας γίνει κατανοητό ότι περί ενός δρόμου μιλάμε και τίποτα παραπάνω.

Σπάει το κέλυφος;

Η έκδοση του “οδηγού του μετανάστη” από την Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία (8/3), μια συνοπτική

παρουσία όλων όσων αφορούν την πράσινη κάρτα σε επτά γλώσσες αντίστοιχων κοινοτήτων ξένων στην Ελλάδα, αποτελεί ένα ξεχωριστό βήμα στην αντιμετώπιση του ρατσισμού στη χώρα μας. Να μην ξεχνάμε και τα δελτία ειδήσεων στις γλώσσες των μεταναστών από την ΕΡΑ στις 7.00 το απόγευμα όπως και τις δίγλωσσες εκπομπές στην ΕΡΑ Κομοτηνής.

Κάτι φαίνεται να κινείται και να σπάει το φαιό ασφυκτικό κόσμο του ρατσισμού και του εθνικισμού κι αυτό είναι καλό. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι οι αλλαγές αυτές μεταβάλλουν κιόλας τον ηγεμονικό ρόλο των ρατσιστικών ιδεών στην ελληνική κοινωνία. Ο εισαγγελέας Ροδόπης, για παράδειγμα, κλείνει τον μειονοτικό ραδιοσταθμό της Θράκης “**Ισίκ FM**” του γνωστού δημοσιογράφου **Αμπτουλχαλήμ Δέδε** γιατί δεν έχει άδεια. Κινούμενη στα πλαίσια του νόμου βέβαια η δίωξη, περιορισμένη όμως στον τύπο κι όχι στην ουσία που είναι η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Γιατί η δίωξη αποκρύπτει το γεγονός ότι κανένας άλλος σταθμός σήμερα δεν έχει άδεια αφού, όπως είναι γνωστό, άδειες δεν δίνονται από το κράτος προς το παρόν.

Έ όχι και δίπλα μας!

Μετά από μία βόλτα σε τσιγγάνικο καταυλισμό στον παραλίμνιο, ανώνυμος αρθρογράφος της Τοιμπίδας (5/3) κατέληξε στο συμπέρασμα: “*Συμπαθείς μας είναι οι Τσιγγάνοι αλλά ας τους ορίσουν κάποιο άλλο χώρο να στήσουν τα τσαντήρια τους*”. Μικρό το σχόλιο αλλά αποκαλυπτικό των μύχιων αισθημάτων. Γιατί ρατσισμός δεν είναι μόνο οι Ναζιστές ή το Απαρτχάιντ. Μ’ αυτούς όλοι λίγο πολύ είμαστε ενάντιοι. Ο σύγχρονος ρατσισμός, όμως που κυριαρχεί ως ιδεολογικό ρεύμα στην Ευρώπη και τον εκφράζει καλύτερα από όλους ο Λεπέν στη Γαλλία, αποδέχεται τη διαφορετικότητα και τους ξένους, τουλάχιστον θεωρητικά, αλλά αντιπαλεύει την ανάμειξη, τη συμβίωση με όσους ριζίζει ως διαφορετικούς. Επιδιώκει, δηλαδή, τη δημιουργία γκέτο σαφώς οριοθετημένων από την “μεγάλη δημοκρατία των λευκών χριστιανικών”.

νών". Συμπαθείς, λοιπόν, οι Τσιγγάνοι αλλά μακριά από εμάς. Ας τους ορίσουν άλλο χώρο λείει, (ποιοι άραγε;) εκεί που θέλουν οι δικές μας ανάγκες κι όχι οι δικές τους, κι ας βάλουν εκεί τα τσαντήρια τους αφού -προσέξτε τον υπαινιγμό- συνεχίζουν να ζουν σε τσαντήρια και δεν ενσωματώνονται κι αυτοί στη μεγάλη τάξη των νεοφτωχών.

Μνήμες

Το παρελθόν καμιά φορά υπονομεύει το παρόν μόνο με την απλή καταγραφή του. Στη μόνιμη στήλη του Ηπειρωτικού Αγώνα "**Ξεφυλλίζοντας τον Η.Α.**", στην οποία ανασύρονται ειδήσεις που είχαν δημοσιευτεί στην εφημερίδα την ίδια μέρα παρελθόντων ετών, βρήκαμε την εξής ανακοίνωση της 6ης Μαρτίου 1985: "*Η κινηματογραφική Λέσχη της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών θα προβάλει την Πέμπτη και ώρα 8.30 μμ. την ταινία του Σεγκέι Παρατζάνωφ "Το χρώμα του Ροδιού".* Δεκατρία χρόνια μετά και παρόλη την ύπαρξη κομμουνιστών και σοσιαλιστών στη Δημοτική Αρχή, κινηματογραφική λέσχη στα Γιάννενα (πέρα από τη φοιτητική ΚΟΠΠ) δεν υπάρχει πια. Αλήθεια στο Πνευματικό Κέντρο ξέρουν τον Παρατζάνωφ και ευρύτερα την τέχνη του κινηματογράφου ή πρέπει να συνεδριάσει το Δ.Σ. για να αποφασίσει να ερευνηθεί το ζήτημα;

Φιλ.Κ.

Μολύβι, ποιος σου πήρε την ξύστρα;

Κάθε φορά που η αρθρογραφία μας δεν ταιριάζει

ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ ...ΣΟΥΣΟΥΔΙΣΜΟΣ!

* Η «μαντάμ Σούσου», η λαϊκή ηρωίδα πο φανταζόταν πως είναι η κοινωνική ελίτ, έβλεπε γύρω της τους «πτωχούς τω πνεύματι» ανθρωπάκους και τους μκκτηρίαζε! Και συχνά περιφρονώντας τους «πτωχούς» έλεγε: «απαξιώ να σας απαντήσω»! Κάπως έτσι μας αντικρύζουν κάποιοι φραγκολεβαντίνοι κουλτουριάρηδες της πόλης μας, που σχολιάζοντας τις «Μολυβιές» που τους ενοχλούν, δηλώνουν πως «δεν απαντούν», αλλά «ενημερώνουν τους αναγνώστες τους», για να τους εξηγήσουν τι είναι ...κουλτούρα! Εμφανίζονται σαν η ελίτ της διανοήσης και ιδιοκτήτες της «κουλτούρας» που αναπαράγει τα απολιθωμένα κείμενα κλισέ μιας αριστερής Ξυλογλωσσίας όπου κάθε διαφορετική άποψη είναι «αντικομμουνιστική υστερία» ή «δεξιός σκοταδισμός». Και μιλάνε ακόμη για «ελευθερία έκφρασης» και «ελεύθερη διακίνηση ιδεών», χωρίς ντροπή! Εννοούν βέβαια μόνο τις δικές τους. Των μονοπωλείων της... διανοήσης! Αυτοί το λένε «κουλτούρα» και ο λαός ξέρει τι εννοεί όταν μιλάει για «κουλτουριάρηδες». Να δούμε τι άλλη ρετιναϊά έχει το ...οπλοστάσιό τους!

Πρωϊνός Λόγος 27-2-98

με τις απόψεις του αγαπητού **Μολυβιού**, καθημερινού σχολιαστή του **Πρωϊνού Λόγου**, αυτό ...ξύ-

νει την μύτη του και επιτίθεται ...μπαϊλντισμένο στους «Φραγκολεβαντίνους, κουλτουριάρηδες και κομμουνιστές» του Μικρόπολις. Αρκεί μια λέξη δική μας και το Μολύβι ξεσπά με ένα σχόλιο -ποταμό που ανακατεύει Ψαθά, Καθολικισμό, Διανόηση, Μονοπώλια, Ξυλογλυπτική, Οπλοστάσια και Ρετιόινι (για τους δύσπιστους αναδημοσιεύουμε παραπλεύρως το σχετικό απόσπασμα) σκορπώντας τον ενθουσιασμό στις τάξεις του περιοδικού. Πού δηλαδή να το προβοκάρομε κιόλας, με τίτλους όπως *Μολύβι, ποιος σου πήρε την ξύστρα;!*

N.A.

Καθημερινή - Χέραλντ

Είδηση της χρονιάς για τα δεδομένα του Τύπου στην Ελλάδα αποτελεί η έκδοση στην Αθήνα της **Ιντερνάσιοναλ Χέραλντ Τρίμπιουν** σε συνεργασία με την **Καθημερινή**. Πρόκειται για μια έκδοση που σαφώς θα πιέσει τις Αθηναϊκές ημερήσιες για βελτίωση της ποιότητάς τους. Η Χέραλντ έχει πλούσια και έγκυρη ειδησεογραφία στα Διεθνή Θέματα, τα σχόλια της έχουν βαρύτητα και γενικά αποτελεί μια από τις καλύτερες ξένες εφημερίδες. Η Αθηναϊκή της έκδοση είναι ακριβές αντίγραφο αυτής που τυπώνεται ταυτοχρόνως σε 14 ακόμα πρωτεύουσες: Η εφημερίδα σελιδοποιείται στο Παρίσι και αποστέλλεται μέσω δικτύου στην Αθήνα όπου εκτυπώνεται κανονικά σε φιλμ και στην συνέχεια στο χαρτί.

Στα θετικά της έκδοσης καταλογίζεται το 8σέλιδο ένθετο με μετάφραση της Καθημερινής, η χαμηλότερη τιμή (300 αντί για 380 δρχ. που κόστιζε ως τώρα) και φυσικά -το σημαντικότερο- η διανομή της σε όλη την Ελλάδα και στα Γιάννενα *την ίδια ημέρα που κυκλοφορεί και σε όλο τον κόσμο, αντί για μια μέρα μετά, όπως γινόταν ως τώρα.*

Η διανομή της Εφημερίδας γίνεται μέσω του **Κεντρικού Πρακτορείου Τύπου**. Στα Γιάννενα την Χέραλντ μπορείτε να προμηθευτείτε στο πρακτορείο του κ. **Θανάση Δακτυλίδη**, στην οδό Πυρσινέλλα (με την ευκαιρία, **καλορίζικο το ανακαινισμένο και σούπερ-βελτιωμένο πρακτορείο σου κ. Θανάση!**) και στα 3 κίσκια που πουλούν αποκλειστικά Τύπο στην πόλη. Για την ιστορία, το πρώτο φύλλο της «ελληνικής» Χέραλντ, κυκλοφόρησε την Δευτέρα 9 Μαρτίου και στα Γιάννενα **εξαντλήθηκε!**

N.A.

Άλλος τύπος

Μια ακόμη επέτειος;

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί το εισαγωγικό σημείωμα της γιαννιώτικης εφημερίδας *Γυναικείες Σελίδες τον Μάρτιο του 1995*. Για την ίδια την εφημερίδα και τη μικρή αλλά σημαντική πορεία της στον τοπικό τύπο θα έχουμε αναφορά στο επόμενο φύλλο.

Παγκόσμια μέρα της γυναίκας κάθε 8 Μάρτη. Όπως συνηθίζεται στις επετείους, μια φορά ακόμη και φέτος, θα ξοδέψουμε μπόλικο χαρτί και μελάνη. Κυβερνήσεις και κομματικές ηγεσίες θα στείλουν χαιρετιστήρια μηνύματα στις γυναίκες, με λόγια πολλά και υποσχέσεις. Γυναικείες οργανώσεις θα τιμήσουν τη μέρα με εκδηλώσεις, πανηγυρικούς, ανακοινώσεις, διεκδικήσεις. Τύπος και ηλεκτρονικά ΜΜΕ θα αφιερώσουν σελίδες και εκπομπές. Για χιλιάδες γυναίκες θα είναι μια ευκαιρία για έξοδο διασκέδασης. **Ενώ για χιλιάδες νέα κορίτσια και αγόρια δεν θα σημαίνει τίποτα.** Κι ύστερα, τα φώτα θα χαμηλώσουν. Η παράσταση θάχει τελειώσει. Οι "υποκριτές" θα ετοιμάζονται για άλλους ρόλους. Οι γυναικείες οργανώσεις θα επιστρέψουν στη μοναξιά τους. Τα Media στον καθημερινό εκμαυλισμό των συνειδησεων. Στις διαφημίσεις που ταπεινώνουν, στα ατελείωτα ανόητα σήριαλ που αναπαράγουν συχνά τις πιο χυδαίες σεξιστικές αντιλήψεις και τους μοιρασμένους στα φύλα ρόλους. Κι οι χιλιάδες

γυναίκες στους πολλαπλούς ρόλους που ζουν 364 μέρες το χρόνο. Εργαζόμενες, σύζυγοι, μάνες, θυγατέρες, νοικοκυρές. Μ'όσο πόνο και μόχθο συνεπάγεται αυτό. Με όρους συχνά δυσβάσταχτους.

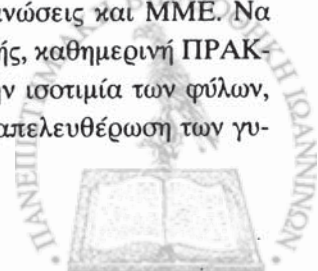
Η εφημερίδα αυτή δικαιούται νομίζουμε ν'αντιμετωπίζει τη μέρα αυτή και όσα τη συνοδεύουν με σκεπτικισμό. Μια και είναι εφημερίδα αφιερωμένη στη κάθε μέρα της γυναίκας και ό,τι αυτό σημαίνει για αυτήν. Δεν είναι υπεροψία. Τιμούμε την επέτειο και τις γυναίκες που η θυσία τους έγινε αφορμή για να καθιερωθεί αυτή η μέρα. Όπως τιμούμε τους αγώνες χιλιάδων γυναικών ανά τους αιώνες για την απελευθέρωση του φύλου τους. Αρνούμαστε

Γυναίκα αγωνίστρια της FAI CNT στον Ισπανικό εμφύλιο 1936-1939. Φωτογραφία από το βιβλίο "Οι γυναίκες στην Ισπανική επανάσταση", Αθήνα 1988

όμως τη καλοστημένη χρονιάτικη παράσταση, της μιας μέρας, που για κάποιους είναι απλά το άλλοθι για να αγνοούν επί 364 συνεχείς μέρες τη σκληρή πραγματικότητα της ανισοτιμίας εκατομμυρίων γυναικών της γης.

Απαιτούμε να είναι η κάθε μέρα μια 8η Μάρτη για όλους. Γυναίκες και άντρες. Κυβερνήσεις και κόμματα. Γυναικείες οργανώσεις και ΜΜΕ. Να υπάρχει δηλαδή μια συνεχής, καθημερινή ΠΡΑΚΤΙΚΗ, που θα προωθεί την ισοτιμία των φύλων, που θα οδηγεί στη πλήρη απελευθέρωση των γυναικών.

Παλιά Ζωσιμαία Σχολή η άλλη όψη

Ιερό και όσιο στην εποχή μας η Ιδιοκτησία. Μας το ξαναθύμισε πρόσφατα η κωμικοτραγωδία - φιάσκο της απόδοσης ... στην πόλη των Ιωαννίνων του θερινού κινηματογράφου Ορφέα!

Γιατί, είχαμε ξεχάσει πως χάσαμε και τον Έσπερο, πως καταστρέψαμε τον Κουραμπά και πως εξαφανίσαμε την Τιτάνια ή ακόμα πως εξευτελίσαμε το σπίτι του Ιωαννίδη με τη Γέφυρα, και τόσα άλλα. Συνυπεύθυνοι πολίτες και αρχές.

Οδός Κοραή. Μια ακόμα πολυκατοικία υψώνεται γεμίζοντας περηφάνια τους κατασκευαστές της. Την φρόντισαν με τελευταίου τύπου υλικά αλλά και με εμπνευσμένο σχέδιο, κάτι από σύγχρονο κάτι από παράδοση, λίγα τιμεντένια φορούσια στα μπαλκόνια, λίγα κολονάκια. Έτσι αρχίζει κι εκεί εξαντλείται και ο σεβασμός μας προς την παράδοση. Εξ άλλου η πρόσοψη είναι και ο καθρέφτης της. Άλλο τι κρύβει πίσω της ...

Αυτό που κρύβει πίσω της πρόβαλε για λίγο. Όταν γκρεμίστηκε το διόροφο και μέχρι να σηκωθούν οι κολώνες της μοντέρνας κατασκευής! Ανήλεη αυτή, κάλυψε όλα τα ποσοστά με βάση τους επιτρεπόμενους οικιστικούς συντελεστές και δεν άφησε χιλιοστό ανεκμετάλλετο, σχηματίζοντας και το λειτουργικό γάμμα της κάτοψης στην εσοχή του οικοπέδου. Κανένας σεβασμός -και γιατί άλλωστε;- για το παραδοσιακό ιστορικό κτίριο που θάβει πίσω της.

Δεν ξέρω πόσοι γνώριζαν το κτίριο της παλιάς **Ζωσιμαίας Σχολής** από τις άλλες του πλευρές. Γιατί, αυτό το κτίριο θάβεται.

Φάνταζε η μορφή του, εκεί στην οδό Κοραή, σε κάθε περαστικό, Γιαννιώτη και μη, για δυο τρεις μήνες, όσο να βιαστούν οι κατασκευαστές να θεμελιώσουν. Και προσοχή! Να λείπουν οι ευαισθησίες! Ευτυχώς που δεν παρουσιάστηκε κανένας τρελός παλιός Γιαννιώτης να διαμαρτυρηθεί και να κάνει καμιά φασαρία, και ν' αρχίσουν μετά οι άρχοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης να συζητούν και να τροχοπεδούν τις εργασίες. Φαντάζεστε κόστος! Έτσι η πολυκατοικία σηκώθηκε! Μάνι μάνι!

Έτυχε κι εγώ να περάσω από την οδό Κοραή εκείνες τις μέρες που αποκαλύφτηκε η νοτιοδυτική όψη της παλιάς Ζωσιμαίας Σχολής με τη λιτή της κλασική μορφή. Κι είναι η απόσταση από το δρόμο αυτό ικανή, ώστε να εκτιμηθεί η ομορφιά της και το μάτι να ευτυχίσει βλέποντάς τη. Έμεινα έκθαμβη. Χρόνια είχα να δω το κτίριο αυτό. Όμορφα βαμμένο (κάποιο πρόγραμμα χρηματοδότησης θα το εννόησε!...) μ' έκανε να χαθώ στις σκέψεις για λίγο. Αν είχαμε αρχές σ' αυτή την πόλη, σ' αυτή τη χώρα! Φαντάστηκα, απαλλοτρίωση όλου του χώρου γύρω από το κτίριο και κατασκευή μιας ευρύχωρης πλατείας όπου να υπάρχουν μόνο όσα παλιά κτίσματα έχουν απομείνει και να δεσποζει η παλιά Ζωσιμαία Σχολή!

Μα που ζεις χρυσή μου; Στρίγγλισε μια φωνή (λογικής;) από μέσα μου!

Τη νύχτα δεν κοιμήθηκα. Φάνταζε Παρθενώνας θαμμένος, κρυμμένος από προσώπου γης!

Την άλλη μέρα, πήγαμε και φωτογραφίσαμε την άποψη. Δεν πρόκειται να υπάρξει άλλη τέτοια λήψη.

Θα ήτανε η άποψη αυτή του κτιρίου πίσω από την αγία ιδιοκτησία, τη σύγχρονη αδιαφορία και την επαγόμενη ανυπαρξία αρχών και προτύπων.

Θα μπορέσει αλήθεια ποτέ αυτό ν' αλλάξει;

Έχει μέλλον ο τοπικός Τύπος;

Μια συζήτηση με την Λουκία Τζάλλα (Ηπειρωτικός Αγών) και τον Βασίλη Κουτσολιόντο (Πρωινός Λόγος)

Η Λουκία Τζάλλα και ο Βασίλης Κουτσολιόντος είναι δύο άνθρωποι που ακολούθησαν ιδιαίτερη διαδρομή στην εκδοτική δραστηριότητα των Ιωαννίνων. Στην πρώτη, δασκάλα ως τότε, έπεσε το φορτίο να διατηρήσει ψηλά την ιστορική εφημερίδα Ηπειρωτικός Αγών όταν απροσδόκητα έχασε τον άνδρα της, Λευτέρη Τζάλλα. Ο δεύτερος, ξεκίνησε από τον Ηπειρωτικό Αγώνα, κοντά στον Λευτέρη, για να συνεχίσει στον Κήρυκα της Νέας Υόρκης και επιστρέφοντας να γίνει εκδότης του Πρωινού Λόγου. Όπως είναι φυσικό, οι δύο τους διατηρούν τις καλύτερες σχέσεις, ενώ οι εφημερίδες τους, που ανήκουν σε διαφορετικά «στρατόπεδα» είναι πρώτες σε κύρος και κυκλοφορία στα Γιάννενα. Τους συναντήσαμε για να συζητήσουμε για το παρελθόν και το μέλλον του επαρχιακού Τύπου.

Μικρόπολις: Πώς ξεκινάει κανείς να εκδώσει μια επαρχιακή εφημερίδα;

Βασίλης Κουτσολιόντος: Με μια δήλωση στην εφορία ότι είναι εκδότης! Όπως είναι γνωστό, στην Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις.

Για αυτό και υπάρχουν τόσες ημερήσιες εφημερίδες στα Γιάννενα; Δεν είναι απίθανο ότι επιβιώνουν; Μήπως τελικά έχουν άλλου είδους σχέσεις πέραν των δημοσιογραφικών; Εννοώ με χώρους που διαχειρίζονται χρήματα.

Β.Κ. Για να λυθούν παρεξηγήσεις που πάντα δημιουργούνται σε αυτό το επίπεδο, εμείς έχουμε αποφασίσει να έχουμε άμεση επικοινωνία με τους πολιτικούς για παράδειγμα, όταν βέβαια υπάρχει δημοσιογραφική ανάγκη. Και αυτό γιατί με δύο τρόπους επηρεάζονται οι εφημερίδες. Είτε με άμεση πίεση στους εκδότες, κάτι που εμείς μπορούμε να ελέγξουμε, είτε χρησιμοποιώντας συνεργάτες των εφημερίδων που πιέζουν έμμεσα για ευνοϊκή μεταχείριση, κάτι που με το τρόπο που σας είπα καταφέρνουμε να αποφύγουμε. Πρέπει βέβαια να προσθέσω με τρόπο κατηγορηματικό ότι οι εκδότες με τους οποίους συζητάτε σήμερα δεν έχουν ποτέ πάρει χρήματα από τους πολιτικούς ή άλλες πηγές, «κάτω από το τραπέζι».

Λουκία Τζάλλα: Ασφαλώς. Και να προσθέσω ότι τα πράγματα έχουν αλλάξει στον Τύπο. Κάποτε,

παλιότερα, ίσως να υπήρχε αυθορμητισμός και αγνότητα στην δημοσιογραφία, αλλά η φτώχεια των εντύπων τα έκανε πιο ευπρόσβλητα στις οικονομικές πιέσεις. Σήμερα τα πράγματα είναι πολύ καλύτερα γιατί το μάρκετινγκ, η διαφήμιση, η κυκλοφορία αλλάζουν το τοπίο και βοηθούν τους εκδότες να αντεπεξέλθουν στα τεράστια έξοδα της έκδοσης μιας εφημερίδας.

Β.Κ. Βέβαια η διαφήμιση δεν πρέπει να περιορίζει την ύλη. Πρέπει να συνοδεύεται από αύξηση των σελίδων.

Είστε ευχαριστημένοι από την ποιότητα των φύλλων; Και ποιες δυνατότητες έχετε να βελτιώσετε τις εφημερίδες σας;

Λ.Τ. Για να υλοποιήσω όσα σκέφτομαι χρειάζομαι πολλούς νέους ανθρώπους για τη δακτυλογράφηση, τη σελιδοποίηση, δημοσιογράφους. Το άγχος το καθημερινό είναι πώς θα δώσουμε περισσότερα για να έχουμε και περισσότερα έσοδα.

Β.Κ.: Και μάλιστα έσοδα υγιή. Να σημειώσω εδώ ότι σήμερα για να είσαι αυτοδύναμος τεχνολογικά και να βγάζεις ένα 24σέλιδο φύλλο με έγχρωμες σελίδες και μία σοβαρή κυκλοφορία χρειάζεσαι υποδομή 100 τουλάχιστον εκατομμυρίων δραχμών. Τοπικά, μόνο ο Ηπειρωτικός Αγώνας και ο Πρωινός Λόγος βρίσκονται σ' αυτό το πρότυπο.

Με τις κρατικές επιδοτήσεις και τα κοινοτικά προγράμματα τι γίνεται;

Β.Κ. Οι εφημερίδες δυστυχώς δεν εντάσσονται στον αναπτυξιακό νόμο. Είμαστε δέσμοι του Κέντρου κι αυτό είναι κάτι που δεν θέλουμε και δεν πρόκειται να αποδεχθούμε. Μένουμε στον δύσκολο αλλά ανεξάρτητο αγώνα επιβίωσης.

Λ.Τ. Υπάρχει ο αναπτυξιακός νόμος του ΕΟΜΜΕΧ που σε επιδοτεί με 25-30%. Για να κερδίσεις όμως χρήματα από αυτά τα δάνεια πρέπει να υπερτιμολογήσεις τα ποσά που ξοδεύεις, κάτι που βέβαια δεν το κάνουμε σε καμμία περίπτωση, αν και είναι κοινό μυστικό ότι το κάνουν πολλοί επιχειρηματίες. Για μας βέβαια είναι ανεπίτρεπτο. Δεν μπορούμε από την μια να παίξουμε τον ρόλο του ελεγκτή και από την άλλη να κά-

νουμε τέτοια πράγματα.

Η αξία της τοπικής πληροφορίας

Για την υπόσχεση της κυβέρνησης να δίνεται το 40% της κρατικής διαφήμισης στον επαρχιακό τύπο ποια είναι η γνώμη σας;

Β.Κ. Τα δικαιούται αυτά τα χρήματα ο τοπικός τύπος αφού έχει πραγματική κυκλοφορία 250 χιλιάδες φύλλα πανελλαδικά. Αυτό που πρέπει να γίνει απ' την άλλη είναι να κοπούν τα περιθώρια θαλασσοδάνεια της κυβέρνησης που ποτέ δεν αποπληρώνονται όπως αυτά που δίνονται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Πιστεύω γενικά ότι η διαφήμιση στον επαρχιακό τύπο είναι ανταποδοτική από τη στιγμή που κάθε πρωί οι εφημερίδες μας φθάνουν και στην πιο μικρή κωμόπολη της επαρχίας, ενώ η ύλη τους αφορά κατά 80% τοπικά θέματα που δεν μπορείς να τα βρεις στον αθηναϊκό τύπο. Η πληροφορία για την καθημερινή ζωή της περιοχής υπάρχει κι αυτό είναι που κάνει απαραίτητη την τοπική εφημερίδα έστω κι αν δεν υπάρχουν οι αναλύσεις ή τα εκτενή ρεπορτάζ.

Α.Τ. Συμφωνώ ως προς την αξία που έχει η τοπική πληροφορία για τον αναγνώστη θα ήθελα όμως να ξεπεράσουμε τη γκρίνια για το "κέντρο" και τον αθηναϊκό τύπο. Αν εμείς μπορούσαμε να δώσουμε στον τοπικό αναγνώστη αυτό που επιθυμεί, αν προσπαθήσουμε να ικανοποιήσουμε τις πολλαπλές ανάγκες των αναγνωστών μας, τότε μπορεί να πετύχουμε.

Υπάρχει, όμως στελεχικό δυναμικό και δημοσιογράφοι για να στηρίξουν τουλάχιστον δύο καλά φύλλα; Γιατί δεν προσεγγίζετε πανεπιστημιακούς ή ανθρώπους του πολιτισμού;

Β.Κ. Υπάρχει αδιαφορία από τον πνευματικό κόσμο της πόλης, έχουν μάλιστα και ευθύνες γιατί δεν στηρίζουν με την αρθρογραφία τους τον τοπικό τύπο. Μέχρι πρόσφατα επιπρόσθετα υπήρχε πρόβλημα σύνδεσης της πόλης με το Πανεπιστήμιο. Λειτουργούσαν σαν δύο ξένοι.

Α.Τ. Πολλές φορές έχω ζητήσει από πανεπιστημιακούς συνεργασίες αλλά δεν τις είχα.

Οι περισσότεροι πανεπιστημιακοί δεν εκφράζουν ποτέ την άποψή τους για την κοινωνία...

Η Λουκία Τζάλλα είναι εκδότρια της τοπικής ημερησίας εφημερίδας Ηπειρωτικός Αγών. Εδώ, με τον αρχισυντάκτη του Μικρόπολις Φ. Κ. στην διάρκεια της συνέντευξης

Α.Τ. ...ως προς τους δημοσιογράφους, δεν νομίζω ότι είναι τόσο καλό το επίπεδο. Τα νέα παιδιά δεν έχουν φιλοδοξίες, αντίθετα έχουν δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία. Έχει δίκιο σ' αυτό ο Μητροπολίτης στη συνέντευξη στο περιοδικό σας (σ.σ. τεύχος 9) που λέει ότι σήμερα η δημοσιογραφία γίνεται από το τηλέφωνο. Θυμάμαι αντίθετα την αγωνία και το άγχος των παλαιότερων, που πάσχιζαν να βρουν την είδηση, να τη φέρουν, να τη γράψουν, να την παρακολουθήσουν να τυπώνεται, μέχρι να φτάσει στον αναγνώστη. Θυμάμαι και τους «ειδησιοσυλλέκτες» που ήταν στην ουσία οι ανταποκριτές μας στην Αθήνα και την δυσκολία που είχαν για να στείλουν με τα μέσα της εποχής τις ειδήσεις στις επαρχιακές εφημερίδες.

Β.Κ. Ήταν ο Μενέλαος Παντοσίδης που πρέπει να ήταν ο πρώτος ανταποκριτής στην Αθήνα και ο Θεμελής στον Πρωινό Λόγο. Για να σας δείξω τη διαφορετική νοοτροπία, θυμάμαι με τον συγχωρεμένο τον Λευτέρη Τζάλλα όταν πήραμε το "τοιγογραφείο" -επανάσταση για την εποχή του- και μπορούσαμε να εμφανίζουμε γρήγορα φωτογραφίες. Βγήκα τότε αμέσως στο δρόμο για να δοκιμάσω πώς δουλεύει η φωτογραφία καλύπτοντας κοινωνικές εκδηλώσεις, γάμους, βαφτίσια κτλ.. Δημοσιεύοντας μετά τις φωτογραφίες, σε στήλες που ήταν κάτι σαν τα κοσμικές στήλες σήμερα, είχαμε μεγάλη ανταπόκριση από τους αναγνώστες και έσοδα στην εφημερίδα. Αξιοποιήσαμε την τεχνολογική δυνατότητα που είχαμε και δοκιμάσαμε αμέσως να δούμε αν δουλεύει στην εφημερίδα. Σήμερα με τόσες δυνατότητες στα χέ-

για τους δεν νομίζω ότι έχουν την ίδια επιθυμία για έρευνα οι νέοι.

μάτια σαν αυτά που λέτε τα βάζουμε σε ειδική στήλη και δεν φαίνεται σαν γνώμη της εφημερίδας. Η εφημερίδα είναι κι ένα βήμα διάλογου διαφορετικών απόψεων άλλωστε.

Λ.Τ. Για μας υπάρχουν όρια και δεν δημοσιεύουμε φιλοχουντικά ή ακροδεξιές θέσεις.

Ο Ηπειρωτικός Αγώνας κ. Τζάλλα μας φαίνεται συχνά ουδέτερος, σαν να μην ανοίγει μέτωπα...

Λ.Τ. Μετριοπαθείς μπορεί να είμαστε κι αυτό το θεωρούμε καλό. Μέτωπα, όμως, έχουμε ανοίξει και δεν φοβόμαστε να το κάνουμε. Θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι ακόμα και για τον πολιτικό χώρο που ανήκω έχουμε βγει πρωτοσέλιδα με τίτλο "φτάνει πια". Στην καθημερινή ειδησεογραφία παίρνουμε θέση, όπως με τον Ορφέα ας πούμε, αλλά δεν

Ο Βασίλης Κουτσολιόντος εκδότης του Πρωινού Λόγου συλλαμβάνεται να καπνίζει από τον φακό του Μικρόπολις

Κυκλοφορία και Διανομή

Οι πωλήσεις σας σε τι επίπεδα είναι;

Β.Κ. Οι κυκλοφορίες οι δικές μας, των δύο μας τουλάχιστον, ακόμα και με τον ανταγωνισμό των άλλων πέντε τοπικών φύλλων, αναλογικά με τον πληθυσμό βρίσκονται σε ικανοποιητικό βαθμό και ξεπερνούν πολλά αθηναϊκά φύλλα. Για την αναγνωσιμότητα δεν το συζητώ, είναι πολύ μεγάλη αν σκεφτείται ότι σ συνδρομητές μας είναι γραφεία γιατρών, δικηγόρων, επιχειρήσεων, καφενεία κλπ.

Η διανομή όμως είναι πρωτόγονη.

Λ.Τ. Είναι αλήθεια ότι η διανομή στα περίπτερα δεν γίνεται όπως θα θέλαμε και αναζητούμε τρόπους για την βελτίωσή της. Πάντως οι συνδρομητές βρίσκουν πάντα την εφημερίδα στο σπίτι τους κάθε πρωί.

Όταν δημοσιεύετε κ. Κουτσολιόντο άρθρα φιλοχουντικής χροιάς στον Πρωινό Λόγο δεν νομίζετε ότι ξεπερνάτε κάποια όρια;

Β.Κ. Όλα τα κομμάτια που δημοσιεύουμε τα δεχόμαστε εφόσον δεν υβρίζουν και δεν άπτονται του νόμου. Έτσι κι αλλιώς, μερικά ιδιαίτερα κομ-

γινόμενα ποτέ εμπαθείς.

Β.Κ. Νομίζω ότι πρέπει να δούμε το θέμα κι από μία άλλη πλευρά. Ή είσαι ικανός να έχεις ένα μεγάλο συγκρότημα οικονομικά ανεξάρτητο και να αντιμετωπίσεις με μιας τη συντηρητική σκέψη στην Ήπειρο ή προσπαθείς σιγά σιγά να εισχωρήσεις σ' αυτούς τους χώρους και να ανατρέψεις τις ιδέες τους. Εμείς δεν είμαστε ικανοί, παρόλη τη μεγάλη κυκλοφορία των δύο εφημερίδων, να το κάνουμε από μόνοι μας και προσπαθούμε να παρακολουθούμε τις διαθέσεις των αναγνωστών μας, χωρίς βέβαια και να καθορίζουν αυτές την πορεία μας. Βλέπουμε πάντα το σφυγμό των αναγνωστών μας στο σύνολό τους και θέτουμε ως πρώτο ζήτημα την επιβίωση της εφημερίδας. Τομές κάνεις όταν είσαι το CNN ή ο Λαμπράκης. Δεν είναι εύκολο πράγμα.

Η Ήπειρος είναι συντηρητική;

Β.Κ. Βέβαια, γιατί εδώ είχαμε Τουρκοκρατία μέχρι πρόσφατα. Είμαστε σχεδόν 10 χρόνια πίσω από την υπόλοιπη Ελλάδα σε πολλά θέματα. Δείτε πόσο αργά αρχίσαμε να εκλέγουμε βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ή της Αριστεράς

Γράμματα στον Βασίλη

Αγαπητέ Βασίλη γεια σου

Πήραμε το γράμμα σου και σ' ευχαριστούμε πολύ που μας θυμάσαι. Δεν ξέρεις τι χαρά και υπερηφάνεια ένιωσα για σένα στο καφενείο του χωριού, όταν ο ταχυδρόμος, που έφερε τις συντάξεις μας, μου έδωσε και το γράμμα σου. Εκείνο το μεσημέρι, το διαβάσαμε και το ξαναδιαβάσαμε με τη θεία σου, πίνοντας τσίπουρο και τρώγοντας μπατσαριά κοντά στο τζάκι της κουζίνας.

Προχθές, αγαπητέ Βασίλη, πήγα στα Γιάννινα. Είχα μια δουλειά με τον συμβολαιογράφο για κείνο το καλύβι στ' Αμπέλια. Τώρα βλέπεις έχουμε το και Ε9 να συμπληρώσουμε. Ας είναι, μια υπογραφή έβαλα και τέλειωσα νωρίς. Είχα καιρό να κατέβω στην πόλη και τούτη τη φορά εντυπωσιάστηκα πάρα πολύ. Τι σπίτια, τι μαγαζιά, τι πεζοδρόμια και τι δέντρα με σχάρες σιδερένιες στις ρίζες τους είδαν τα μάτια μου! Η καλοπέραση του κόσμου, παντού μα παντού, ήταν ολοφάνερη. Τα σκουπίδια στους κάδους ξεχειλίζουν και τα πορτοκάλια ήταν σκορπισμένα σ' όλους τους δρόμους της πόλης. Όλοι οι άνθρωποι, Βασίλη μου, με το ένα χέρι κρατούσαν μια πλαστική σακούλα γεμάτη με ψώνια και με το άλλο χέρι έτρωγαν ένα σάντουιτς. Τι να πεις;

Περιπλανήθηκα στους δρόμους μέχρι να περάσει η ώρα. Άρχισα να διαβάζω προσεκτικά τις επιγραφές στους τοίχους των σπιτιών. Όλα τα χρώματα είχαν χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό. Μερικές είχαν και σχέδια. Μια απ' αυτές μου άρεσε ιδιαίτερα. «Τελικά, όλοι μας είμαστε ωραίοι». Από τα θέματά τους παρατήρησα, προχείρως βέβαια, ότι η χιμεία και η μαγεία απασχολούσαν τους ανθρώπους της πόλης περισσότερο από κάθε τι άλλο. Σύμβολα και αριθμοί, φαλλοί και τρίγωνα, πυραμίδες και άστρα, λευκοί χιτώνες και λαμπερά μάτια υπήρχαν ζωγραφισμένα σχεδόν παντού. Εξάλλου, αυτό διαπίστωσα και στα περίπτερα, όπου όλα τα περιοδικά είχαν στο εξώφυλλό τους μια φωτογραφία γυμνής γυναίκας, που αν την έβλεπε η θεία σου θα νήστευε για 40 ημέρες.

Κατά το μεσημέρι, τα πόδια μου με έφεραν έξω από το Κάστρο. Εκεί, χάθηκα τελείως! Δεν ήξερα σε πιο μαγαζί να μπω για να φάω. Η όψη τους δεν με βοηθούσε καθόλου, ούτε βέβαια, και οι πινακίδες τους. Άλλες απ' αυτές ήταν ξενόγλωσσες, άλλες περιέργες και μερικές πραγματικοί γρίφοι. Δυστυχώς, δεν καταλάβαινε κανείς τι προσφέρει το καθένα απ' αυτά τα μαγαζιά. Ταλαιπωρήθηκα

αρκετά. Ευτυχώς όμως, σ' ένα εστιατόριο του Πλάτανου, που στη βιτρίνα του είδα φαγητά, κατάλαβα και μπήκα μέσα. Έφαγα έναν ωραίο πατσά μοσαροκεφαλή. Όμως, το τυρί και το ψωμί της πόλης δεν μου άρεσαν καθόλου. Δεν είχαν, δυστυχώς, τη μυρωδιά και τη γεύση του δικού μας. Ήπια και μια μπύρα. Χίλιες οκτακόσιες δραχμές ο λογαριασμός. Πλήρωσα κι έφυγα για την λίμνη. Έπρεπε να καθυστερήσω, βλέπεις, γιατί ο χρόνος δεν μ' έπαιρνε να γυρίσω την ίδια μέρα στο χωριό.

Στα Γιάννινα, Αγαπητέ Βασίλη, είδα και την κουμπάρα μας, που με περιποιήθηκε καθώς πρέπει. Έχεις χαιρετίσματά της. Μετά τον απογευματινό καφέ πήγαμε στο Πνευματικό Κέντρο. Είχε, χωρίς εισιτήριο, την προβολή της ταινίας Αρχέγονος Ελλάς - Ήπειρος. Όταν άρχισε η προβολή, η αίθουσα ήταν γεμάτη από αρκετούς επισήμους και από πολυάριθμους ανεπισήμους. Όλα ήταν καλά. Οι εικόνες, τα χρώματα, τα μνημεία, τα τοπία, οι τοιχογραφίες, τα αρχαία και νέα ελληνικά, η μουσική, τα τραγούδια, τα οικοδομικά ζώα, ο βασιλαετός που αρπάζει το αγριοκούνελο και το κοκκινόψαρο, οι γκριζοί λύκοι, καθώς επίσης και οι άνθρωποι με τις παραδοσιακές στολές. Ωραία ήταν και τα χειροκροτήματα της αίθουσας και τα συγχαρητήρια των επισήμων, αν και σε μερικούς διέκρινα ένα ντροπαλό δισταγμό. Όλα ήταν ωραία, Βασίλη παιδί μου, όμως, πως να στο πω, τίποτε από την ταινία δεν μου θύμιζε εμένα αυτό που μάθαμε στο σχολείο, αυτό που ακούσαμε από τους γεροντότερους, αυτό που ζήσαμε και ζούμε, αυτό τέλος, που υπάρχει γύρω μας. Τοπική ιστορία είπαν. Τέλος πάντων! Τι ξέρουμε εμείς απ' αυτά;

Αυτά είναι τα νέα μας Βασίλη μου. Σε περιμένουμε νάρθεις το καλοκαίρι στο χωριό. Η θεία σου ανάβει κάθε απόγευμα το καντήλι στο εικόνισμα της Μαντήλας. Έχεις, επίσης, πολλά χαιρετίσματα από τον παπά μας, που περιμένει ακόμη νέα σου για το καμπαναριό.

Εν Παλιοχωριώ τη 25η Μαρτίου 1998

Σε φιλώ με αγάπη
Μιχάλης Λάιος

Ένα ποτάμι μας χωρίζει

Η εισαγωγή νέων θεσμών βάζει τον πολιτικό σε περιπέτειες, επεσήμανε στον ηγεμόνα του, η πιο παρεξηγημένη φυσιογνωμία της πολιτικής σκέψης, ο **N.Machiavel**. Αλλά και όταν δεν πρόκειται για εισαγωγή καινούργιων θεσμών αλλά μεταρρυθμιστική παρέμβαση στην δομή των ήδη υπάρχοντων, τα πράγματα φαίνεται να είναι το ίδιο περιπετειώδη.

Το προγραμματικό σχέδιο για την ανασυγκρότηση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης - νόμος του κράτους πλέον- υπερφορτωμένο συμβολικά με την επωνυμία “Ι. Καποδίστριας”, διατρέχει τον κίνδυνο να μην αντέξει και το σύμβολο να καταστραφεί πριν ακόμη εκδηλωθεί.

Κανένας δεν αμφισβητεί την ανάγκη μεταρρυθμιστικής παρέμβασης για την διοικητική ανασυγκρότηση της Ελλάδας. Λίγοι όμως είναι εκείνοι που βλέπουν χωρίς διστακτικότητα την δική τους μοίρα, την μοίρα του επί μέρους τόπου, ενταγμένη στην κοινή των άλλων. Και αν σήμερα δεν φαίνεται τόσο ανυπόστατη η άποψη του **Kautiliya**, ότι δηλαδή η ανισότητα είναι εκείνη που οδηγεί την κοινωνία σε αρμονική λειτουργία, είναι βέβαιο ότι η διαφορετικότητα, το μη όμοιον, αποτελεί αναγκαία παράμετρο για την εύρυθμη λειτουργία της ανθρώπινης κοινωνίας. Έτσι φαίνεται να είναι το σωστό. Το πρόβλημα όμως ξεκινάει από τη στιγμή που το μη όμοιον, η διαφορετικότητα, ανάγεται σε σκόπιμη επιλογή της φύσης, σε επιλεγμένη για ειδικούς λόγους εξαίρεση.

Έτσι, τη στιγμή των μεταρρυθμίσεων, δεν είναι μόνο εξ’ υπαρχής αντίπαλοι και εχθροί εκείνοι για τους οποίους οι παλιές σχέσεις και δομές ήταν επωφελείς. Ούτε και οι χλιαρές συμμαχίες που απορέουν από το γεγονός ότι οι άνθρωποι είναι καχύποπτοι με τους νεωτερισμούς μέχρι να δούν συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Εκτός από τα μεγάλα ή μικροσυμφέροντα που ενδεχομένως προσβάλλονται και συχνά τοποθε-

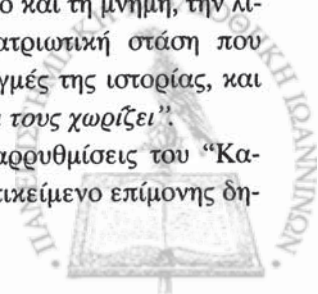
τούν απέναντι αυτούς που θίγονται, μια σειρά παγιωμένων ψυχολογικών προδιαθέσεων και νοητικών επεξεργασιών συστρατεύονται στο μέτωπο των απέναντι, και στην περίπτωση μας των “αντικαποδιστριακών”.

Στερεότυπα, προκαταλήψεις, συνήθειες, ατεκμηρίωτες φοβίες και αδικαιολόγητες αντιλήψεις, εχθρότητες που προέκυψαν στο κύλισμα της ιστορίας ή καταγράφηκαν στα συμβαντολόγια των μικροκοινωνιών, πλευρές δηλαδή - μικροεπίφορες - της ανθρώπινης φύσης, που εκδηλώνονται στην κοινωνική σκηνή μέχρι να επιβεβαιωθούν και να γίνουν αποδεκτές ή να διαψευστούν και να αποσυρθούν.

Αξίζει ο κοινωνικός ψυχοδίφης και ο ερευνητής των θεσμών στην ιστορία, να μελετήσει το πεδίο που αναφέρεται σε ό,τι αγγίζει κομμάτι της ψυχής του “θιγόμενου” και “προσβεβλημένου” αυτοδιοικούμενου πολίτη, μέσα από τις παραστάσεις, διαβήματα και κινητοποιήσεις που έλαβαν χώρα την περίοδο της συζήτησης για τον “Καποδίστρια”: γεφύρια και δρόμοι κλειστοί, μαύρες σημαίες, εικονικοί θαλάσσιοι πνιγμοί, αλλά και εύθραυστες και τόσο τρυφερές αντιδράσεις κοινοταρχών μπροστά στο τρομακτικό αδιέξοδο “*πώς θα εμφανιστούν να παίξουν δηλωτή στο καφενείο αν δεν γινόταν πρωτεύουσα του νέου δήμου το χωριό τους*”.

Γιατί, πως ήταν δυνατόν οι μεν να ενωθούν με τους δε, αφού είναι τόσες οι διαφορές και αξίες που τους χωρίζουν, ξεκινώντας από τη σχέση τους με τη δουλειά, τη συμπεριφορά, τη προέλευση, την παιδεία και μόρφωση, τα γεγονότα και τα πρόσωπα που σημάδεψαν τον τόπο και τη μνήμη, την λιγότερο η περισσότερη πατριωτική στάση που κράτησαν σε διάφορες στιγμές της ιστορίας, και επί πλέον “*όταν ένα ποτάμι τους χωρίζει*”.

Οι προγραμματικές μεταρρυθμίσεις του “Καποδίστρια” αποτέλεσαν αντικείμενο επίμονης δη-

μόσιας παρουσίασης και ανάλυσης την χρονιά που προηγήθηκε. Ζητήματα ουσίας που δεν είχαν προβλεφθεί, πρακτικά, τεχνικά και προφανή με μια δεύτερη ματιά θέματα, αναδείχθηκαν και πάρθηκαν υπ' όψιν στην επανεγγραφή του σεναρίου. Όμως, σημαντική υπήρξε και εξακολουθεί να είναι η υστέρηση ως προς την επικοινωνιακή εκείνη πολιτική που θα εκτόνωνε λογικά ή παράλογα νοητικά σχήματα που αντιστρατεύονται τον "Καποδίστρια".

Εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς, -παρακαλώ να μην ξεγερθούν οι κάθε φύσεως αντιρατσιστές, για λόγους καθαρά μεθοδολογικούς χρησιμοποιούνται τα παρακάτω-, στον παροιμιακό πλούτο των όπου γής ανθρώπων, απόψεις που αντανακλούν στερεότυπα και αντιλήψεις σαν τις προαναφερθείσες. Οι Άγγλοι και οι Γάλλοι στηρίζουν όλη τους την ανεκδοτολογία στους μη "νοήμονες" Ιρλανδούς και Βέλγους αντίστοιχα, οι ιθαγενείς Έλληνες στους Πόντιους, οι Πολωνοί εκτιμούν τους Γερμανούς "καλούς συντρόφους αλλά κρεμασμένους", οι Αλβανοί νουθετούν "όποιος δίνει το χέρι σε Έλληνα να ελέγχει μετά πόσα δάχτυλα του λείπουν".

Αποτελεί μέρος της ανθρώπινης φύσης, και ίσως ανάγκη, αυτή η στερεοτυπολογία. Και πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως έχει, η ίδια εναντίον της ίδιας, στην επικοινωνιακή πολιτική του "Καποδίστρια".

Στην Τουρκοκρατούμενη Ελλάδα, οι πολιορκημένοι στην Ακρόπολη Έλληνες, άνοιγαν αντιλαγούμια για να εξουδετερώσουν τα λαγούμια που άνοιγαν και γέμιζαν εκρηκτικά οι Τούρκοι. Στο Pulp Fiction του **Ταραντίνο**, δεν υπάρχει πιο αντιστερεότυπη και αντιρατσιστική κάθαρση υπέρ των μαύρων από την στιγμή που ο αδίστακτος νέγρος γκάγκστερ του βιβλικού αποσπάσματος απειλεί, αποκαλώντας "σκυλάραπα" τον ομόχρωμό του.

Στην Καποδιστριακή Ελλάδα του 1998, από παρόμοιους διάδρομους επικοινωνιακής λογικής θα μπορούσαν να ξεφύγουν οι Έλληνες πολίτες από οικουμενικές παγίδες που και αυτοί κουβαλούν μέσα τους.

Κι' ας μην ξεχνάμε ότι "ο άνθρωπος δεν είναι ποτάμι, μπορεί να ξαναγυρίσει".

ΚΟΥΜΠΛΟΜΑΤΗΣ

Βιβλία • χαρτικά • δώρα
είδη λογιστηρίου • φωτοτυπίες

ΔΩΔΩΝΗΣ & ΧΑΤΖΗ ΠΕΛΛΕΡΕΝ 4
ΤΗΛ. - FAX: (0651) 25.627

TNT Express Worldwide

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΑΛ. ΒΕΒΟΠΟΥΛΟΣ - Χ. ΠΑΠΠΑΣ

ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 38 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ.: (0651) 39777 - ΤΗΛ. & FAX (0651) 39779

Ανταπόκριση

(των Μαστοροχωρίων νέα)

συνέχεια από την σελίδα 16

Αναμαλλιάρης άνεμος, πνοή χιονένια της Αρρένας κατεβάξει, μα οι κρανιές στον «Κλήρικα» πέταξαν άνθη.

Στου σπουργιτιού το στόμα λείπει το σπυρί, στις βρύσης την πηγή λείπει η χούφτα.

Ασκαφτα τα κηπάρια στις πλαγιές, στα θυροστόμια ακουμπισμένη η σιωπή, με τη σιωπή διαλέγεται στο χρόνο.

Κλειστή η θύρα του σχολείου, τα σχολιαρόπαιδα -του τόπου μακριά που ανδρωθήκαν- την ανεξίτηλη γραφή τους, στα μαύρα τα λιθάρια που αφήκαν...

Λέξη τη λέξη απόσωστος ο λόγος, ο μπάριμπα Κώστας μοναχός στο παραγώνι, όλη τη νύχτα συνδαυλίζοντας τις μνήμες, με Μεγαλέξανδρους του Ελληνισμού, Αφιόν-Καραχισάρ και Τεπελένι, μια εξιστόρηση που την ψυχή πυρώνει στην ερμιά της, την ανεπίδοτη υποθήκη, μονάχη της ακούει...

Σαν σε γονυκλισία ταπεινή οι λόφοι, τα πεζούλια και τα σπίτια, κι οι λιγοστές ψυχές που απομένουν, τις μνήμες να φυλάν απ' του καιρού το μάτι, με κουρασμένα βήματα τη μέρα τους αρχίζουν, και έως το δειλινό -της νύχτας η αμπάρα που θα κλείσει, πίσω από πόρτες σκοτεινές- μια περιδιάβαση μικρή, από της μνήμης τις παρόδους, ως τη μεγάλη στράτα της ανάγκης.

Αχ, ταχυδρόμε της Χαράς, μην τους ξεχνάς όπως κι οι άλλοι, φέρε τους γράμματα καλά, απάγκιο να 'χουν κι απανέμι ...

Τάσος Κανάτης
Φλεβάρης 98

Α.Τ. Έχει να κάνει και με τη φτώχεια είναι όμως και ο χαρακτήρας των Ηπειρωτών, λίγο κλειστός και δύσκολος, στην αρχή τουλάχιστον.

Από άλλες εφημερίδες τι ζηλεύετε;

Α.Τ. Δεν ζηλεύω άλλες επαρχιακές εφημερίδες αν και υπάρχουν 4-5 σε πιο καλό επίπεδο από εμάς όπως η *Ελευθερία* της Λάρισας, η *Πελοπόννησος* της Πάτρας ή τα *Πρωϊνά Νέα* των Τρικάλων. Ζήλεψα όμως μία επαρχιακή εφημερίδα της Βάδης-Βουτεμβέργης ασπρόμαυρη 32 σελίδων, με πολύ καλή ειδησιογραφία.

Β.Κ. Εγώ δεν ζηλεύω τα έγχρωμα ή τα μεγάλα πιεστήρια. Εδώ και το *New Yorker* στην Αμερική αποφάσισε να γίνει ασπρόμαυρο. Ζηλεύω εφημερίδες που έχουν θέση και σ' αυτό νομίζω ότι οι δικές μας εφημερίδες στα Γιάννενα πάνε καλά. Γιατί πολλές από τις μεγάλες επαρχιακές εφημερίδες μας βομβαρδίζουν συνεχώς με ειδήσεις κυρίως μέσω του Αθηναϊκού Πρακτορείου οπότε ή ανταγωνίζεσαι τον αθηναϊκό τύπο που φτάνει πλέον στην πόλη στις 10 το πρωί ή παίρνεις θέση και διαμορφώνεις γνώμη για τα τοπικά προβλήματα. Το δεύτερο προσπαθώ να κάνω εγώ. Γιατί οι εφημερίδες είναι τα μέσα που πρέπει να έχουν γνώμη ενώ τα ηλεκτρονικά μέσα έπονται και αναπαράγουν τις νέες ειδήσεις. Στην Ελλάδα γίνεται το αντίθετο, πρώτα βγάζουν οι εφημερίδες τις ειδήσεις και μετά βγαίνουν τα κανάλια το βράδυ κι έχουν ακριβώς τις ίδιες ειδήσεις με λίγη εικόνα. Αυτό γίνεται ακόμα και στα τοπικά κανάλια.

Πώς φτιάχνετε το πρωτοσέλιδό σας;

Α.Τ. Σε εμάς είναι συλλογική υπόθεση και συμμετέχουν ο αρχισυντάκτης, ο διευθυντής και εγώ.

Β.Κ. Εγώ δέχομαι τα θέματα της ημέρας από τον αρχισυντάκτη εως στις τρεις το μεσημέρι, διαλέγω το κύριο θέμα με κριτήριο το κατά πόσο εμείς έχουμε ερευνήσει το θέμα και στον τίτλο δίνω το κατάλληλο "χρώμα" αν χρειάζεται.

Ευχαριστούμε για την συνέντευξη και την καλή παρέα. Ελπίζουμε να τα ξαναπούμε.

Περισσότερο να προσθέσουμε ότι η συζήτηση τράβηξε σε μάκρος και ειπώθηκαν πολλά πολλά πράγματα που δύσκολα χωρούν στις σελίδες του περιοδικού. Στο θέμα όμως του τοπικού Τύπου θα επανέλθουμε... Την συνέντευξη πήραν ο Φ.Κ. και ο Ν.Α.

Σημαντικές Εκδηλώσεις τον Μάρτιο

Έτος Ρήγα Φεραίου, Σολωμός αλλά και η απειλή του Εθνοκεντρισμού σε ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις τον Μάρτιο στα Γιάννενα

Τρεις σημαντικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται το επόμενο διάστημα στα Γιάννενα αξίζουν την προσοχή μας. Ας τις δούμε αναλυτικότερα:

Έτος Ρήγα Φεραίου

Στα πλαίσια του Έτους Ρήγα Φεραίου για τα 200 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου επαναστάτη αλλά και στη μνήμη του **Δημήτρη Νικολίδη**, Ηπειρώτη συντρόφου του Ρήγα, διοργανώνεται μία σειρά εκδηλώσεων από την Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων, την Ζωσιμαία Βιβλιοθήκη, το Καμπέρειο Πνευματικό Ίδρυμα, το Ίδρυμα Κωνσταντίνου Κάτσαρη και την κοινότητα Ζίτσας

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων για τον Μάρτιο είναι το ακόλουθο:

Το Σάββατο, 14 Μαρτίου - ώρα 8.00 μ.μ. θα δοθεί η συναυλία "Θούριος" με τη χορωδία "**Βυζαντινή Κυψέλη**", στην αίθουσα "Β. Πυρσινέλλα" του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ιωαννιτών

Την Παρασκευή, 20 Μαρτίου γίνεται διαγωνισμός έκθεσης μαθητών Β' και Γ' Λυκείου του Νομού Ιωαννίνων, με θέμα σχετικό με τη ζωή, το έργο και τις ιδέες του Ρήγα και τέλος την Τρίτη 24 Μαρτίου - ώρα 7:00' γίνεται παρουσίαση της Χάρτας του Ρήγα - Το αντίγραφο του Καπεσόβου.

Εισηγητής θα είναι ο **Γεώργιος Παπαγεωργίου**, Καθηγητής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Η παρουσίαση θα γίνει στην Αίθουσα Διαλέξεων του Καμπέρειου Πνευματικού Ιδρύματος. Παράλληλα διοργανώνεται έκθεση βιβλίου (24 Μαρτίου - 4 Απριλίου) με θέμα "Έργα του Ρήγα και σχετική βιβλιογραφία" στο Αναγνωστήριο της Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης

Σολωμός

Παράλληλα γίνεται αφιέρωμα στα 200 χρόνια από τη γέννηση του **Διονύσιου Σολωμού**, το Σάββατο, 28 Μαρτίου - ώρα 7 μ.μ., στην αίθουσα διαλέξεων του Καμπέρειου. Ομιλία με θέμα "Η γυναίκα στην ποίηση του Σολωμού" θα κάνει ο **Σαράντος Καργάκος**, Φιλολόγος - Συγγραφέας.

Εθνοκεντρισμός

Ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζει η εκδήλωση που διοργανώνει η ΕΑΝ (Νεολαία του Συνασπισμού) την Τετάρτη και Πέμπτη 18 και 19 Μαρτίου στο Πολυθέαμα με θέμα τον Εθνοκεντρισμό. Συμμετέχουν με ομιλίες και παρεμβάσεις οι **Θ. Γκότοβος**, **Π. Παπακωνσταντίνου**, **Α. Ελεφάντης**, **Θ. Λίποβατς**, **Χ. Νούτσος** και ο βουλευτής του Συνασπισμού **Μ. Μουσταφά**.

Εκδρομές, Εισιτήρια, Ξενοδοχεία

Γρ. Σακκά 4, τηλ (0651) 79111,
79222, 29161

Ο εκδότης και οι συνεργάτες του **Μικροπολις** εύχονται στον συνεργάτη του περιοδικού **Δ. Βρούνη** ευτυχισμένα τα (42α) γενέθλιά του, που θα τα γιορτάσει μακριά μας, στην καθιερωμένη του αναζήτηση θέματος για την στήλη **Εκδρομή**

ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΓΡΑΝΑΔΑ (α' προβ.)

(The Wings of the Dove) ΗΠΑ, 1997, 101, Αισθηματική. Σκην. Ίαν Σόφτλι, με τους: Έλενα Μπόναμ Κάρτερ, Λάινους Ρόουτς, Άλισον Έλιοτ, Ελίζαμπεθ Μαγκόβερν, Σαρλότ Ράμπλινγκ. Μια Αγγλίδα της αριστοκρατίας με άσχημα οικονομικά, ωθεί τον αγαπημένο της στο να ερωτευτεί μία πλούσια αμερικανίδα στην μαγευτική Βενετία. Από Παρ. 13/3 έως Πέμπ. 19/3. Προβολές: 6.00, 8.00, 10.00

ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ

ΟΡΦΕΑΣ (4η εβδ.)

(Titanic), ΗΠΑ, 1997, 195', Κοινωνικό. Σκην. Τζέιμς Κάμερον, με τους Λεονάρντο Ντι Κάπριο, Κέιτ Γουίνσλετ, Κάθι Μπέιτς, Μπιλ Πάξτον κ.α. Η ανάμνηση ενός έρωτα γίνεται αφορμή για τη μεταφορά στην οθόνη του ταξιδιού του Τιτανικού, στην πιο ακριβή (αλλά και πιο πολυδιαφημισμένη) ταινία όλων των εποχών.

Από Παρ. 13/3 έως Πέμπ. 19/3. Προβολές 2.00, 5.30, 9.00 (κάθε Παρ., Σάββ., Κυρ.,) και 5.30, 9.00 (καθημερινές).

Μέχρι την ώρα που κλείναμε την ύλη η εταιρεία δεν είχε αποφασίσει ακόμα ποια ταινία θα βγει στις 20 του μήνα.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (2η εβδ.)

(The Devil's Advocate), ΗΠΑ, 1977, 144', Θρίλερ. Σκην. Τέιλορ Χάκφορντ, με τους: Αλ Πασινο, Κιάνου Ριβς, Σαρλίν Θίρον, Τζεφρι Τζόους, Κρεγκ Τ. Νέλσον. Έ-

ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Έρωτας και ίντριγκες
ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Έλενα Μπόναμ Κάρτερ

Συνηθίσαμε να βλέπουμε τη δραματουργική αναπαράσταση των αρχών του αιώνα μέσα από τις ταινίες του Τζέιμς Άϊβορι. Ανακαλύψαμε έναν κόσμο γοητευτικό και αισθαντικό, παράλληλα όμως, και βαθιά διχασμένο μεταξύ της παράδοσης του 19ου αιώνα που χάνονταν και το καινοφανές του 20ου που ερχόταν. Τα **Φτερά της Περιστεράς** όπως είναι ο πρωτότυπος τίτλος, κινούνται σ' αυτό το πλαίσιο, στηριζόμενα για μια ακόμα φορά στο σινεμά, σ' ένα βιβλίο του **Χένρι Τζέιμς**. Η ηρωίδα Κέιτ Κρόι (Έλενα Μπόναμ Κάρτερ, φαβορί για Όσκαρ) θέλει να χειραφετηθεί και να απελευθερωθεί από τα δεσμά της αριστοκρατικής τάξης της, δεν βλέπει όμως άλλον δρόμο πέρα απ' αυτόν του χρήματος. Ωθεί έτσι τον εραστή της να παντρευτεί μία πλούσια αμερικάνα και να την κληρονομήσει αφού είναι άρρωστη και πρόκειται να πεθάνει. Το σχέδιο όμως δεν προβλέπει την αντιφατικότητα και το πολύπλοκο των ανθρώπινων σχέσεων κι έτσι πίσω από τις δολοπλοκίες και τις ίντριγκες αναδεικνύεται η ανθρωπιά και η δύναμη του έρωτα. Στο φόντο μία πανέμορφη Βενετία, σε φωτογραφία του **Εντουάρντο Σέρα** (υποψήφιος για Όσκαρ) ενώ το σενάριο είναι του **Χοσέιν Αμίνι** (επίσης υποψήφιος για Όσκαρ όπως και τα κοστούμια της ταινίας).

Δύσκολοι δρόμοι
ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΜΟΣ

Δημήτρης Καταλειφός

Οι ταινίες του **Παντελή Βούλαρη** δεν είναι ποτέ ευχάριστες, δεν χαϊδεύουν ποτέ τον ευδαιμονισμό του θεατή. Κι αυτό χωρίς να έχουν τίποτα εντυπωσιακό ή έντονα μελοδραματικό σε πρώτο επίπεδο. Οι ημέρες των ταινιών του είναι ήσυχες, το υπόβαθρο τους όμως καίει, πονάει. Οι χαρακτήρες του Βούλαρη συνομιλούν συνεχώς με τη μοναξιά, την απώλεια και το θάνατο.

Στην τελευταία του ταινία έχουμε, όπως και τις **Ήσυχες μέρες του Αυγούστου**, ένα τρίπτυχο. Στο πρώτο επεισόδιο με τίτλο **Χαρώνειο Νόμισμα**, ένας διάσημος αρχαιολόγος (**Δημήτρης Καταλειφός**) ανακαλύπτει έναν αρχαίο τάφο ενώ η σκέψη του τρέχει στον εδώ κι ένα χρόνο νεκρό γιο του που αυτοκτόνησε στον Έβρο ενώ υπηρετούσε στο στρατό. Στην **Τελευταία Νανοχήνα** ένας θηροφύλακας (**Θανάσης Βέγγος**) οδηγεί δύο ορνιθολόγους στο Δέλτα του Έβρου στην αναζήτηση ενός σπάνιου πουλιού. Στην τρίτη ιστορία **Το Βιετνάμ** ένας εργοστασιάρχης του Κιλκίς (**Γιώργος Αρμένης**) καταστρέφει τα πάντα σε σκυλάδικο της περιοχής όταν τον εγκαταλείπουν η γυναίκα και τα παιδιά του.

Η χαρτογραφία της Βόρειας Ελλάδας ως μια πανέμορφη περιοχή της χώρας αλλά και ως τοπία του μαρασμού και της φθοράς. Το σενάριο είναι του συγγραφέα **Γιώργου Σκαμπαρδώνη**, η φωτογραφία του **Γιώργου Φρέντζου** και η μουσική του **Σταμάτη Σπανουδάκη**.

νας νεαρός δικηγόρος της επαρχίας αναλαμβάνει δουλειά σ' ένα μεγάλο γραφείο της Νέας Υόρκης κι όλα φαίνονται να πηγαίνουν τέλεια. Ο κόσμος της επιτυχίας έχει, όμως, και τη σκοτεινή, διαβολική του πλευρά όπως γρήγορα θα καταλάβει ο Κέβιν Λόμαξ (Κιάνου Ριβς). Με τον Αλ Πατσίνο στο ρόλο του Διαβόλου και μια αντιγιάπικη ματιά η ταινία σώζεται και καταφέρνει να ψυχαγωγήσει σ' ένα μάλλον κοινότοπο θέμα πια, όπως είναι ο Διάβολος.

Από Παρ. 13/3 έως Πέμπ. 19/3.

Προβολές: 7.30 - 10.00

Μέχρι την ώρα που κλείναμε την ύλη η εταιρεία δεν είχε αποφασίσει ακόμα ποια ταινία θα βγει στις 20 του μήνα.

SPICE WORLD

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (α' προβ.)

Βρετανία, 1997, Μουσική. Σκην. Μπομπ Σπάιρς, με τους: Χιου Γκραντ και όλα τα Spice Girls. Είναι η ταινία που γύρισε το γνωστό αγγλικό ποπ συγκρότημα για να αυξήσει τις πωλήσεις των δίσκων του και περιγράφει ένα πενήθημερο δημοσιότητας που προηγείται μιας συναυλίας τους. Θα το λατρεύσουν οι θαυμαστές τους. Και μόνο αυτοί.

Από Παρ. 13/3 έως Πέμπ. 19/3.

Μόνο για τις απογευματινές προβολές. Για την ώρα καλέστε το τηλέφωνο της αίθουσας.

ΜΕΤΡΟ, ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ ΣΤΟ ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (α' προβ.)

(Metro), ΗΠΑ, 1997, Αστυνομικό. Σκην. Τόμας Κάρτερ, με τους: Έντι Μέρφι, Μάικλ Ράπαπορτ, Μάικλ Γουίνκοτ. Η σύγκρουση ενός

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ψυχοπαθή κακοποιού κι ενός αστυνομικού στο Σαν Φρανσίσκο δίνει για μία ακόμα φορά στον Έντι Μέρφι τη δυνατότητα να αποδείξει το ταλέντο του, το οποίο δυστυχώς μοιάζει κολλημένο στη δεκαετία του '80.

Από Παρ. 13/3 έως Πέμπ. 19/3.
Προβολές: (βραδινή 10.00)

ΒΡΟΧΟΠΟΙΟΣ

ΓΡΑΝΑΔΑ (α' προβ.)

(The Rainmaker), ΗΠΑ, 1997, Κοινωνική. Σκην. Φράνσις Φορντ Κόπολα, με τους: Ματ Ντέιμον, Ντάνι Ντε Βίτο, Κλερ Ντέινς, Γιαν Βόιτ, Τερέζα Ράιτ, Μίκι Ρουκ. Ένας άπειρος και άφραγκος νεαρός δικηγόρος μηνύει μια μεγάλη ασφαλιστική εταιρεία όταν αυτή δεν χορηγεί τα νοσήλια σε ασθενή με λευχαιμία.

Από Παρ. 20/3 έως Πέμπ. 26/3.
Προβολές: 6.00, 8.00, 10.00

ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑ

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (α' προβ.)

Ελλάδα, 1998, 112', Κοινωνικό. Σκην. Παντελής Βούλγαρης, με τους: Δημήτρη Καταλειφό, Θανάση Βέγγο, Γιώργο Αρμένη, Κώστα Καζανά κ.α. Τρεις διαφορετικές ιστορίες ανδρών που βρίσκονται σ' ένα κρίσιμο στάδιο της ζωής τους, από έναν μεγάλο Έλληνα σκηνοθέτη.

Από Παρ. 20/3 έως Πέμπ. 26/3.
Προβολές: 6.00, 8.00, 10.00

Μπορεί να υπάρξουν αλλαγές στις ημέρες και τις ώρες προβολής των ταινιών με ευθύνη των αιθουσαρχών.

Τηλέφωνα:

ΓΡΑΝΑΔΑ (25045),
ΟΡΦΕΑΣ (26511),
ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (48580),
ΣΙΝΕ.ΜΠΙΤΑ (24495).

ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑ

Σιγκούρνι Γουίβερ

Έρωτας και Θάνατος

Τι είναι ο κινηματογράφος; Οι σκηνές που αγάπησα, απαντώ εγώ. Και μπορώ να σκεφτώ δεκάδες σκηνές που έχω αγαπήσει, υπάρχουν όμως μόνο δύο που έχω ερωτευτεί, δει και ξαναδεί πολλές φορές: Η πρώτη είναι από την ταινία του Ρίντλεϊ Σκοτ Άλιεν. Στο τέλος της ταινίας, η Σιγκούρνι Γουίβερ νομίζει ότι έχει ξεφύγει από το τέρας που έχει ήδη ε-

ξολοθρεύσει όλο το πλήρωμα του διαστημοπλοίου της. Μόνη στον θαλαμίσκο, γδύνεται για να μπει στην κάψουλα επιβίωσης. Μα το τέρας είναι εκεί. Την παρατηρεί χωρίς να της επιτίθεται. Μένει αμήχανο, ίσως, μπροστά στην ομορφιά ενός γυμνού γυναικείου κορμιού. Η Γουίβερ βλέπει το τέρας, αλλά ...δεν μένει αμήχανη. Φοράει μια διαστημική στολή, δένεται και ανοίγει την θυρίδα διαφυγής του θαλαμίσκου. Το τέρας, έκπληκτο, εκτινάσσεται έξω παρασυρμένο από τον αέρα και η Γουίβερ το καίει καθώς ανοίγει τις τουρμπίνες. Το τέρας σπαρταράει στο κενό. Συγκλονιστικό τέλος μιας συγκλονιστικής ταινίας.

Στην **Πράσινη Κάρτα** υπάρχει μόνο έρωτας. Μετανάστης ο Ζεράρ Ντεπαρτιέ πρέπει να πείσει τις Αμερικανικές αρχές ότι έχει στα αλήθεια παντρευτεί την Άντυ Μακ Ντάουελ. Οι δύο πρωταγωνιστές ζουν μαζί για να μάθουν ο ένας τις συνήθειες του άλλου. Και αναπόφευκτα ερωτεύονται. Δεν τολμούν όμως να φανερώσουν τα αισθήματά τους. Ένα βράδυ ο Ντεπαρτιέ έρχεται έξω από την κρεβατοκάμαρα της Ντάουελ και την ρωτά από ποια πλευρά του κρεβατιού κοιμάται «από μέσα ή από έξω»;

-Από έξω, απαντά η Ντάουελ.

-Τότε εγώ θα κοιμάμαι από μέσα, απαντά ο Ντεπαρτιέ.

Η Ντάουελ και οι θεατές περιμένουν με κοιμημένη την ανάσα να δουν αν ο Ντεπαρτιέ θα ανοίξει την πόρτα και θα ξαπλώσει στα αλήθεια δίπλα της, στην «από μέσα» πλευρά του κρεβατιού. Τίποτα δεν γίνεται και ο έρωτας μένει ανεκπλήρωτος.

Συμπέρασμα: Το άνοιγμα μιας πόρτας, ανάλογα με την περίπτωση είναι το διαβατήριό για τον Έρωτα ή τον Θάνατο. Από μας εξαρτάται.

N.A.

Εγχειρίδιο Ύπνου

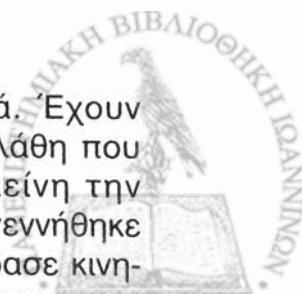

Erich Salomon Mariene Dietrich, 1930

του Σπύρου Βλέτσα

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στο περιοδικό «Ρεύματα», τεύχος 18, Αθήνα Μάρτιος-Απρίλιος 1994. Στα Γιάννενα δη-

μοσιεύεται για πρώτη φορά. Έχουν διορθωθεί τα τυπογραφικά λάθη που είχαν παρεμφρήσει σε εκείνη την πρώτη δημοσίευση. Ο Σ.Β. γεννήθηκε το 1964 στα Γιάννενα. Σπούδασε κινηματογράφο και σκηνοθέτησε τις μι-

κρού μήκους ταινίες «Κατάθεση» και «Προς το τέλος της διαδρομής». Πριν από το **Εγχειρίδιο Ύπνου** συμμετείχε στις συλλογικές εκδόσεις του περιοδικού **Τυφλοπόντικας**. «Φυλλάδιο Ποίησης»

1. Πρόσωπα που κοιμήθηκαν για λίγο πλάι μας.
Κι αποτραβήχτηκαν, έκτοτε, στο εσωτερικό του ύπνου μας.

2. Δωμάτια που κράτησαν πάνω στα κρεβάτια τους λίγες στιγμές γαλήνης. Κάτω από το στρώμα υπήρχε ένα κενό, όπου διέφευγαν τόσες λεπτομέρειες. Ένα παραμύθι, θυμάμαι, έλεγες. Και έκλεισα σιγά σιγά τα μάτια. Ερχόταν κι έφευγε η φωνή σου καθώς αποκοιμιόμουν. Σαν κύμα. Από την πρώιμη ενηλικίωση στην παρατεταμένη παιδική ηλικία.

3. Στέκονταν από πάνω μου τα ελικόπτερα. Γύριζαν οι έλικες. Όλο στριφογύριζες μέσα μου.
Πέταξαν το σκοινί.
Και σε τράβηξαν, αργά, απ' τον ύπνο μου.

4. Είχε τόσον καιρό να δώσει σημεία ζωής. Και ήταν απίστευτο που τώρα περπατούσαμε ξανά μαζί. Βήματα αργά, όπως και τότε. Την πιάνω το χέρι, δεν αντιδρά. Κάνω να τη φιλήσω, πλησιάζει κι εκείνη. Και τότε χτυπάει το τηλέφωνο.
Σηκώνομαι βρίζοντας. Και, ως του θαύματος, ήταν η ίδια. Για να μην αφήσει, ούτε μια στιγμή, τον εαυτό της ελεύθερο κοντά μου.

5. Μέρα με την ημέρα η ζωή μου δεν ήταν παρά ένα σύνολο αδέξιων κινήσεων. Ήμουν, λοιπόν, αναγκασμένος, ανάμεσα στις τόσες μου επινοήσεις, να χαράζω και ένα σχέδιο πλεύσης για τον ύπνο. Πράγμα που αποτελούσε και τη μόνη εύστοχη ενέργειά μου.
Ακολουθώντας το, πιστά, στο σκοτάδι, σκόνταφτα, κάθε φορά, στο κρεβάτι της Σοφίας.

6. Όταν, επιτέλους, κατόρθωνα να κοιμηθώ, τότε άρχιζαν όλα να κρίνονται ερήμην μου. Ένας αόρατος κύκλος συναλλαγών σχηματιζόταν, στον αέρα, πάνω απ' το κρεβάτι μου. Δεν άκουγα τις φωνές. Μόνο οι αξίες καθώς υποχωρούσαν, κατέληγαν, μέσα από μια μυστική καταπακτή, στο στομάχι μου.

7. Και τότε, μετά τόσα χρόνια, ήρθε, ξαφνικά, και μ' αγκάλιασε η Μαρία. Και με έσφιξε τόσο, που τα νεύρα μου λιώσαν. Και δεν είχα πλέον θυμό.

Θαρούσα, καθώς δειλά την άγγιζα, ότι ζούσα σ' ένα όνειρο. Όσπου, χωρίς να το καταλάβω, κοιμόμουν ήδη δίπλα της τόσο βαθιά.

Όταν ξύπνησα, ο πόλεμος είχε τελειώσει. Και η ανοικοδόμηση άρχιζε. Μόνο που η Μαρία είχε χαθεί από προσώπου γης. Γιατί πουθενά δε θα τη χωρούσε τόση ειρήνη.

8. Στριφογυρίζω συνεχώς στο κρεβάτι. Απ' τη μια το κενό. Απ' την άλλη το πρόσωπο σου. Άλλο κάθε φορά.

Έτσι κι αλλιώς το πρωί δε θα υπάρχει τίποτε. Όνειρα που δε θα μπορούμε να θυμηθούμε.

Κινείσαι στο δωμάτιο στις μύτες των ποδιών. Πριν φύγεις, συνδέεις στους δείκτες του ξυπνητηριού μια ωρολογιακή βόμβα.

9. Κι έλεγα πως, δεν μπορεί, όλα αυτά θα οδηγούν κάπου. Και θα έρθει με το ξύπνημα η λύτρωση, όπως στο τέλος ενός εφιάλτη. Και ίσως αξιωθούμε να ξυπνήσουμε μαζί ένα πρωί κοιτάζοντας απ' το παράθυρο τη θάλασσα.

Θα τα έχει πάρει όλα από πάνω μας και θα αποτραβιέται τώρα στη γαλήνη. Έμενε μόνο να εντοπίσω τη δίοδο. Όπως μια λέξη, που μόλις αφαιρεθεί από το ποίημα, θα καταρρεύσουν μονομιάς, όλες σου οι αναστολές.

10. Και το πρωί, ξέβραζε η θάλασσα το κορμί της, γεμάτο μώλωπες και εκδορές.

Σαν το ευαγγέλιο των δικαστηρίων.

Φθαρμένο απ' τα τόσα αγγίγματα.

11. Τώρα θα βιάζεσαι να κοιμηθείς. Θα γυρνάς πλευρό ν' αφήσεις τη μέρα πίσω, με περιφρόνηση. Όπως τις παλιές στερήσεις.

12. Ονειρευόμουν

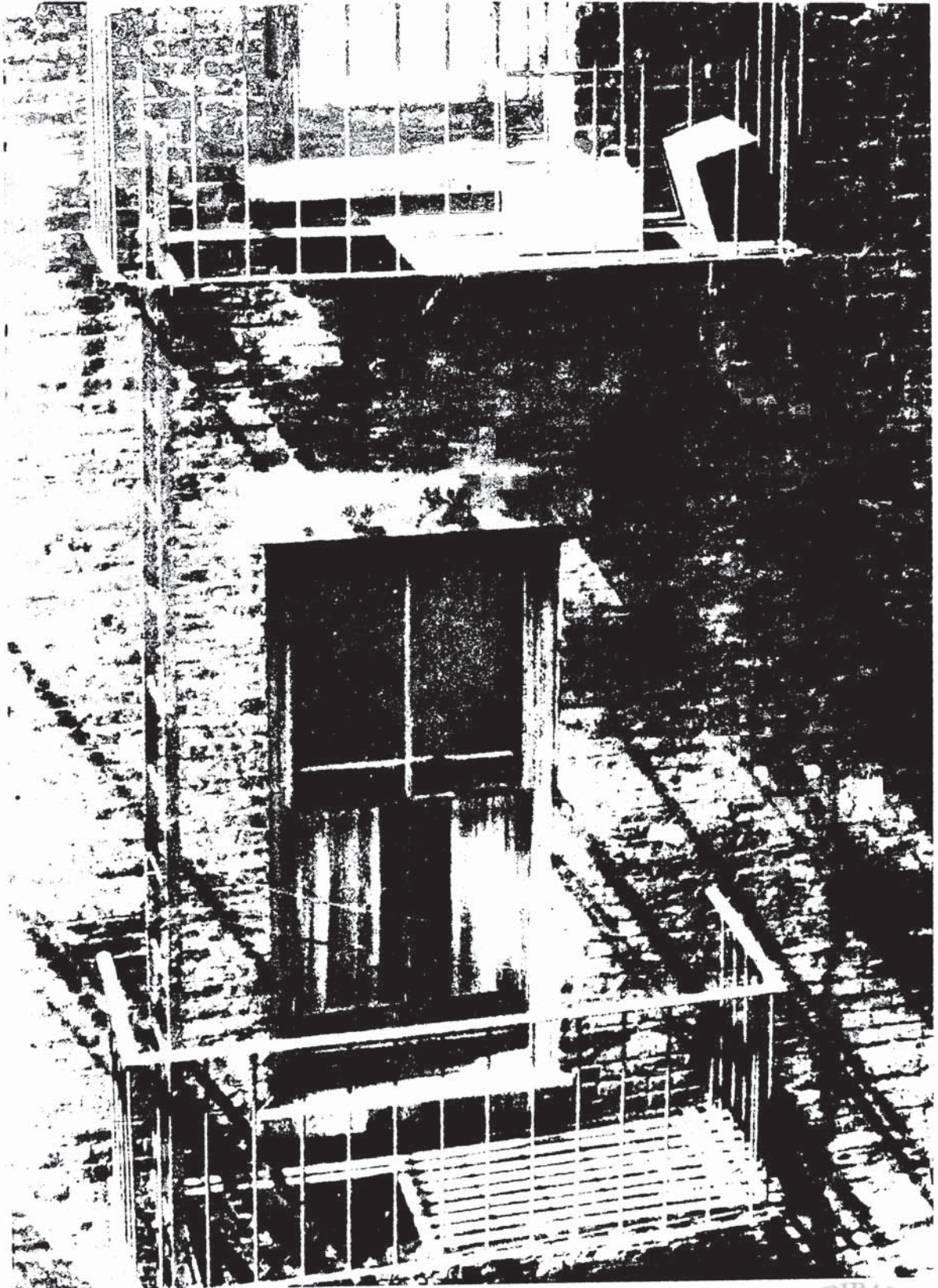
έναν ύπνο

άλλο.

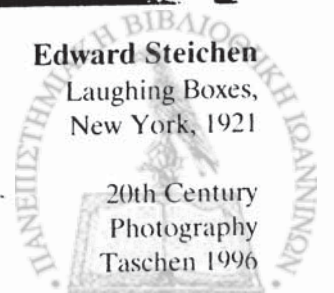
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Edward Steichen
Laughing Boxes,
New York, 1921

20th Century
Photography
Taschen 1996

ΚΙΑΝΟΥ ΡΙΒΣ

ΑΛ ΠΑΤΣΙΝΟ

Ένας νέος δικηγόρος
στο πιο ισχυρό γραφείο
του κόσμου
δεν έχει χάσει ποτέ
καμιά υπόθεση.

Όμως πρόκειται να χάσει
την ψυχή του...

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Το κακό έχει πάντα τον τρόπο να νικάει...

DEVIL'S ADVOCATE

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΣΤΟ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ

Τόλης Ρούσσης Ο τελευταίος ρεμπέτης στα Γιάννενα;

Λίγοι γνωρίζουν τον πολύ καλό μουζουξή Τόλη Ρούσση, που επιμένει μοναχικά και ρεμπέτικα κάθε βράδυ τα τελευταία χρόνια στο "Σούσουρο". Διακριτικός και μετριοφρων, είναι ωστόσο από τους τελευταίους κατόχους ενός ύφους κι ενός ήχου αυθεντικά ρεμπέτικου, με επαγγελματικό ήθος του παλιού καλού καιρού...

Τόλη, είσαι άνθρωπος της παλιάς γενιάς, και στο πως συμπεριφέρεσαι, αλλά και στο πως παίζεις, στο ρεπερτόριο. Πως είδες να εξελίσσεται η λαϊκή μουσική;

Εγώ είμαι από την Καρδίτσα. Έφυγα όταν ήμουν 15 χρονών. Ξεκίνησα αυτοδίδακτος, από τα παιδικά μου χρόνια μου άρεσε το μουζούκι. Όταν ήμουν 10 χρονών άρχισα να παίζω τα τραγούδια που ακούγαμε τότε (τόρα είμαι γύρω στα 52, δηλ. γύρω στο 1955), τα παλιά ρεμπέτικα, Τσιτσάνη, Βαμβακάρη. Τότε άρχιζε το λαϊκό, που διαφέρει και στον στίχο, αλλά και στον ήχο, π.χ. το "Έμπαθα πολλά μικρό μου" βγαίνει από μέσα από την ψυχή, ενώ ο Ζαμπέτας με τον Αναγνωστάκη ξέφυγαν από τον ήχο αυτό, π.χ. με την "Ζαλούμπα". Συγχρόνως άρχισαν να μπαίνουν και τα ηλεκτρικά όργανα και η χρήση ενισχυτών.

Υπήρχε από το '55 που ξεκίνησες αυτή η διάκριση, οι μουσικοί που παίζαν ρεμπέτικα, αυτοί που παίζαν ελαφρά;

Βέβαια, διαχωρίζονταν. Οι "ευρωπαϊκές ορχήστρες", με τραγούδια Χαιρόπουλου, Αττίκ κλπ. δουλεύαν σε συγκεκριμένους χώρους, όπου δεν βάζανε μουζούκι, αλλά βιολί, πιάνο, σαξόφωνο... Εκτός αν έβγαινε για λίγο ένα μουζούκι με μια κοπέλα να λένε ορισμένα τραγουδάκια, που να ταιριάζουν στο κλίμα, Χιώτη, Ζαμπέτα...

Στα Γιάννενα πότε ήρθες;

Το '78, και δούλεψα κατευθείαν σαν επαγγελματίας. Είχα ξεκινήσει στη δουλειά του πατέρα μου, επιπλοποιός, αλλά γρήγορα άρχισα να κάνω επαγγελματικά τη δουλειά του μουσικού, αποκλειστικά.

Πως ήταν η κατάσταση στα Γιάννενα το '78;

Τότε στα Γιάννενα υπήρχαν κυρίως τα μαγαζιά που λέμε "μουζούκια", με τραγουδίστριες κλπ., όπου παίζονταν τα σουξέ της εποχής, και κάποια λίγα παλιά, γιατί η νοοτροπία του κόσμου που πήγαινε στα μουζούκια δεν ήθελε το παλιό ρεπερτόριο, "Φραγκοσυριανή" κλπ., αυτό ήταν ξεχασμένο. Το πρόγραμμα ξεκίναγε στις 12-1 η ώρα, το μπουκάλι, τα λουλούδια, το σπάσιμο, τα γνωστά μέχρι το πρωί.

Γνώρισες esύ παλιούς Γιαννιώτες μουσικούς;

Δεν γνώρισα, μπορεί να υπήρχαν, αλλά εγώ δεν τους γνώρισα. Οι περισσότεροι μουζουξήδες που βγήκαν από τα Γιάννενα, βγήκαν από τα "μουζούκια".

Δεν υπήρχε ούτε ένα ρεμπετάδικο, κανένα κουτούκι;

Όχι, ούτε ευρωπαϊκό, τότε είχε βασιλέψει και το τελευταίο ρετρό με τον Πάνο τον Εργάτη, που υπήρχε πριν στα Γιάννενα. Μετά το '85 ξεκίνησε από την Αθήνα να ανεβαίνει το παλιό τραγούδι, το ρεμπέτικο. Ξεκινήσαν ορισμένα μαγαζάκια κι εδώ, αυτό που τώρα είναι το Μοσκέτο, ένα άλλο μετά στην Πλατεία Πάργης, κ.ά., με καλούς μουσικούς, ντόπιους.

Για να ζήσω, έπαιξα κι εγώ στα μουζουξήδικα, αλλά έφυγα μόλις άνοιξαν τα πρώτα ρεμπετάδικα, γιατί με τραβούσε το παλιό.

Τι κοινό πήγαινε στα ρεμπετάδικα;

Πάρα πολλοί φοιτητές. Ήταν μαγαζιά που ήταν προσιτά και ως προς το οικονομικό. Γι αυτό και στα Γιάννενα θα μπορούσε ένα ρεμπετάδικο με σταθερή γραμμή να επιζήσει.

Τα ρεμπετάδικα είχαν επιτυχία δηλαδή στα Γιάννενα;

Ναι, όσο κράτησε η μόδα τους... Υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν στα μαγαζιά να ακούσουν τα καινούρια τραγούδια, δεν τους κατακρίνω. Άλλοι πάλι αγαπάμε τα παλιά, τα τραγούδια με τα οποία μεγαλώσαμε, δηλαδή. Έτσι γινόταν πάντα, και σήμερα είναι όπως και παλιά. Θέλει όμως δου-

μουσική

λειά για να περάσεις ένα ρεπερτόριο από 200-300 τραγούδια σε κοινό από νέα παιδιά, που δεν τα ξέρουν. Πρέπει να τους πείσεις, να επιβληθείς, κι αυτά δεν είναι τραγούδια που μπορείς να τα πεις επιπόλαια, θέλουν πολλές πρόβες. Αλλά και όλο το μαγαζί θα πρέπει έτσι να λειτουργεί. Το ρεμπέτικο είναι δηλαδή θέμα νοοτροπίας των μουσικών, αλλά και σταθερότητας του εργοδότη. Οι περισσότεροι θέλουν να τα πάρουν, και γρήγορα, και οι παρέες μπορεί να ζητάν τον έναν ή τον άλλο τύπο τραγουδιού. Πρέπει ο εργοδότης να μπορεί να στηρίξει τους μουσικούς σε ένα σταθερό ρεπερτόριο, και να μην υποχωρεί στις παρέες. Έτσι κι αλλιώς αυτοί που δεν ταιριάζουν με την ατμόσφαιρα του μαγαζιού δεν θα ξανάρθουν.

Μουσικοί υπάρχουν που μπορούν να κρατήσουν ένα τέτοιο ειδικό ρεπερτόριο;

Στα 20 χρόνια που εγώ είμαι στα Γιάννενα, δεν κράτησαν. Και δεν είναι θέμα γνώσης ή επιλογής, είναι προπαντός επιλογές των εργοδοτών... Δεν είναι μόνο που το καινούριο είναι πιο εύκολο (για τους μουσικούς), είναι και τι είναι πιο εμπορικό: να μη χαθεί κι αυτή η παρέα, έστω κι αν δεν ταιριάζει με τον χώρο. Φταίνε όμως και οι μουσικοί, κι αυτοί χαλάνε τον κόσμο, ή δεν ξέρουν και βαρύνε ό,τι να 'ναι, ή φοβούνται μην τους φύγει ο κόσμος και δε λένε όχι και στις πιο αλλοπρόσβαλες παραγγελίες. Δεν πρέπει και να αφήνεις τον κόσμο να κάνει κουμάντο...

Εσύ θα έπαιζες σε σκυλάδικα;

Αν είμαι άνεργος, θα κάνω αναγκαστική προσγείωση, αλλά ο χώρος μου θα είναι άλλος... Δεν θέλω να προδίνω το ρεμπέτικο, αλλά δεν κατακρίνω και κανένα.

Είπες τη λέξη προδίνω. Τι εννοείς; Γιατί η λέξη αυτή δεν αντιπροσωπεύει και πολύ τους σημερινούς μουσικούς;

Εννοώ ότι δεν θέλω να τα χαλάω τα τραγούδια. Θέλω να τα παίζω από την αρχή ως το τέλος, να σεβαστώ την ευαισθησία του καλλιτέχνη, το ύφος, τον τονισμό, χωρίς περιττά πράγματα. Όχι ότι τα ξέρω όλα, εγώ ψάχνω ακόμα από την εκπομπή του Γεραμάνη να μάθω παλιά κομμάτια.

Αυτό το κάνεις για σένα ή για τον κόσμο;

Ό,τι αρέσει σε μένα θα αρέσει και στον κόσμο. Όταν έχει όρεξη ο μουσικός να εργαστεί έχει επιτυχία. Δεν χρειάζονται καν παραγγελίες, έχεις παίζει το τραγούδι πριν το ζητήσει ο άλλος.

Η λαϊκή μουσική μπορεί να διδαχτεί σε νέους που δεν την έχουν βιώσει από πρώτο χέρι;

Μπορείς να διδάξεις τους δρόμους, αλλά όχι την ευαισθησία και την υπομονή, πρέπει να τις έχει το παιδί. Είναι και ζήτημα χαρακτήρα, αλλά ένα μικρό παιδί το διαπλάθεις κιόλας, "μ' όποιον δάσκαλο καθίσεις"...

Έπειτα όπως εξελίσσεται η μουσική, στο λαϊκό τραγούδι έχουν προσθέσει και άλλα στοιχεία, είναι και το τετράχορδο, το κιθαρομπούζουκο, που δεν είναι σαν το

Ο Τόλης Ρούσσης στο Σούσουρο

παλιό το τρίχορδο μπουζούκι... Αλλά κι από ωδείο να βγούν, πάλι θα ψηθούν στο επάγγελμα πάνω, κι εκεί θα είναι αναγκασμένοι να παίξουν τα καινούρια... Τα περισσότερα νέα παιδιά μαθαίνουν τα παλιά κομμάτια από κασέτες, ανάλογα με τι ζητάει το μαγαζί που θα δουλέψουν, όσο μπορούν δηλαδή να πιάσουν το ύφος χωρίς να έχουν παίξει δίπλα σε παλιούς.

Δηλαδή το παλιό στο μέλλον θα μπορούμε να το ακούμε μόνο από κασέτες...

Θα παίζονται τα παλιά τραγούδια και από καινούριους μπουζουξήδες, δεν πρόκειται να σβήσουν τραγούδια όπως η "Συννεφιασμένη Κυριακή", αλλά κάτι θα χαθεί... Αλλά πάλι, μήπως κι εγώ μπορώ ένα τραγούδι να το δώσω όπως στην πρώτη εκτέλεση; Όσο σωστά και να το περάσω, κάτι θα λείπει. Μη νομίζεις όμως ότι είναι κι όλα τα ρεμπέτικα ωραία, υπάρχει σαβούρα κι εκεί, αλλά αυτά που άντεξαν είναι πλέον κλασικά.

Είναι εύκολο στα Γιάννενα να επιβιώνει κανείς παίζοντας μόνο παλιά ρεμπέτικα;

Όχι, γιατί δεν υπάρχουν οι χώροι, αλλά κι από την άλλη δεν πιστεύω ότι θα πάψει ο κόσμος και οι μουσικοί να αγαπάνε αυτό το είδος...

Η συνέντευξη έγινε από τον Γ.Κ.

Όχι λάθη Πάντα λάθη

Χειμερινοί Κολυμβητές, Μπάντα της Φλώρινας και Συνεργάτες. Ζωντανή Ηχογράφηση, CD LYRA 1997

Δεν είναι απόλυτα ξεκάθαρο τι μας γοητεύει στους Χειμερινούς Κολυμβητές τόσα χρόνια. Και για τους ίδιους ακόμα δεν φαίνεται να είναι τίποτα σίγουρο. Από το όνομα του συγκροτήματος που υποδηλώνει δρόμους και στάση ζωής ενάντια στο ρεύμα έως τον τίτλο της τελευταίας τους δουλειάς **Όχι λάθη, Πάντα λάθη** που δηλώνει λίγο προκλητικά το αμφίσημο της ζωής και το ατελέσφορο του αγώνα για τελειότητα, το συγκρότημα καταφέρει να επιβιώνει πάντα μετέωρο μεταξύ μιας μάζωξης παρέας και των επαγγελματικών συνθηκών που απαιτεί η παραγωγή δίσκων σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Η αίσθηση της παρέας είναι συνεχώς παρούσα στα τραγούδια έστω κι αν χρειάζεται κάποια προετοιμασία στο στούντιο για να αναδειχθεί. Έτσι κι αλλιώς το ευτυχές της ζωής χρειάζεται μια συνεχή προετοιμασία στο παρασκήνιο, δεν αποτελεί παρθενογένεση ούτε τυχαίο εύρημα.

Οι Χειμερινοί Κολυμβητές είναι ζωντανοί επί σκηνής σε ηχογράφηση συναυλίας το 1995 στο Λυκαβηττό και για μια ακόμα φορά στήνουν το δικό τους ιδιαίτερο κόσμο. Ένα κόσμο που αν τα καταφέρεις και χωρέσεις μέσα του αφήνοντας έξω όλους τους καταναγκασμούς και τις βεβαιότητες της καθημερινότητας, σε κάνει να περνάς κα-

λά. Και το να περνάς καλά σημαίνει να ζεις ελαφριά και αργά, πράγματα εξαιρετικά δύσκολα τη σημερινή ημέρα.

Η ματαιότητα, η απώλεια, αλλά και η επιμονή στο κυνήγι του έρωτα, τα μικρά πράγματα και τα μεγάλα αισθήματα και η σύνθεση παραδοσιακών, λαϊκών αλλά και δυτικών ρυθμών είναι μερικά στοιχεία της πορείας του συγκροτήματος. Εδώ, προστίθεται το χαλαρό κλίμα της ζωντανής συναυλίας και της συνομιλίας του Μπακιριτζή με το κοινό, και η παρουσία του **Σταύρου Καραμανιώλα** ενός λαϊκού καλλιτέχνη από τη Θάσο με ζωή πολυτάραχη και ενδιαφέρουσα, την οποία μας παρουσιάζει σε μια δεκάλεπτη στιχομυθία στο πρόσθετο maxi CD που περιλαμβάνει η παραγωγή. Στην ατμόσφαιρα αιωρείται η παρουσία του μεγάλου ρεμπέτη της Αμερικής **Γιώργου Κατσαρού** που πέθανε πρόσφατα, τις ημέρες μάλιστα που έβγαине ο δίσκος (ακούμε το δικό του τραγούδι "Μάνα μου είμαι φθισικός"). Παρούσα φυσικά και η **Μπάντα της Φλώρινας** των αδελφών **Βαλκάνη** λίγο πριν γίνει διάσημη ως βαλκανικό εθνίκ.

Το **Όχι λάθη, Πάντα λάθη** έρχεται σε μια κρίσι-

Ο Γιώργος Κατσαρός με τον Κώστα Σιδέρη

μη καμπή της πορείας του συγκροτήματος που έχει να αποφασίσει αν θα συνεχίσει να λειτουργεί ως έχει και στο μέλλον, παρουσιάζει όμως το πλεονέκτημα να συγκεντρώνει όλες τις αρετές και τις αδυναμίες των Χειμερινών Κολυμβητών κι αυτό το κάνει πολύτιμο. Περιέργως πάντως, εμάς μας άρεσαν οι αδυναμίες.

Φιλήμων Καραμήτσος

Το Κρουστόφωνο στα Γιάννενα

Δεν πρόκειται για κάποιο σπάνιο μουσικό όργανο ούτε για κάποιο εξωγήινο τέρας της “Κρουστίας”, αλλά πολύ απλά για το θεσσαλονικιώτικο “Εργαστήρι Κρουστών - Μουσικό Παιχνιδοθέαμα” που με δυο του αποκριάτικες παραστάσεις (28/2 και 1/3) επισκέφθηκε την πόλη μας. Συγκεκριμένα το **Κρουστόφωνο** παρουσίασε στην αίθουσα “Πυρσινέλλα”, το μουσικό παιχνιδο-θέαμα “Ο Πέτρος και ο Λύκος” που δεν ήταν παρά μια διασκευή με πολλά αυτοσχεδιαστικά απρόοπτα του γνωστού μουσικού παραμυθιού του ρώσου συνθέτη Σεργκέι Προκόφιεφ.

Συνήθως ανάλογες παραστάσεις κινούνται σ’ ένα χαζοχαρούμενο πλαίσιο που προκαλεί υπερδιέγερση στα παιδιά και ανία στους συνοδούς τους. Το **Κρουστόφωνο** αντίθετα δεν φαίνεται να υποτιμά καθόλου τους νεαρούς του φίλους, και ξάφνιασε τόσο με τον τρόπο παρουσίασης του όλου θε-

άματος (δηλ. την σκηνοθεσία), όσο και με την πολύ καλή μουσική και υποκριτική επίδοση όλων των μελών του. Και να σκεφτεί κανείς πως λίγοι είναι οι επαγγελματίες μουσικοί της ομάδας (Αγγουριδάκης, Αϊβάζογλου, Θεο-

δωρίδης), τα περισσότερα μέλη είναι παιδαγωγοί ή απλά μουσικόφιλοι.

Εκμεταλλευόμενοι με τον καλύτερο τρόπο τις δυνατότητες που έχουν τα κάθε λογής κρουστά όργανα, τα μέλη του **Κρουστόφωνου** κατόρθωσαν να επιβάλλουν την δική τους ρυθμική και γιορτινή ατμόσφαιρα προσδίδοντας στο γνωστό έργο νέες διαστάσεις. Η δραματική πλοκή ξετυλίχτηκε μέσα από δραστηριότητες γνωστές στον τομέα της μουσικής παιδαγωγικής, όπως τα μουσικά παιχνίδια και οι μουσικοθεατρικές δραστηριότητες, όπου χρησιμοποιήθηκε με τον πιο εύστοχο τρόπο η τεχνική του ομαδικού αυτοσχεδιασμού.

Μια μεγάλη εισαγωγή άνοιξε την καθεαυτή παρουσίαση του παραμυθιού: ένα ευφάνταστο εύρημα (ο λύκος χάθηκε, κι η ανεύρεσή του ήταν συνθήκη για να ξεκινήσει η δράση) ήταν η αφορμή για είσοδο στον θαυμαστό κόσμο των αφρικάνικων ρυθμών, που υποστήριζαν στο εξής κάθε δραματοποιημένη πράξη. Διάφορα τραγουδοπαιχνίδια με

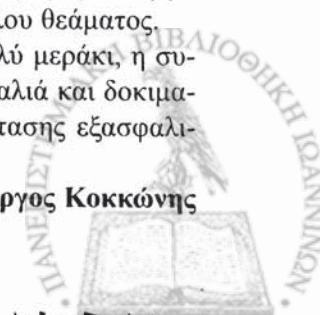
την συμμετοχή και των παιδιών, μικρές μουσικές ιστορίες γύρω από το ψάξιμο του λύκου, πολλά χορευτικά (ακόμη πίσω κι από έναν πολύ πετυχημένο καραγκιοζ-μπερντέ), δάμασαν τα ασυγκράτητα συνήθως παιδάκια, που έτσι εξοικειωμένα με την σκηνική παρουσία και τους ή-

χους του **Κρουστόφωνου** παραδόθηκαν πια στην απόλαυση του γνωστού παραμυθιού.

Εκτός από κάποια αποσπάσματα από την αυθεντική μουσική του Προκόφιεφ, οι Λ. Αγγουριδάκης και Ν. Θεοδωρίδης συνέθεσαν και ενορχήστρωσαν με τρόπο πρωτότυπο ένα μουσικό υλικό που εξυπηρετούσε με τον καλύτερο τρόπο τις δραματουργικές και χορευτικές ανάγκες του όλου θεάματος.

Απλά μέσα, λίγη γνώση και πολύ μεράκι, η συνταγή του Κρουστόφωνου είναι παλιά και δοκιμασμένη, και η επιτυχία της παράστασης εξασφαλισμένη.

Γιώργος Κοκκώνης

Μέσα από τα μάτια της Nelly's

Nelly's, από την Αθήνα στην Νέα Υόρκη, εκδ. Μπάστα - Πλέσσα, Αθήνα 1997

Πριν από μερικές μέρες ολοκληρώθηκε στην Νέα Υόρκη, στο Διεθνές Κέντρο Φωτογραφίας (International Center of Photography) η αναδρομική έκθεση με έργα της Nelly's, όπως υπέγραφε τις φωτογραφίες της η ελληνίδα Έλλη Σουγιουλτζόγλου - Σεραϊδάρη. Η Έκθεση διοργανώθηκε με την συνδρομή από την Ελλάδα του Ιδρύματος Ιωάννη Κωστόπουλου και του Μουσείου Μπενάκη ενώ το υλικό της, μαζί με μια εισαγωγή της επιμελήτριας **Κατερίνας**

Γυμνός αθλητής στους Δελφούς, 1930

Κοσκινά, κυκλοφόρησε σε βιβλίο από τις εκδόσεις Μπάστα - Πλέσσα.

Η Έλλη Σουγιουλτζόγλου γεννήθηκε στην Μικρά Ασία το 1899. Από εκεί έφυγε το 1920 για να σπουδάσει φωτογραφία στην Γερμανία. Το 1924, όταν τέλειωσε τις σπουδές της, αποφάσισε να γυρίσει και να ζήσει στην Ελλάδα, κοντά στην οικογένειά της που είχε στο μεταξύ διασωθεί της Μικρασιατικής Καταστροφής. Άρχισε να τραβάει επαγγελματικά φωτογραφίες με θέματα που αφορούσαν την Αθήνα, την καθημερινή της ζωή, την ζωή των προσφύγων της Μικράς Ασίας. Έκανε αισθητή την παρουσία της για πρώτη φορά το 1927, όταν φωτογράφησε γυμνή στην Ακρόπο-

λη, σε ένα χώρο που θεωρούταν «ιερός», την **Μονα Ραίνα**, γνωστή καλλιτέχνη της εποχής. Δέ-

χτηκε τότε επιθέσεις από παράγοντες του συντηρητικού χώρου που έβλεπαν την φωτογράφιση γυμνών στην Ακρόπολη ως «βεβήλωση» για να εισπράξουν -όπως σημειώνει η επιμελήτρια στην εισαγωγή της- την απάντηση του ποιητή **Παύλου Νιρβάνα**

«Διαμαρτύρομαι εν ονόματι των Ολυμπίων Θεών,

οι οποίοι, ως γνωστόν, όχι μόνο επερατούσαν γυμνοί,

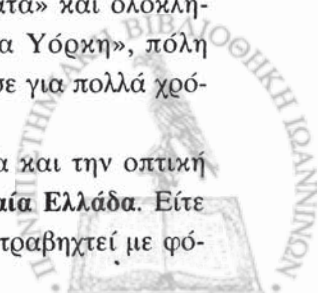
αρσενικοί και θηλυκοί, αλλά και θεόγυμνοι

ελατρεύοντο στους ναούς των...»

(Εξάλλου, από εκεί δεν βγαίνει η λέξη «θεόγυμνοι».)

Το υλικό του βιβλίου κατανέμεται σε θεματικές ενότητες. Από τους «προσφυγικούς καμημούς - παλιά Αθήνα» περνάει σε τέσσερις ενότητες με επίκεντρο την αρχαία Ελλάδα, συνεχίζει με τις ενότητες «Ελληνική ύπαιθρος - Μοναστική Ζωή», «Παραδοσιακά επαγγέλματα» και ολοκληρώνεται με την ενότητα «Νέα Υόρκη», πόλη στην οποία η φωτογράφος έζησε για πολλά χρόνια.

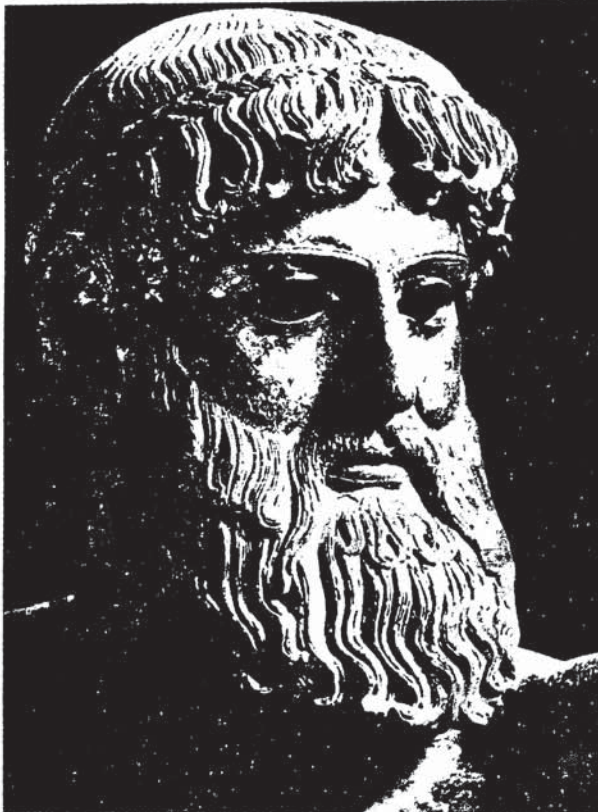
Κυρίαρχη στην θεματολογία και την οπτική γωνία της Νέλλυς είναι η **αρχαία Ελλάδα**. Είτε με τις φωτογραφίες που έχουν τραβηχτεί με φό-

ντο την Ακρόπολη ή άλλες αρχαιότητες, είτε με τους παραλληλισμούς (βλ. φωτογραφία κάτω): Εκεί που η φωτογράφος, σαν άσκηση, στήνει α-

(σελ. 64 του βιβλίου) και ας βγάλει ο αναγνώστης τα δικά του συμπεράσματα.

Από τις θεματικές κατηγορίες του βιβλίου σα-

Παραλληλισμοί, μια μορφή άσκησης. Προσέξτε πάντως τα «μπουκλάκια» που έχει για την περίπτωση αποκτήσει ο σύγχρονος Έλληνας

πέναντι σε ένα αρχαίο είδωλο ένα σύγχρονο Έλληνα. Άσκηση, που κρύβει βέβαια μέσα της έντονη της ιδεολογία της καλλιτέχνηδας. Είναι φανερό ότι η φωτογράφος είχε επηρεαστεί υπερβολικά από την αρχαιολατρεία του γερμανικού νεο-κλασικού πνεύματος, κυρίαρχου ακόμα στις τέχνες ως την αρχή του αιώνα.

Η λατρεία της αρχαιότητας, της δύναμης, του τέλειου κορμισμού, αντρικού ή γυναικείου από την φωτογράφο, και η αναζήτηση των ριζών των σύγχρονων Ελλήνων στους προγόνους τους, συνήθως στην μορφή τους, είναι τις περισσότερες φορές προβληματικός και ατελής. Χαρακτηριστικά, παραθέτουμε στην άλλη σελίδα την φωτογραφία του «Γυμνού αθλητή στις Δελφικές γιορτές», που τραβήχτηκε στους Δελφούς το 1930

φώς προτιμώ τα διάσπαρτα πορτραίτα. Προσπαθώντας να αποτυπώσουμε την δύναμη ενός από αυτά, παραθέτουμε στο εξώφυλλό μας το «Πορτραίτο της δεσποινίδος Ρίγκα Ηλιοπούλου» που τραβήχτηκε στην Δρέσδη στις αρχές της δεκαετίας του '20.

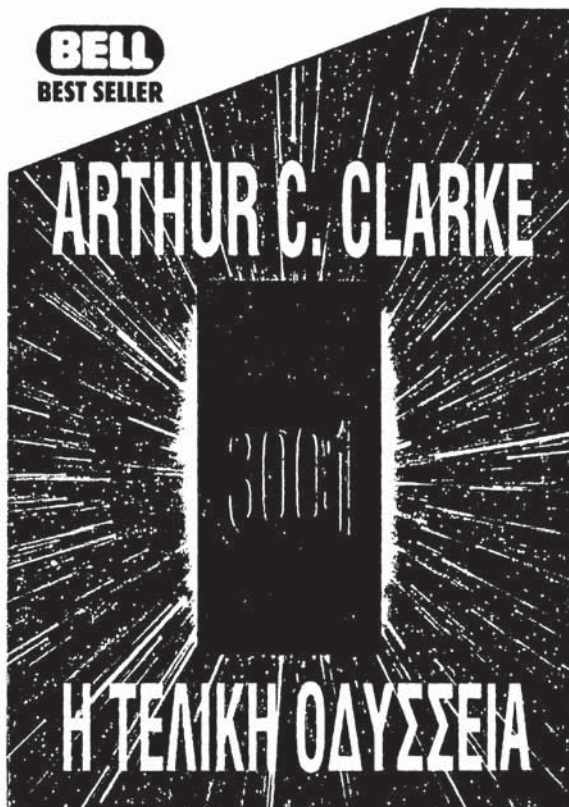
Εν κατακλείδι: Προσωπική μου άποψη είναι ότι το έργο της Νέλλυς αν και χαρακτηρίζεται από μια απίστευτη για την εποχή της τεχνική αρτιότητα, υστερεί στην ανάπτυξη των θεμάτων του. Είναι όμως αυτή μια άποψη που μπορεί να εκτιμήσει με τα δικά του μάτια και κριτήρια ο αναγνώστης.

Ν.Α.

Όταν οι εκδότες γράφουν την «συνέχεια»... Η τελική Οδύσσεια;

Άρθουρ Κλαρκ, 3001, Η τελική Οδύσσεια,
Bell, Αθήνα 1998

Για πολλούς φανατικούς αναγνώστες της επιστημονικής φαντασίας η κυκλοφορία ενός βιβλίου του Άρθουρ Κλάρκ, ιδιαίτερα αν αυτό είναι η τέταρτη συνέχεια της Οδύσσειας του Διαστήματος είναι μια σημαντική είδηση, έστω και αν το περιεχόμενό του είναι εντελώς απογοητευτικό.

Ο Άρθουρ Κλαρκ γεννήθηκε το 1917 στην Αγγλία αλλά κατοικεί εδώ και πολλά χρόνια στην Σρι Λάνκα. Στον χώρο της φαντασίας είναι γνωστός για δύο αριστουργήματα: Το περίφημο **2001, Οδύσσεια του Διαστήματος**, που έγραψε το 1968 παράλληλα με την συγγραφή του σεναρίου του ομώνυμου έργου του **Κιούμπρικ** και του λιγότερο γνωστού **Το Τέλος της Παιδικής Ηλικίας**

ας (1953).

Το 2001 ήταν ένα δυνατό βιβλίο: Ξεκινούσε με την ανακάλυψη του πρώτου όπλου από τους πρόγονους ανθρώπους για να φτάσει στην συνάντηση του σύγχρονου ανθρώπου με τον εξωγήινο **Μονόλιθο**. Ιστορική και καθοριστική για την νεώτερη επιστημονική φαντασία έχει μείνει η παρανοϊκή συμπεριφορά του υπολογιστή HAL που προσπάθησε να δολοφονήσει τα μέλη του πληρώματος ενός διαστημοπλοίου. Η ταινία του Κιούμπρικ ήταν εξίσου αριστουργηματική. Για πολλούς παραμένει αξεπέραστη στο είδος της και ως γυριστήκε το 1968. Ίσως να είναι αλήθεια.

Δυστυχώς, υπάρχουν παράγοντες που καθορίζουν την δράση ενός καταξιωμένου συγγραφέα που το κοινό δεν φαντάζεται. Το 2001 ήταν αυτοτελές έργο. Δεν χρειαζόταν να γραφεί ούτε μια γραμμή επιπλέον για αυτό. Η επιτυχία του όμως έσπρωξε τους εκδότες να ζητήσουν από τον Κλάρκ «συνέχεια» και προφανώς ο συγγραφέας υπέκυψε γράφοντας τρία ακόμα έργα που επεικώς είναι απαράδεκτα. Ρηχά, χωρίς χαρακτήρες, χωρίς μύθο, χωρίς πλοκή. Ιδιαίτερα τα δύο τελευταία, 2061 και 3001, χωρίς υπερβολή απαιτούν από τον αναγνώστη να καταβάλλει προσπάθεια για να τα ολοκληρώσει. Ευτυχώς, αυτό εδώ είναι η **Τελική Οδύσσεια!**

N.A.

Στο επόμενο τεύχος η προοπτική μας είναι να υπάρχουν δύο αφιερώματα σε βιβλία: **Βιβλία για το Αουσοβιτς**, και **ντόπια παραγωγή βιβλίων κατά το πρώτο δίμηνο του 1998.**

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

- Αεροπορικά εισιτήρια εσωτερικού - εξωτερικού.
- Κρατήσεις ξενοδοχείων σε όλον τον κόσμο.
- Έκδοση διαβατηρίων - βίζας.
- Ενοικίαση αυτοκινήτων Ελλάδα - εξωτερικό.
- Έκδοση Διεθνούς φοιτητικής κάρτας (ISIC) & νεανικής κάρτας (FIYTO).
- Δεκτές όλες οι πιστωτικές κάρτες.

Member of:

American Society
of Travel Agents

Hellenic Association of
Travel & Tourism Agents

Global on line system SABRE.

KALABOKAS
travel

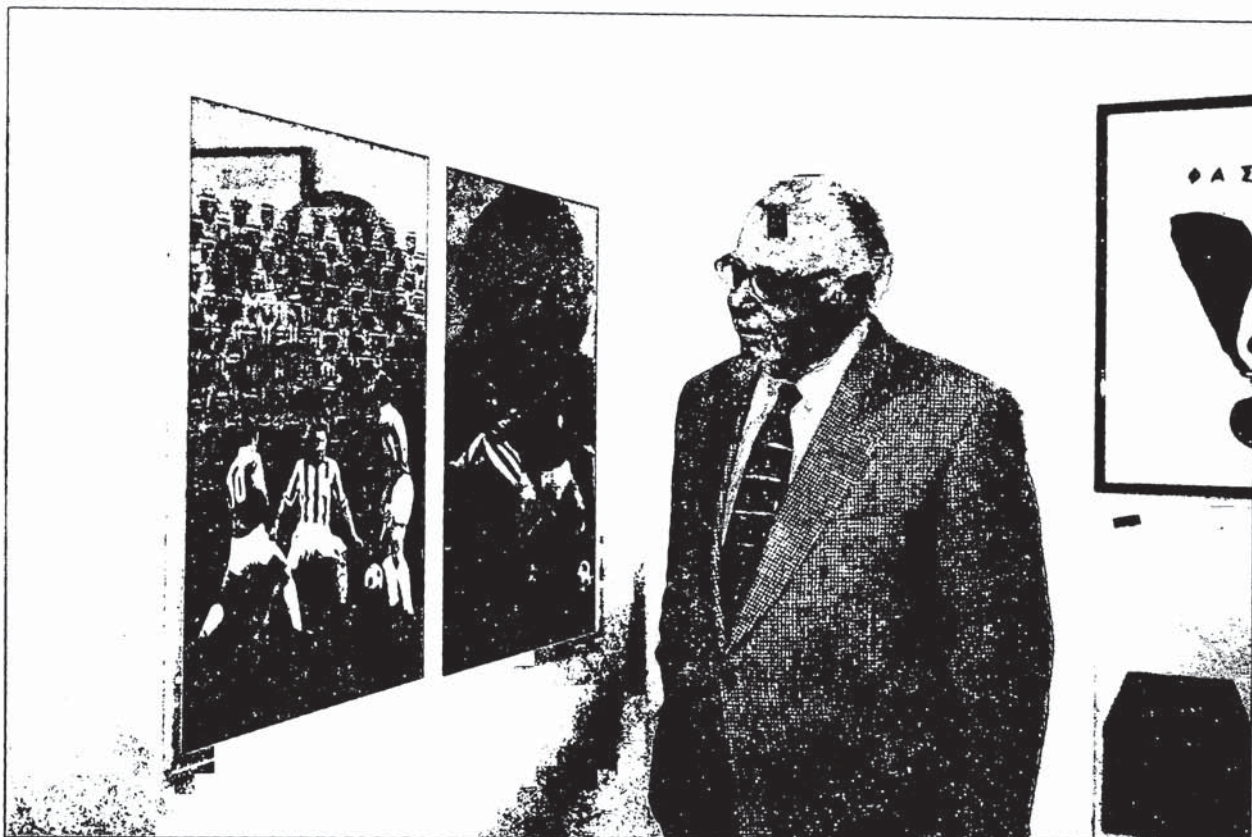
απ. Ζέρβα 4 - 6 , 453 32 Ιωάννινα , Τηλ: (0651) 39970 - 33724 , Fax: (0651) 33724
e-mail: kaltrvl@compulink.gr

συνέπεια & αξιοπιστία

Ο Μάνος Παυλίδης στην Ursula Korka

ο κ. Μάνος Παυλίδης μπροστά από τον Γαϊτή

Από τις 9 Μαρτίου στην γκαλερί Ursula Korka εκθέτει όχι ένας ζωγράφος, αλλά ένας συλλέκτης: πρωτότυπη η χειρονομία της Ursula, που σηματοδοτεί μ' αυτόν τον τρόπο ό,τι οι επιλογές της είχαν ήδη καταστήσει σαφές, δηλαδή έναν προσανατολισμό στο νέο αίμα της αγοράς τέχνης.

Τα έργα της συλλογής **Παυλίδη** που εκτίθενται δεν είναι βέβαια όλα πρόσφατα, αντιθέτως, προέρχονται από την μακρά διαδρομή του "Δεσμού", που έκανε γνωστή στο ελληνικό κοινό μια πλειάδα καλλιτεχνών: **Τσόκλη, Βαρώτσο, Τότσινα, Παύλο, Καρρά...** Ο "Δεσμός" λειτούργησε από το 1971 ως το 1995 πάνω σε συντεταγμένες ενός μοντερνισμού απέναντι στον οποίο η αγορά τέχνης στεκόταν ακόμα δύσπιστη, και δημιούργησε προϋποθέσεις για την ανάδειξη ενός εγχώριου δυναμικού καλλιτεχνών με εντυπωσιακή ιδιοσυγκρασία. Στην έκθεση της Ursula, κοντά σε έργα των **Ζογγολόπουλου, Καρβελά, Κουρούση κ.α.**, λιθο-

γραφίες ή μεταξοτυπίες των **Klee, Hepworth, De Saint Phalle**, δίνουν το μέτρο της εξαιρετικής αυτής διαδρομής.

Με μακρόχρονη καριέρα στον τομέα της επικοινωνίας τον οποίο υπηρέτησε ποικιλοτρόπως, ο Μάνος Παυλίδης είναι κυριολεκτικά ένας "άνθρωπος της τέχνης", κι η συλλογή του που φιλοξενείται στην Ursula Korka ένα ενσταντανέ της ελληνικής εικαστικής σκηνής.

Να συμπληρωθεί ότι την συλλογή Παυλίδη συμπληρώνουν έργα της συλλογής **Σκυλάκου**, που συμμετέχει και με δικές του δημιουργίες.

Η έκθεση θα συνεχιστεί ως τις 28 Μαρτίου.

Gallerie Ursula Korka, Γρίβα 19, κοντά στο ΙΚΑ, τηλ. 79889. Ανοιχτή καθημερινά από τις 11 ως τις 2 το πρωί και από τις 6 ως τις 9 το απόγευμα. Το Σάββατο λειτουργεί μόνο κατά το πρωινό ωράριο, Τρίτη και Κυριακή παραμένει κλειστή.

Η Κίνηση του 15νθήμερου

Θέατρο

Το **Σακάκι που Βελάζει**, του **Στανισλάβ Στρατιέφ** σε σκηνοθεσία Δ. Ιωάννου ολοκληρώνει (22 Μαρτίου) τις παραστάσεις του στο Καμπέριο από το ΔΗΠΕΘΙ ενώ στον 4ο όροφο συνεχίζονται οι παραστάσεις του έργου **Στο Χάνι** σε σκηνοθεσία **Γιώργου Μπακόλα**. Επίσης ολοκληρώνονται (15 Μαρτίου) οι παραστάσεις του **Ανθρώπου με το Λουλούδι στο Στόμα** σε σκηνοθεσία **Γιώργου Νάκου** στο ΘΕΗ. Οι τελευταίες παραστάσεις δίνονται την Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή 13 ως 15 Μαρτίου, στις 10 το βράδυ.

Οι παραστάσεις του ΔΗΠΕΘΙ είναι καθημερινές, εκτός Δευτέρας και Τρίτης, ενώ το Σαββατοκύριακο υπάρχουν και απογευματινές. (ώρες έναρξης 7 και 9:30). Ειδικά για το Χάνι οι παραστάσεις δίνονται στις 9:30 τις καθημερινές, στις 8:30 τα Σαββατοκύριακα.

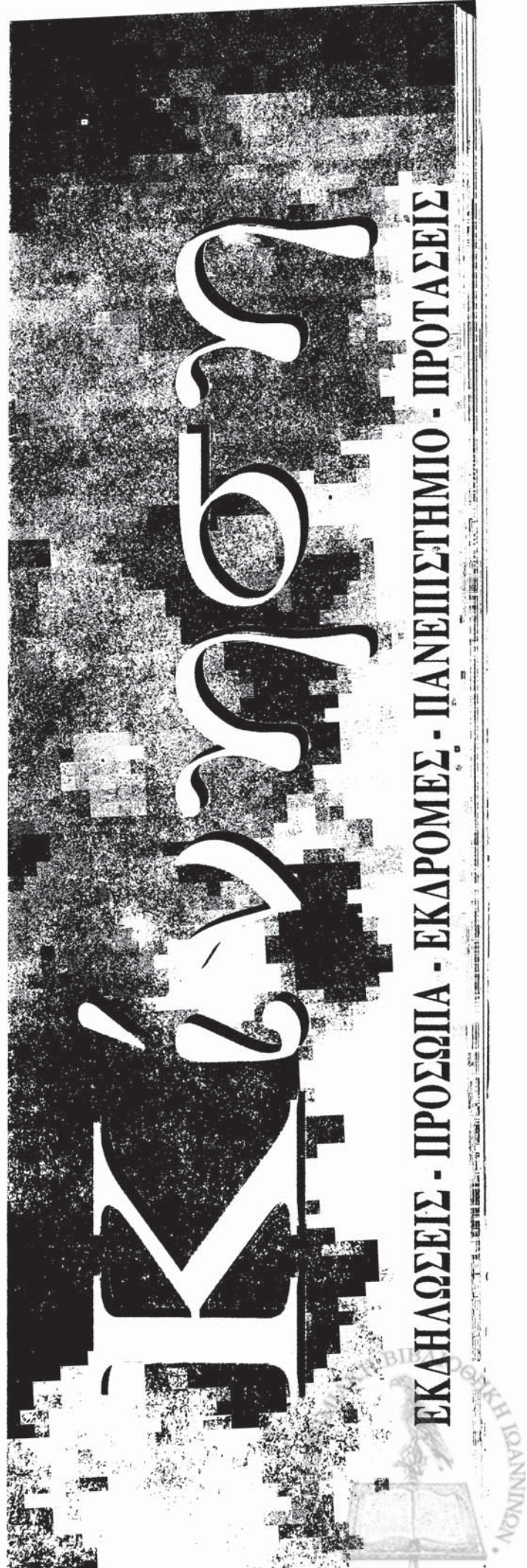
Όσοι λοιπόν δεν έχουν δει τις δύο παραστάσεις που ολοκληρώνονται θα πρέπει να σπεύσουν. Εμείς θα επανέλθουμε με κριτική παρουσίαση του έργου Στο Χάνι στο επόμενο τεύχος μας.

Εικαστικά

Δύο νέες εκθέσεις το δεκαπενθήμερο που διαλύουμε στα Γιάννενα. Στην Γκαλερί **Ούρσουλα Κόπκα** ξεκίνησε η έκθεση έργων του συλλέκτη και γκαλερίστα **Μ. Παυλίδη** (βλ. στήλη εικαστικών) ενώ στην Αμυμόνη εγκαινιάζεται η έκθεση του γλύπτη **Κυριάκου Ρόκου** και θα διαρκέσει ως τις 16 Απριλίου.

Στο επίκεντρο της έκθεσης του Κ.Ρ. βρίσκονται οι πρόσφατα φιλοτεχνημένοι καθρέπτες όπου ο καλλιτέχνης προσδοκά να δεσμεύσει ιαματικές ιατρικές -αντίδοτο σε μια απογοητευτική πραγματικότητα.

Ο Κ.Ρ. γεννήθηκε στα Γιάννενα το 1945 και πούδασε σε Αθήνα και Παρίσι. Αφιερώνει την έκθεση στην Αμυμόνη στον πατέρα και τους μακάλους του.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΣΩΠΑ - ΕΚΔΡΟΜΕΣ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Μουσικά

Ρεσιτάλ Τραγουδιού διοργανώνει στις 15 Μαρτίου και ώρα 8 το βράδυ το ωδείο **Φίλιππος Νάκας** (Αραβαντινού 6, 4ος όροφος) με την **Ειρήνη Φωτεινάκη** (τραγουδί) και **Νίκο Βασιλείου** (συνοδεία πιάνου). Θα ακουστούν έργα Μότσαρτ, Σούμπερτ, Ντονιτσέτι, Στράους.

Το ωδείο διοργανώνει επίσης ένα ακόμα σεμινάριο με τον **Θανάση Πολυκανδριώτη** στις 23 και 24 Μαρτίου στον ίδιο χώρο. Περισσότερες πληροφορίες δεν είχαμε μέχρι την ημέρα που κλείνουμε την ύλη.

Λέσχη του Φανταστικού

Η σειρά του **Μάριου Βερέττα** να επισκεφτεί τα Γιάννενα και την Λέσχη του Φανταστικού προκειμένου να μιλήσει στα μέλη της. Θέμα της ομιλίας του ο «Αίσωπος στο Φεγγάρι» με την οποία ο συγγραφέας θα παρουσιάσει το καινούργιο του βιβλίο «Εισβολή στη Μυρ-μηγκάνα». Στο μεταξύ τα μέλη της Λέσχης συνεχίζουν την ομαδική συγγραφή διηγήματος που θα ολοκληρωθεί και θα αναγνωστεί σε ημερομη-

νία που θα καθοριστεί γύρω στα μέσα Μαΐου.

Εκδήλωση με θέμα τον Εθνοκεντρισμό διορ-

Νεολαία ΣΥΝ για Εθνοκεντρισμό

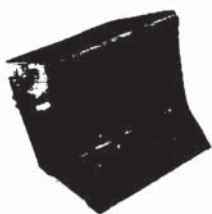
γανώνει η ΕΑΝ (Νεολαία του Συνασπισμού) την Τετάρτη και Πέμπτη 18 και 19 Μαρτίου στο Πολυθέαμα με θέμα τον Εθνοκεντρισμό. Συμμετέχουν με ομιλίες και παρεμβάσεις οι **Θ. Γκότοβος, Π. Παπακωνσταντίνου, Α. Ελεφάντης, Θ. Λίποβατς, Χ. Νούτσος** και ο βουλευτής του Συνασπισμού **Μ. Μουσταφά**.

κλπ

Οι σύλλογοι, οι λέσχες, τα κόμματα, οι φορείς κλπ. που διοργανώνουν εκδηλώσεις, ομιλίες, ημερίδες κ.α. μέσα στον επόμενο μήνα και ενδιαφέρονται η αναγγελία της εκδήλωσης να συμπεριληφθεί στην στήλη της **Κίνησης** του επόμενου τεύχους θα πρέπει να μας αποστείλουν ταχυδρομικώς ή με fax το δελτίο Τύπου έως την Δευτέρα 23 Μαρτίου.

BIG SLEEP

...PLAYS SONGS FROM THEIR ALBUMS...

- EVERYTHING FALLS INTO PLACE
- MOON LIT DAYS
- LOOKING FOR A GIRL WITH A WASHING MACHINE
- THERMAÏKOS

LIVE

ΤΕΤΑΡΤΗ 18.3.98

ΜΑΚΡΗΣ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΜΕ ΜΠΥΡΑ 1000 ΔΡΧ

ΝΟΥΝΝΙΝΟΝ

Το πρόβλημα του Κώστα, του Βασίλη, του Ραΐση, κλπ

Δεν ξέρω αν ο εκδότης διάλεξε τον σωστό τίτλο για αυτήν την στήλη που θα περιλαμβάνει κάθε φορά φρέσκα νέα από την Πρωτεύουσα, καθώς οι επισκέψεις μου εκεί, σε μένα τον ασυνήθιστο στο πολεοδομικό και κυκλοφοριακό χάος του Κέντρου, δεν φέρνουν κανένα άρωμα στο νου, τουλάχιστον άλλο από την οσμή των συσσωρευμένων σκουπιδιών.

Αλλά ας είναι. Μια παράσταση που παρακολούθησα στην Αθήνα μου άλλαξε την διάθεση και χαλάλι το ταξίδι. Στη Στοά λοιπόν, του **Θανάση Παπαγεωργίου** ανεβαίνει το πρώτο θεατρικό έργο του **Βασίλη Ραΐση**, γνωστού σε αρκετούς Γιαννιώτες από τα φοιτητικά του χρόνια, που τα πέρασε στα Γιάννενα και συγγραφέα του διηγήματος που δημοσιεύθηκε στο περασμένο **Μικρόπολις**.

Το «Πρόβλημα του Κώστα» είναι ένα πολύ έξυπνο έργο. Στο πρώτο μέρος του ο συγγραφέας φτιάχνει τις προϋποθέσεις, στο δεύτερο το απογειώνει και το οδηγεί στο τελικό ντελίριο των πρωταγωνιστών γύρω από το «πρόβλημα», που σίγουρα είναι η καλύτερη στιγμή της παράστασης.

Προσεγμένη παράσταση αλλά λίγο κοινό, αρκετά καλές κάποιες από τις ερμηνείες, ευφύες κείμενο χαρακτηρίζουν το έργο, που αν κατεβείτε στην Αθήνα, αξίζει να δείτε. Εδώ όμως προτιμώ να συζητήσω κάτι άλλο, πιο ενδιαφέρον: Τι οδηγεί τους θεατές στο θέατρο; Γιατί ένα καλό έργο έχει 30 - 40 θεατές στην καλύτερή του μέρα, όταν σε άλλα δεν βρίσκεις θέση;

Η απάντηση είναι απλή: Γύρω από τον υπερπληθωρισμό των θεατρικών παραστάσεων διατηρείται ένα πανίσχυρο μάρκετινγκ που στρέφει τους θεατές εδώ ή εκεί. Δύο τρεις κριτικοί,

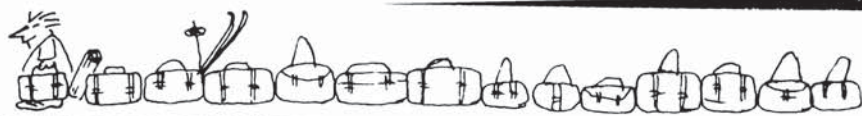

Η Ανατολή Αθανασιάδου και ο Παναγιώτη Μέντης
ξεχωρίζουν στην παράσταση

δύο τρία έντυπα, κρατούν στα χέρια τους τα κλειδιά των θεάτρων και ανοίγουν ή κλείνουν τις θέσεις τους στους θεατές. *Η τιμή του εισιτηρίου είναι εξάλλου ένας παράγοντας που αποθαρρύνει τους πειραματισμούς εκ μέρους των θεατών.* Γιατί λοιπόν να επιλέξουν το άγνωστο έργο, ενός άγνωστου συγγραφέα, στο οποίο λίγο πολύ εμφανίζονται άγνωστοι ηθοποιοί;

Και τι μένει για τα παιδιά που έδωσαν τον εαυτό τους; Ο νεαρός συγγραφέας θα δει το έργο του στην σκηνή και θα αντιληφθεί με ποιό τρόπο μπορεί να βελτιώσει τον θεατρικό του λόγο. Κάποιοι από τους νεαρούς ηθοποιούς θα κάνουν ένα ακόμα βήμα. Όλα αυτά είναι κάτι σαν άσκηση. Στο τέλος του δρόμου, κάνα δυο θα έχουν βγει από την αφάνεια, όχι πάντα οι καλύτεροι. Τουλάχιστον, κάνουν το κέφι τους έτσι.

Όπως το κάνουμε και εμείς εδώ στο Μικρόπολις. Ουπς, είπα Μικρόπολις. Αντίο Αθήνα, πίσω στα Γιάννενα!

Γέφυρες - φαντάσματα της Ηπείρου

Μια ιδέα για ανάπλαση της γέφυρας στον Αωό, από φωτ. του C.E.Watkins.

Όσοι δεν προλαβαίνετε να πάτε εκδρομές, μην ελπίζετε ότι η ανάγνωση της τοπικής εφημερίδας θα κάνει τον νου σας να ταξιδεύσει... Να η είδηση, πρωτοσέλιδη: έπεσε η γέφυρα στον Αωό, μεταξύ Βρυσσχωρίου και Πάδων. Την πήρε το ποτάμι.

Έδειξαν τη φωτογραφία οι εφημερίδες, μια γέφυρα μάλλον απλή, από μέταλλο, σπασμένη στα δυο. Υποθέτω πως οι περισσότεροι από μας δεν ήξεραν καν ότι υπήρχε εκεί στα Βλαχοχώρια μια γέφυρα που ένωνε το βάθος του Ζαγοριού με τα χωριά του Σμόλικα. Δεν τους είχε χρειαστεί ποτέ. Αναφέρθηκαν όμως οι εφημερίδες στη σημασία της για τους κτηνοτρόφους της περιο-

χής, και εξεδήλωσε ενδιαφέρον η Νομαρχία.

Θυμάμαι όταν την πέρασα πρώτη και τελευταία φορά, εδώ και 12 χρόνια. Είχα συναντήσει στο Βρυσσχώρι ένα συμπαθητικό ζευγάρι ηλικιωμένων Άγγλων με τζιπ, και είχαμε αποφασίσει να περπατήσουμε παρέα μέχρι το ποτάμι. Μας είπαν οι κάτοικοι ότι υπάρχει και γέφυρα. Ο χάρτης, βέβαια, δεν ανέφερε τίποτα τέτοιο. Οι χάρτες της περιοχής μας έχουν διακριτικότητα, ίσως για να δυσκολέψουν τους αντάρτες. Πριν ξεκινήσουμε, οι δυο Άγγλοι μετέφεραν τα πράγματά τους στο δωμάτιο όπου θα διανυκτέρευαν, και είδα με έκπληξη τότε να βγαίνει από το τζιπ ένα τεράστιο φορητό κομπιούτερ με ενσωματωμένο

εκτυπωτή, μαζί με πολλά βιβλία. Ο κύριος ήταν ο **L. Alexander**, που αρκετοί από μας έχουμε μάθει αγγλικά από τα βιβλία του, και διόρθωνε το τελευταίο του βιβλίο τα βράδια μετά από τις βόλτες.

Πράγματι, το γλιστερό μονοπάτι, μέσα από το δάσος, μας οδήγησε τελικά σε μια γέφυρα. Μας άρεσε που ξεφύτρωνε μέσα σε λιβάδια και ήταν αρκετά μεγάλη παρόλο που ο δρόμος δεν ήταν (πια;) βατός για αυτοκίνητα. Αποχαιρέτησα τους άλλους, πέρασα το ποτάμι και ...χάθηκα ωραιότατα ανεβαίνοντας στην άλλη όχθη. Βγήκα στο Παλιοσέλλι αντί για τους Πάδες, ή το αντίθετο. Ο χάρτης, εκεί, είχε κάτι καλλιτεχνικές, βυζαντινές "σκιές", που δήλωναν ότι βρισκόμαστε στο βουνό. Χωρίς άλλη λεπτομέρεια για το πώς είναι φτιαγμένο το βουνό αυτό.

Έχει η Ήπειρος μερικές τέτοιες γέφυρες ημιχαμένες. Δεν εννοώ τόσο τις παραδοσιακές πέτρινες, αν και έχουν μια τάση να σου εμφανίζονται, ειδικά οι μικρές, μισο-γκρεμισμένες κάτω από θάμνους. Ούτε αναφέρομαι στο υποβρύχιο, δυσπρόσιτο μέλλον της γέφυρας της Πλάκας αν γίνει τελικά το φράγμα της ΔΕΗ. Εννοώ απλές γέφυρες που είναι κει όπου δεν τις περίμενες, και όχι στους χάρτες, γέφυρες τις οποίες ο κόσμος αναφέρει με δισταγμό, γέφυρες της φαντασίας και της περιπέτειας.

Λένε π.χ. -ας κρατήσουμε την ασάφεια του θρύλου- πως κάτω από τη Ζούγα του Ελληνικού από τη μια, από τους Χουλιαράδες από την άλλη, ο Άραχθος περνιέται με κάτι. Μα συρματοσχοινα λένε, μα κορμούς δέντρων, μα παλαμάρια και σανίδες, πολύ θέλω να πάω κάποτε να το δω. Θα μοιάζει άραγε με τους τρεις κορμούς δέντρων που κάποτε υπήρχαν στη μέση του Βίκου;

Τα ίδια με τον Καλαμά. Για το Θεογέφυρο έχει ήδη γράψει το **Μικρόπολις**. Είναι η κατ'εξοχήν γέφυρα που υπάρχει εκεί που δεν την περιμένεις, και αξίζει οπωσδήποτε μια επίσκεψη (από Λίθινο, μην το επιχειρήσετε από Ζίτσα παρόλο μόνο με τα πόδια ή με μάουνταιν). Αλλά λίγο

παρακάτω, λένε -άντε να πάτε και σεις να χαθείτε ψάχνοντας- ότι το ποτάμι περνιέται, κοντά στο Σουλόπουλο, με κάτι που ενώνει το Ράϊκο με τα χωριά της Ζίτσας. Σ'αυτή την πληροφορία οφείλω ένα καλό μπάνιο στον Καλαμά, ή μάλλον στον παράποταμο της Κληματιάς (με τα λύματα από τη Λίμνη Ιωαννίνων, τότε...), για να προλάβω το λεωφορείο στο Σουλόπουλο, διότι "πίσω από τα καλαμπόκια, μέσα στα δέντρα θα το δεις", δεν είδα τίποτα. Υπάρχει όμως, σίγουρα. Θα ξαναπάω.

Στο Ζαγόρι, η ψηλή γέφυρα της Βίτσας, εκεί που στενεύει ο Βίκος, μαρτυρά ότι το καλντερίμι Κουκούλι-Βίτσα ήταν κάποτε οδική αρτηρία, και ότι το ποτάμι είχε συνηθίσει τους ανθρώπους σε μπόλικο νερό. Τώρα, η κίνηση περνάει μάλλον πιο πολύ κάτω από τη γέφυρα, είτε πρόκειται για τουρίστες που κατεβαίνουν το Βίκο, είτε για μετανάστες που το ανεβαίνουν. Πάντως μια τόσο μεγάλη γέφυρά στην ερημιά έχει κάτι το μαγικό. Τη φτάνει κανείς με εύκολο περπάτημα 30' ακολουθώντας την δεξιά όχθη του Βοϊδομάτη από το γεφύρι του Κοκκόρη (πριν από τη διακλάδωση για Κήπους), ή, με περισσότερη κούραση, από την Κάτω Βίτσα.

Άλλα γεφύρια μου έρχονται στον νου, γεφύρια που λείπουν από τη θέση τους. Τα δυο κομμένα άκρα της γέφυρας στα αλβανικά σύνορα, στη δεξιά όχθη του Αωού απέναντι από τη Μολυβδοσκέπαστο, που έδειχναν για χρόνια ότι η επικοινωνία έχει διακοπεί. Σταματούσες εκεί και ατένιζες την άλλη όχθη σιωπηλή, έρημη, μέχρι και απειλητική αν σου περνούσε η σκέψη πως το ποτάμι (Αωός ή Σαραντάπορος;) είναι ρηχό, αρκεί ένα βήμα και θα είσαι στην απαγορευμένη πλευρά, και μπορεί τότε να σε πυροβολήσουν αόρατοι φρουροί... Πάνε αυτά. Τώρα που θα γίνει η Ήπειρος ολόκληρη μια γέφυρα που θα ενώσει την Ελλάδα με την Ευρώπη, εύχομαι να ξανασυνδεθούν σύντομα η Ερσέκα με την Κόνιτσα, οι Πάδες με το Βρυσοχώρι. **Ζήτω η ζευξή, ζήτω η επικοινωνία!**

οδηγός πόλης

καφές

Δωδώνης

Κεντρικόν, Δωδώνης 17, 72450, από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Mrs. Rose, 450 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Ακαδημία, Δωδώνης 13, 76780, από τις 8:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κίκο, Δωδώνης 13, 39888, από τις 8:30 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ..

Άρτιον, Δωδώνης 11, 26225, από τις 8:30 το πρωί, Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Παπαγαλίνο, Δωδώνης 21, 73326, από τις 8:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy 550 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ..

Σκαρβαίος, Δωδώνης 25, 30303, από τις 8:30 Εσπρέσσο Kimbo - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Νίτρο, Δωδώνης 4, 33326, από τις 7:30 το πρωί. Εσπρέσσο Quarta, 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Τράπεζα, Δωδώνης 4, από τις 7:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Daily News, Δωδώνης 6, 29777 από 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Queen's 500 δρχ., Νες καφέ 500

Εφετείον, Πλατεία Κατσαδήμα 7, 34473 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Hausbrandt 450 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Κάστρο

Φίλοιστρον, Ανδ. Παλαιολόγου 20, 72429, από τις 13:00 τις καθημερινές, από τις 9 το πρωί τα Σαββατοκύριακα. Εσπρέσσο Danesi 400 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μώλος

↳ **Αίγλη**, κάθε βράδυ απολαμβάνετε την «αίγλη» της έντεχνης και ροκ μουσικής από γνωστά συγκροτήματα της πόλης. Πλατεία Μαβίλη 4, 36311, από τις 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

↳ **Υπερωκεάνειο**, Από το αρχιπέλαγος του ελληνικού τραγουδιού στον ωκεανό της μουσικής του κόσμου, Πλατεία Μαβίλη 10, 33781 από τις 8:30 το πρωί, μόνο ελληνική μουσική, Εσπρέσσο Danesi 650 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

↳ **Μακρής**, ο θόρυβος που κάνει το μέλλον όταν πλησιάζει. Μουσική για ανθρώπους της νέας χιλιετίας, πάρτυ και χάπενινγκς. Πλατεία Μαβίλη 9, τηλ. 79708 από τις 13:00 ως τις 19:00 και τις 22:30 ως το πρωί. Εσπρέσσο Illy 600 δρχ.

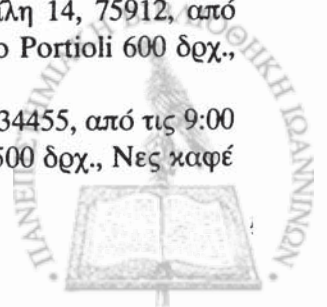
↳ **Κυρά Φροσύνη (Γλυφιτζούρι)** Εκεί που κάποιοι φροντίζουν για την δική σας διασκέδαση με Ελληνική Μουσική κάθε βράδυ. Στην παραλίμνια οδό.

↳ **Νότος**, από νωρίς για καφέ και τάβλι. Αργότερα για ποτό. Κάθε τρίτη φοιτητική βραδιά (Ποτό 1000 δρχ.) Πατριάρχου Ευαγγελίδη 4, 26585 από τις 3:00 έως το πρωί, Εσπρέσσο Lavazza 500 δρχ. Νες καφέ 500 δρχ.

Καφέ Παρκ, Πλατεία Μαβίλη 16, από τις 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Illy - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αδιέξοδο, Πλατεία Μαβίλη 14, 75912, από τις 10:00 το πρωί. Εσπρέσσο Portioli 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Ναυτάκια, Γαριβάλδη 1, 34455, από τις 9:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αβέρωφ

Φαγιούμ - Καφενείο Γυναικών, Αλεξ. Διακου 10, 74678, από τις 7:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μητρόπολις, Αβέρωφ 57, 20325, από τις 9:00 το πρωί ως τις 9:00 το βράδυ. Εσπρέσσο Illy - Kimbo 550 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Επίλεκτον, Μητροπόλεως και Αβέρωφ, 33907, από τις 7:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy - Μαρκο 400 δρχ., Νες καφέ 300 δρχ.

Οινορειαχίο, Αβέρωφ 45, 26477, από τις 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Σονέτο, Πλατεία Ν. Γεωργίου 11, 71781, από τις 11:00 το πρωί, Εσπρέσσο Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κεντρικά

↳ **Στάτους**, απολαυστικός καφές την ημέρα - ζωντανή μουσική το βράδυ, Ναπ. Ζέρβα 4-6 (στην στοά), 21301, από τις 10 το πρωί Εσπρέσσο Περίνι 500, Νες Καφέ 500

↳ **Boulevard**, Ναπ. Ζέρβα 4-6, δίπλα στην Εμπορική Τράπεζα, εκεί που πάντα κάτι συμβαίνει, Εσπρέσσο Mrs Rose 550, Νες καφέ 600

↳ **Μαντζάτο**, Η τέχνη να είσαι πάντα νέος ανάμεσα σε πολλαπλές εκδοχές του ροκ, Πυρσινέλλα 8, 22447, από τις 10:00 το πρωί. Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Τρουά, Γρηγορίου Σακκά 10, 75544, από τις 10:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy- Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κόττον Κλαμπ, Γρηγορίου Σακκά και Ζυγομάλλη, 25974, από τις 11:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Βέγγι, Πυρσινέλλα 5, 32447, από τις 8:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μικελάντζελο, Μιχ. Αγγέλου 29, 79343, από τις 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Πλάνετ, Μιχ. Αγγέλου και Χαριλάου Τρικούπη, όροφος, 28733, από τις 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Σύμβολο, Στοά Σάρκα, τηλ. 36094, από 9 το πρωί ως το βράδυ. Εσπρέσσο Χάουζμπραντ 400, Νες καφέ 500

Παρασκήνιο, Στοά Σάρκα, 73172 από 11:00

το πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Διάυλος, Ν.Ζέρβα 1 (Πλ. Κατσαδήμα), 75241, από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Old Post, Ν.Ζέρβα 1, 37555 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 650 δρχ.

Alfa Club, Ν.Ζέρβα 10, 77728 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Jolly cafe 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Casbah, Ν.Ζέρβα 4-6 (Στοά Πεπόνη), 25776 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Sacafredo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Le cafe, Ναπ. Ζέρβα 2, 78877 από τις 5:30 το πρωί. Εσπρέσο Mrs. Rose 500, Νες Καφέ 500

Απόκεντρα

Αρτ καφέ, Σταδίου 1, 78540, από τις 8:30 το πρωί. Εσπρέσσο 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Veto, Πλατεία Ηρώων Πολυτεχνείου, Τέρμα Δωδώνης, 66820, από τις 8:30 το πρωί. ως τις 12-1 το βράδυ, Εσπρέσσο Coffea 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Πλατεία Πάργης

Κάρμα, 23687 από 12:00 το πρωί, Εσπρέσσο Miss Rose 500 δρχ. Νες καφέ 500 δρχ.

Εσπεράντζα, 29087 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Pellini 650 δρχ. Νες καφέ 650 δρχ.

Pavillion, 31367 από 9:00 το πρωί, Εσπρέσσο Lavazza 500 δρχ. Νες καφέ 600 δρχ.

Συχνότητες, από 9:30 το πρωί, Εσπρέσσο Portioli 500 δρχ. Νες καφέ 500 δρχ.

Στριτ καφέ

Άρωμα, Χαριλάου Τρικούπη 39, 73633 από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Σεκαφρέντο 300, Νες καφέ 250.

Στριτ καφέ, απέναντι από τον ΟΤΕ, Εσπρέσσο Ντανέζι 250, Νες καφέ 250

Βερούκοκο, Γρ. Σακκά 13, 23877, από τις 7:00 το πρωί ως τις 10:00 το βράδυ. Εσπρέσο Illy 300 δρχ. Νες καφέ 250 δρχ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

↳ **Roma Pizza**, καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι ως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα απολαύστε την πίτσα ή τα ζυμαρικά μας σερβιρισμένα στον χώρο μας, Δωδώνης 30 και Καποδιστρίου, τηλ. 45106

↳ **Ταβέρνα Ορφέας**, μουσικό μεζεδοπωλείο, οδός Σταυρακίου και Βλαχόστρατας, γευστικές αποδράσεις καθ' εκάστην. τηλ. 66727

φαγητό κατ' οίκου

Πίτσα - Μακαρονάδα

↳ **Roma Pizza**, με ένα τηλεφώνημα στο 1732 από τις 12 το μεσημέρι ως τις 2 το βράδυ απολαύστε στον χώρο σας την πίτσα ή τα ζυμαρικά μας

↳ **Casa Di Pizza**. Πίτσες και Καλτσόνε ψημένα σε παραδοσιακό φούρνο με ξύλα. Ανοιχτά από 18.30 έως 01.00. Κυριακή μεσημέρι από 13.00, Τρίτη κλειστά. Στοά Σάρκα. Τηλ. (0651) 75.781 - 24.097

↳ **Cesare**. Μιχ. Αγγέλου 47, τηλ. 33700-79701 Ανοιχτά από τις 8.00 το πρωί. Ακόμα πιάτα της ώρας, πίττες και σάντουιτς.

Μεξικάνικο

↳ **Τάκο**. Αρσάκη 48 (στη Σκάλα), τηλ. 20849. Ώρες: 14.00 έως αργά το βράδυ. Κάθε Τρίτη κλειστά. Το εστιατόριο με την αίσθηση του αυθεντικού.

Κοτόπουλο

↳ **Chicken House**. Τα πάντα από κοτόπουλο στις καλύτερες γεύσεις τηλ. 79967, Δωδώνης 23

Εταιρίες ταχυμεταφοράς

↳ **TNT Express Worldwide**, Βεβό-πουλος Αλέξανδρος, Αρχ. Μακαρίου 38, τηλ. (0651) 39777 και 39779, για γρήγορη και ασφαλή παράδοση εγγράφων και δεμάτων.

↳ **Posto Express**, Πουκεβίλ 9Α, τηλ. 29075. Αποστολές εσωτερικού και εξωτερικού γρήγορα εύκολα και οικονομικά, με τιμές που αρχίζουν από 500 δρχ.

μουσεία

Αρχαιολογικό Μουσείο Ιωαννίνων, 25ης Μαρτίου 6, τηλ. 25490-31908, Ώρες λειτουργίας: 8.30π.μ. - 3μ.μ., Εισιτήριο: 500 δρχ. Ευρήματα από την προϊστορική έως και τη ρωμαϊκή εποχή από το χώρο της Ηπείρου αλλά και μέρος της Δημοτικής, πλέον, Πινακοθήκης.

Βυζαντινό Μουσείο Ιωαννίνων, Κάστρο Ιωαννίνων, τηλ. 39692, Ώρες λειτουργίας: 8.30π.μ. - 3μ.μ. Εισιτήριο: 500 δρχ. Ευρήματα από την παλαιοχριστιανική έως τη μεταβυζαντινή περίοδο, κειμήλια και εικόνες από τον 16ο έως και τον 19ο αιώνα, συλλογές.

Δημοτικό Εθνογραφικό Μουσείο Ιωαννίνων Αλεξάνδρου Νούτσου, Τζαμί Ασλάν Πασά, Κάστρο, τηλ. 26272, Ώρες λειτουργίας: 8π.μ. - 3μ.μ., καθημερινές. Σάββατο-Κυριακή 9π.μ.-3μ.μ. Εισιτήριο: 700δρχ., φοιτ.: 300 δρχ. Εκθέματα της ελληνικής, τουρκικής και εβραϊκής κοινότητας.

Μουσείο Μαρίας και Σπύρου Μαλαφούρη (Ερνάνη), στο κτίριο του τμήματος ΦΠΨ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Τριάντα δύο πίνακες ζωγραφικής (οι περισσότεροι του 19ου αιώνα) και εκατοντάδες χαρακτηριστικά (ανάμεσά τους σπάνιοι χάρτες του 19ου αιώνα) καθώς και προσωπικά αντικείμενα γνωστών προσωπικοτήτων της νεώτερης ιστορίας μας (Κολοκοτρώνης, Foscolo, Βενιζέλος κ.α.) Ώρες λειτουργίας οι πρωινές εργάσιμες (βλ. και στις βιβλιοθήκες).

Λαογραφικό Μουσείο "Κώστας Φρόντζος" Μιχαήλ Αγγέλου 42, τηλ. 20515, 23566, 25233

Εκθέματα του λαϊκού πολιτισμού της Ηπείρου.
Δευτέρα 5-8μ.μ., Τετάρτη 10-1 μετά το μεσημέρι.

Μουσείο Εθνικής Αντίστασης, μετρεσές Βελή Πασά, κοντά στο Πνευματικό Κέντρο, τηλ. 37644
Ώρες λειτουργίας: 9.30π.μ. -12.30π.μ. εκτός
Σαββάτου + Κυριακής, Ελεύθερη είσοδος.
Φωτογραφίες, βιβλία, εφημερίδες, χάρτες της
περιόδου 41-44.

Πινακοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών
Παρασκευοπούλου 4, τηλ. 25233-25497 Ώρες λει-
τουργίας: 9π.μ.-10π.μ., 5.30μ.μ. -8.30μ.μ. εκτός
Σαββάτου -Κυριακής. Ελεύθερη είσοδος. Γκρα-
βούρες, αγιογραφίες, έργα σύγχρονων ελληνικών
καλλιτεχνών.

Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας Παύλου Βρέλλη.
Μπιζάνι, τηλ. 92128, Ώρες λειτουργίας: 10.00π.μ. -
4.μ.μ. Εισιτήριο: 1000δρχ. Κέρινες μορφές από
την ελληνική ιστορία αλλά και συμβολικά έργα
του ίδιου του καλλιτέχνη.

Μουσείο Κέρινων Ομοιομάτων Αθανασίου
Βρέλλη, Καραμανλή 15, στο Μώλο, τηλ. 22414,
Ώρες λειτουργίας: 9π.μ. - 4μ.μ.,

Πινακοθήκη Ευάγγελου Αβέρωφ, Μέτσοβο, τηλ.
41210, Ώρες λειτουργίας: 10π.μ. -4.30μ.μ.
Εισιτήριο: 500 δρχ. Δημιουργικές Συναντήσεις 97:
έκθεση έργων ζωγράφων που δημιουργούνται σε
συνεργασία με παιδιά καθ' όλη τη διάρκεια της
χρονιάς. Μόνιμες συλλογές.

Βιβλιοθήκες

ΕΗΜ (Βιβλιοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών
Μελετών), Παρασκευοπούλου 4, μη δανειστική,
με φωτοτυπικό. Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα -
Παρασκευή 5.30-8.30, Τρίτη, Πέμπτη,
Παρασκευή 10-12 π.μ. τηλ. 24190, 25233

Πρωτοδικαία Δημόσια Βιβλιοθήκη, Μάρκου
Απότσαρη και Ελευθερίου Βενιζέλου, τηλ. 25591
δανειστική, με φωτοτυπικό και τοπικό Τύπο.
Ώρες λειτουργίας Δευτέρα, Τετάρτη 12.30 - 7.30,
Πέμπτη, Παρασκευή 8-2.30 Σάββατο 9-1

ΕΝ (Παιδική Βιβλιοθήκη), Σεισμόπληκτα, τηλ.
4453, δανειστική, Ώρες λειτουργίας: Σάββατο,

Κυριακή 10-12.30

Κέντρο Πληροφόρησης για την Γαλλία, στο Πα-
ράρτημα Ιωαννίνων του Γαλλικού Ινστιτούτου.
Πληροφοριακό υλικό για σπουδές, διοίκηση, πο-
λιτιστικά, ευρωπαϊκές συνεργασίες. Δωδώνης 21,
(στη στοά). Για να κάνετε χρήση του Κέντρου
κλείνετε ραντεβού στο 20922 πρωινές ή απο-
γευματινές ώρες των εργασιμων ημερών.

Ηλεκτρονική Βιβλιοθήκη Πολυμέσων, στο Κα-
μπέριο, Παπαδοπούλου 11. Ηλεκτρονική βιβλιο-
θήκη δέκα θέσεων εργασίας που ξεκινά με αρκε-
τούς τίτλους πολυμέσων (multimedia). Προσφέ-
ρει ακόμα βάσεις δεδομένων, σύνδεση με το ι-
ντερνέτ, διδασκαλία ξένων γλωσσών με την χρή-
ση πολυμέσων και πολλά ακόμα. Ώρες λειτουργί-
ας από τις 9 το πρωί ως τις 1 μετά το μεσημέρι και
από τις 4 - 8 το απόγευμα. Πληροφορίες στα τηλέ-
φωνα 38656 και 26379.

Βιβλιοθήκη Μαρίας και Σπύρου Μαλαφούρη
(Ερνάνη), στο κτίριο του τμήματος ΦΠΨ στο Πα-
νεπιστήμιο Ιωαννίνων. Περίπου 6,000 τόμοι από
τους οποίους οι 2,300 έχουν δημοσιευθεί από το
1610 ως το 1900 καθώς και 900 περίπου χειρόγρα-
φα (ανάμεσά τους ο Θούριος του Ρήγα και Τρα-
γωδίες του Foscolo). Ώρες λειτουργίας οι πρωι-
νές εργάσιμες (βλ. και στα μουσεία). Πληροφορί-
ες στο τηλέφωνο 98635.

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων: Όλες οι Βιβλιοθήκες
του Πανεπιστημίου είναι ανοιχτές για το κοινό
δεν είναι όμως δανειστικές για όσους δεν ανή-
κουν στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Αναλυτικά:
Βιβλιοθήκη **Ιατρικής Σχολής**, τηλ. 98673,
Βιβλιοθήκη Τμήματος **Μαθηματικών**, τηλ. 98304,
Βιβλιοθήκη **Φυσικού**, τηλ. 98510, Βιβλιοθήκη
Χημικού, τηλ. 98359, Βιβλιοθήκη Τμημάτων
Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής Ψυχο-λογίας,
Παιδαγωγικού Δημοτικής Εκπαίδευσης,
Παιδαγωγικού Νηπιαγωγών, τηλ. 98714,
Βιβλιοθήκη Τομέα **Ιστορίας Νεωτέρων Χρόνων**,
τηλ. 98163, Βιβλιοθήκη Τομέα **Λαογραφίας**, τηλ.
98161, Βιβλιοθήκη Τομέα **Βυζαντινής**
Φιλολογίας και Βυζαντινής Ιστορίας, τηλ. 98134,
Βιβλιοθήκη Τομέα **Αρχαιολογίας**, τηλ. 98135,
Βιβλιοθήκη Τομέα **Κλασικής Φιλολογίας**, τηλ.
98228, Βιβλιοθήκη Τομέα **Νέας Ελληνικής**
Φιλολογίας, τηλ. 98214, Βιβλιοθήκη Τομέα
Γλωσσολογίας, τηλ. 98216

άνθη κατ' οίκον

↪ **Ανθοπωλείο Νάτση**, Κεντρικής Πλατείας 1, τηλ. 27435, 31939, φαξ 70668. Τηλεφωνήστε για να δώσετε την παραγγελία σας για τα Γιάννενα, την Ελλάδα ή το εξωτερικό

φαρμακεία

ραδιόφωνα

Όλες οι συχνότητες των ραδιοφώνων που ακούγονται στα Ιωάννινα

- 88,1 Ρωμαίος FM και 94,0 , 106,0
- 88,3 Ράδιο Δρυινούπολη
- 89,6 Cool FM και 99,2
- 90,1 Βήμα και Flash FM
- 90,7 Κλικ FM
- 90,9 Ράδιο Ενημέρωση
- 91,1 Life FM
- 91,6 Ράδιο Ήπειρος και στους 94,5 κ 107,9
- 91,9 Ράδιο Λευκάδα Πολύ χαμηλό σήμα
- 92,7 Φάρος FM
- 93,1 Αντέννα Ιωαννίνων
- 94,0 Ρωμαίος FM και στους 88,1 κ 106,0
- 94,5 Ράδιο Ήπειρος και στους 91,6 κ 107,9
- 95,4 Πρώτο Κανάλι και στους 100,4
- 96,3 Κοσμοράδιο
- 96,7 Γιάννενα 1
- 97,2 Τοπ FM
- 97,8 ΕΡΑ1
- 98,7 Δημοτικό Ραδιόφωνο
- 99,2 Σκάι Ιωαννίνων και 89,6
- 99,8 ΕΡΑ 2
- 100,4 Πρώτο Κανάλι και στους 95,4
- 101,0 Αριστερά στα FM
- 101,5 Energy FM
- 102,1 ΕΡΑ Ιωαννίνων και ΕΡΑ
- 102,7 Ηχώ και Αντένα Αθηνών
- 103,5 Studio E και 105,0 (πρωί)
- 103,1 Studio 3
- 103,9 Studio 3
- 104,3 Super FM
- 105,0 Studio E (πρωί)
- 105,4 Σκάι Αθηνών
- 105,7 Love Radio
- 106,0 Ρωμαίος FM και στους 88,1 κ 94,0
- 106,7 Metro FM
- 107,1 Μουσικός Διάλογος
- 107,5 International FM
- 107,9 Ράδιο Ήπειρος και στους 91,6 κ 94,5

Βρείτε εύκολα το φαρμακείο που θα σας εξυπηρετήσει από τις 5 το απόγευμα ως το πρωί της επομένης, κάθε μέρα του τρέχοντος δεκαπενθήμερου.

Δευτέρα 16/3, Πουτέτση-Αναστασοπούλου Βασιλ., Κάνιγγος 16 Γ, τηλ. 26447

Τρίτη 17/3, Παπαντωνίου Αντώνιος, Κουγκίου 19, τηλ. 78621

Τετάρτη 18/3, Σιαμοπούλου Παναγιώτα, Μ. Αγγέλου 47, τηλ. 33718

Πέμπτη 19/3, Σολδάτου Νικολέττα, Π. Μελά 32, τηλ. 33130

Παρασκευή 20/3, Σωτηρακοπούλου-Φαρμάκη Σοφία, Βηλαρά & Ευεργετών 1, τηλ. 77272

Σάββατο 21/3, Σταυρόπουλος Σταύρος, Σ. Λάμπρου 27, τηλ. 27870

Κυριακή 22/3, Χασόγια Ευσταθία, Π. Μελά 8, τηλ. 30510

Δευτέρα 23/3, Βακάλης Ιωάννης, Δωδώνης 2, τηλ. 23658

Τρίτη 24/3, Βακάλης Αθανάσιος, Δωδώνης 2, τηλ. 23658

Τετάρτη 25/3, Παπανδρέου Νικόλαος, Π. Ομήρου 12, τηλ. 66909

Πέμπτη 26/3, Γκατζιάνης Αναστάσιος, Μ. Αγγέλου 2, τηλ. 22848

Παρασκευή 27/3, Γκόγκου Γεωργία, Αγίας Μαρίας 50B, τηλ. 21808

Σάββατο 28/3, Αντωνιάδης Δημήτριος, Βηλαρά 40, τηλ. 28505

Κυριακή 29/3, Κατσένης Χρήστος, Πυρσινέλλα 16, τηλ. 32223

Παρακαλούνται όσοι ενδιαφέρονται να περιληφθούν στις στήλες του Οδηγού της Πόλης ή έχουν να μας πληροφορήσουν για αλλαγές στοιχείων να επικοινωνούν με το 22348 απογευματινές ώρες να στέλνουν φαξ στο ίδιο νούμερο τις πρωινές ώρες.

Η συμπλήρωση του οδηγού της πόλης έχει γίνει με την επίπονη εργασία των συνεργατών μας. Είναι λοιπόν ευνόητο ότι δεν επιτρέπουμε την αναδημοσίευση μέρους της χωρίς την έγγραφη άδειά μας.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

από το ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟ

Από 13-3 μέχρι 26-3

1 Το τσιγάρο

Γιάννης Κότσιρας, μουσική: Ευανθία Ρεμπούτσικα, στίχοι: Ελένη Ζιώγα CD: Μόνο ένα φιλί

Ψίθυροι καρδιάς 2

Δημήτρης Μπάσης, μουσική: Χρήστος Νικολόπουλος, στίχοι Ελένη Γιαννατσούλια CD: Ψίθυροι καρδιάς

3 Καθρέπτης

Αλκιστις Πρωτοψάλτη, μουσική Νίκος Αντύπας, στίχοι Λίνα Νικολακοπούλου CD: Σαν ηφαίστειο που ξυπνά

Το Μηδέν 4

Ελευθερία Αρβανιτάκη, μουσική Θάνος Μικρούτσικος, στίχοι Λάκης Λαζόπουλος CD: Ψάξε στ' όνειρό μας

5 Σου άξιζε μια καλύτερη αγκαλιά

Γιώργος Νταλάρας, μουσική Goran Brenovic, στίχοι Χ. και Π. Κατσιμίχας CD: Θεσσαλονίκη-Γιάννενα με δυό παπούτσια πάνινα

Ενός λεπτού φιλί 6

Ελλη Πασπαλά, μουσική Γιάννης Καλαντζόπουλος, στίχοι Μιχάλης Γκανάς CD: Για τη συνήθεια του έρωτα

7 Δέκα μάγισες

Γιάννης Σαββιδάκης, μουσική-στίχοι: Γιάννης Σαββιδάκης CD: Ακροβάτης του ονείρου

Τα κάρτινα 8

Δήμητρα Γαλάνη, μουσική: Τάκης Σούκας, στίχοι Νίκος Μωραϊτης CD: Τα κάρτινα

9 Χάντρα θαλασσιά

Γιάννης Κότσιρας, μουσική: Ευανθία Ρεμπούτσικα, στίχοι: Ελένη Ζιώγα CD: Μόνο ένα φιλί

Μια φορά σ' αυτή τη ζωή 10

Διονύσης Σαββόπουλος, συμμετέχουν: Αλκ. Ιωαννίδης, Ορφέας Περίδης, Τού D. Byrne, Μετάφραση διασκευή Δ. Σαββόπουλος CD: Ξενοδοχείο

+ 1 Amaria

Mamas, CD Planet Music 2

Από το Αρχιπέλαγος του ελληνικού τραγουδιού στον Ωκεανό της μουσικής του κόσμου

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟ

Ο Ρατσισμός από την «πίσω πόρτα»

Ο Ρατσισμός σαν την Λερναία Ύδρα έχει πολλά πρόσωπα. (Η διαφορά είναι ότι εδώ, όσο πιο πολλά κόβεις, τόσο το καλύτερο.) Και λίγο πολύ ο καθένας μας είναι έτοιμος να κατακερυνώσει τα φανερά πρόσωπα του ρατσισμού, όπως για παράδειγμα τον Λεπέν ή τους ομοίους του. Τι γίνεται όμως με τον άλλο ρατσισμό, αυτόν που μπαίνει από την πίσω πόρτα στην καθημερινή μας ζωή;

Διαβάξω ας πούμε κάθε μήνα την πολύ καλή **Μυκονιάτικη**, μια εφημερίδα που εκδίδει μια μαχητική ομάδα φίλων στην Μύκονο του τουρισμού και των «ρουμς». «Ο Άλλος δεν είναι Εχθρός» είναι ο τίτλος του θαυμάσιου πρωτοσέλιδου άρθρου που υπογράφει η **Δέσποινα Νάζου** και μιλάει για τον νεορατσισμό κατά των ξένων της Μυκόνου, ενός «ιδιότυπου απαρχαίντ» που στο στόχαστρό του έχει «αδήλωτους, αλλόθρησκους και μη - γνήσιους» Έλληνες. Και έρχεται στο επόμενο κιόλας φύλλο της εφημερίδας μια επιστολή του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων να μας αποδείξει ποιοι φροντίζουν για την διατήρηση του «απαρχαίντ». Με κινισμό, ο σύλλογος διαμαρτύρεται στο Υπουργείο Παιδείας γιατί τα παιδιά της Μυκόνου συνωσιζονται στις ίδιες τάξεις με αλλοδαπούς, σε ποσοστό (οι δεύτεροι) 25%. *Αν το Υπουργείο δεν κάνει κάτι, συνεχίζει η επιστολή θα λάβουμε τα μέτρα μας, υπονοώντας φυσικά «θα βγάλουμε τους αλλοδαπούς από τις τάξεις».*

Τώρα γιατί έχει τόσους αλλοδαπούς μαθητές η Μύκονος; Πρώτον, γιατί είναι πλέον ένα διεθνές νησί: Πολλοί από τους τουρίστες παντρεύονται εκεί, μένουν εκεί, βάζουν τα παιδιά τους στο σχολείο να μάθουν ελληνικά. Δεν είναι φυσικό; Αλλά για τους Μυκονιάτες του συλλόγου γονέων, οι τουρίστες είναι καλοί όταν γεμίζουν τα «ρουμς» τους και όταν τρώνε στα εστιατόριά τους. Μετά, ας εξαφανιστούν αυτοί και τα παιδιά τους!

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται δυστυχώς και η **Καθημερινή**, που σίγουρα είναι αξιόπιστη σε ένα μεγάλο μέρος της ειδησεογραφίας της. Κι όμως: Σχολιάζει με κάκιστο, ρατσιστικό τρόπο τα στοιχεία εγκληματικότητας που έδωσε για το 1997 το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Ποιος θα κάτσει να αναλύσει τα στοιχεία; Το σχόλιο μετράει. Και στο σχόλιό της, πρωτοσέλιδα, σημειώνει η Καθημερινή: Πρέπει να το παραδεχτούμε και ας ακού-

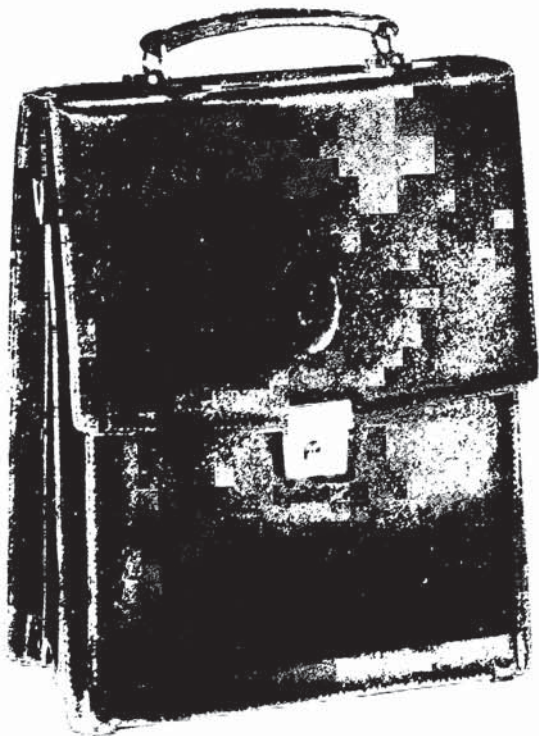
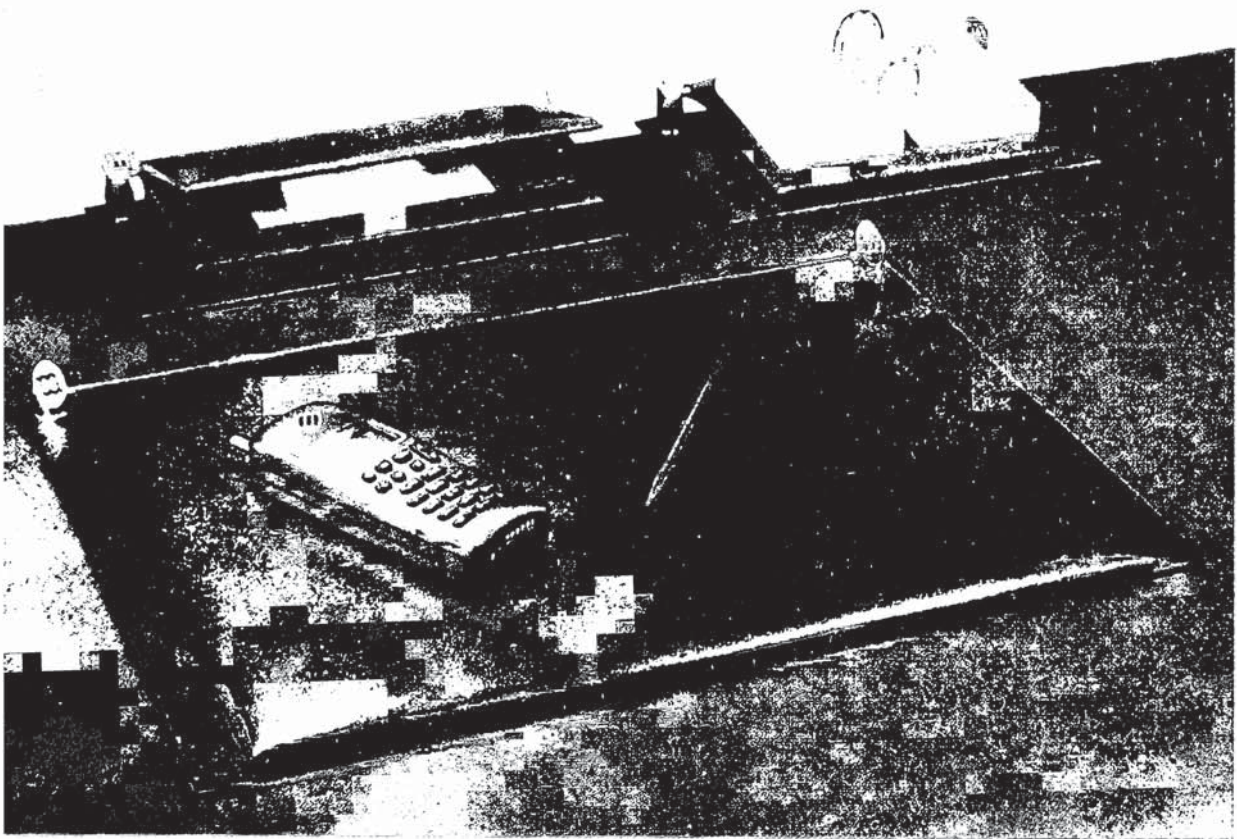
γεται ρατσιστικό: Οι αλλοδαποί συντελούν στην αύξηση της εγκληματικότητας στην Ελλάδα.

Τώρα αν τα στοιχεία δεν συμφωνούν με τις ανόητες διαπιστώσεις του σχολιαστή, τόσο το χειρότερο για αυτά. Γιατί τα στοιχεία δείχνουν ότι οι Έλληνες δράστες σοβαρών εγκλημάτων (κλοπές, ληστείες, βιασμοί, διακίνηση ναρκωτικών, φόνοι κλπ.) το πρώτο εξάμηνο του 1997 ήταν 109,186 και οι αλλοδαποί δράστες 5,129, ή ποσοστό 4.3% επί του συνόλου των Ελλήνων δραστών. Μα οι αλλοδαποί στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές είναι περίπου το 7.5% του πληθυσμού, άρα παρουσιάζουν ακριβώς την μισή εγκληματικότητα από τους Έλληνες. Δηλαδή συμβάλλουν στην ποσοστιαία μείωση της εγκληματικότητας και συνεπώς ο σχολιαστής της Καθημερινής, εκτός από ρατσιστής και ξενόφοβος είναι και σκράπας στα Μαθηματικά.

Όλα αυτά μου ήρθαν στο νου καθώς κοιτώ την διαφήμιση του σούπερ - μάρκετ **Τροφό**, σύμφωνα με την οποία η αλυσίδα *δουλεύει με 100% Έλληνες στο προσωπικό της*. Να λοιπόν που το Τροφό μας φανερώνει ότι δεν προσλαμβάνει αλλοδαπούς που έχουν νόμιμη άδεια εργασίας, άρα κάνει διακρίσεις στις προσλήψεις του. Τι και αν δεκάδες χιλιάδες Έλληνες ζουν στο εξωτερικό και δουλεύουν σε παρόμοια καταστήματα; Τι και αν χιλιάδες αλλοδαποί στην Ελλάδα ψωνίζουν από το Τροφό; Τι και αν τα μισά τουλάχιστον από τα προϊόντα του είναι ξένα; Αυτά είναι φιλάγραμματα για τους υπεύθυνους του Τροφό, που φρόντισαν επιπλέον να στολίσουν με γαλανόλευκες τα ταμεία του, *σαν παρέλαση της 25ης Μαρτίου*. (Μοναδική παράλειψη που σημείωσα, η αφίσα του **Παλαιών Πατρών**.)

Βέβαια εκτός των άλλων παρόμοιες αντιλήψεις έρχονται και σε αντίθεση με τις βασικές αρχές της διεθνοποιημένης αγοράς, που οι υπεύθυνοι του Τροφό σίγουρα ευαγγελίζονται. Πόσες εξαγορές επιχειρήσεων από το εξωτερικό δεν γίνονται καθημερινά; Φαντάζεστε αύριο να αγοράσει το Τροφό κάποιος όμιλος από το εξωτερικό, οπότε η καλή επιχείρηση δεν θα έχει βεβαίως αλλοδαπό προσωπικό, θα έχει όμως αλλοδαπό Διευθυντή!; Δεν είναι αστείο;

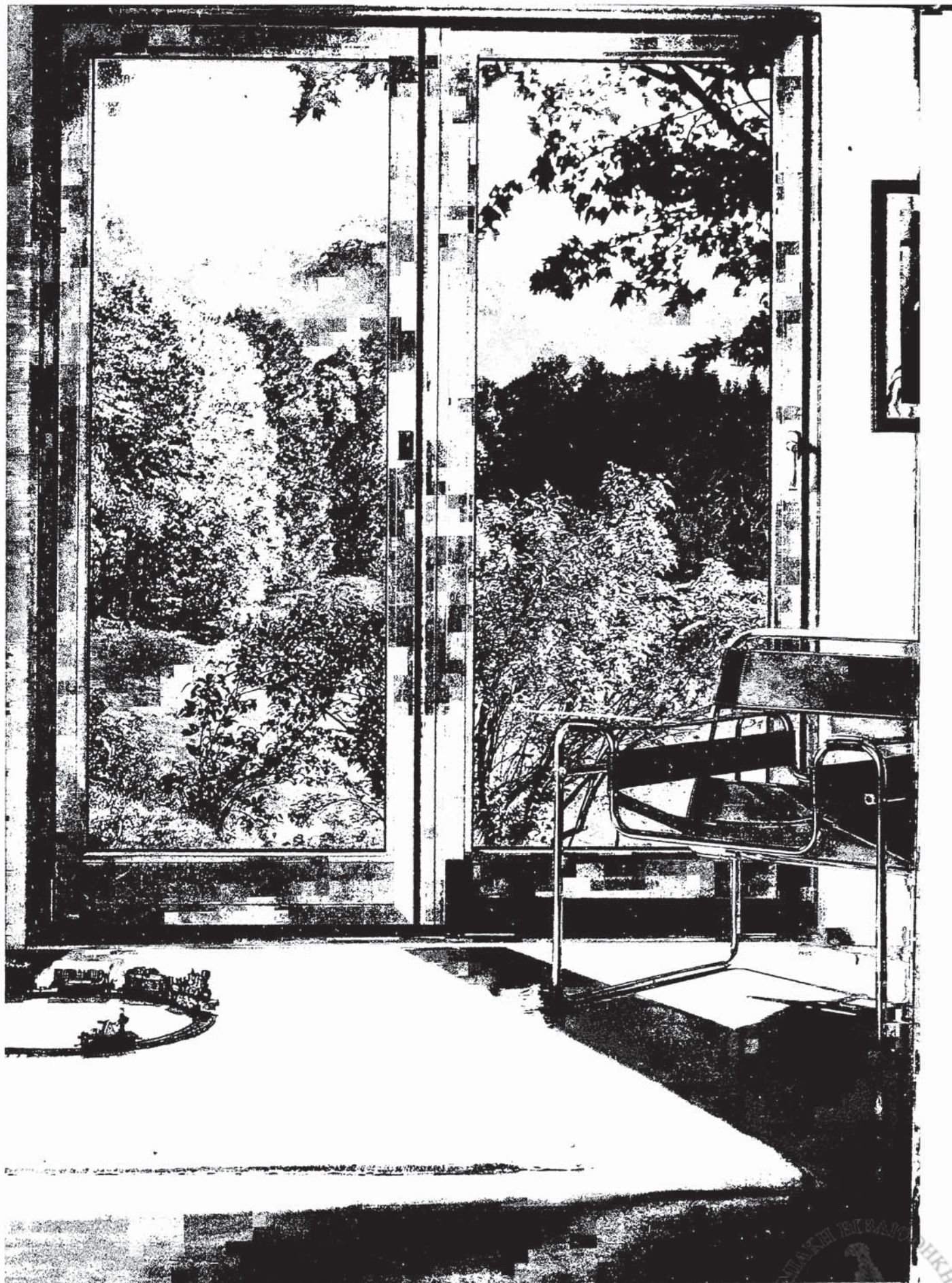
Mihail

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ.
ΡΟΓΚΟΤΗΣ

ΧΑΡΤΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΜΕΛΑΝΙΔΗ 4
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ. 0651/25003

WINDOOR®
ΠΟΡΤΕΣ-ΠΑΡΑΘΥΡΑ
Α. ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ Ο.Ε.

ΕΚΘΕΣΗ: Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 70 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ./FAX:(0651)73113